

**Notulen van de openbare vergadering van Provinciale Staten van Flevoland
gehouden op donderdag 1 november 2012 om 20.30 uur in het Provinciehuis te
Lelystad.**

Aanwezig zijn:

De dames R. Azarkan (PvdA), M.C. Bax (PvdD), F.J.E. Boode-Groot Nibbelink (PvdA vanaf 20.40 uur), de heren E.G. Boshuijzen (50 PLUS), R.P.G. Bosma (VVD), F. Boundati (PvdA), W. Boutkan (PVV), F. Brouwer (CU), J.J.T.M. van den Donk (PvdA), J.E. Geersing (CU), mevrouw I. van Hooff (VVD), de heer C.A. Jansen (PVV vanaf 23.28 uur), de dames M. Jonker-Waterlander (VVD), I.B. Joosse (PVV), de heren J.J. van Klaveren (PVV), C.J. Kok (PVV), S.J. Kok (D66), J. Kramer (VVD), E.F. Kunst (D66), G. Laagland (PVV), de dames M. Luyer (CDA), J.L.E. Meursing-Stam de Jonge (VVD), de heren S. Miske (GroenLinks), R.T. Oost, (CDA), P.T.J. Pels (PvdA), E.F. Plate (VVD), H. van Ravenzwaaij (SP), J. de Reus (VVD), M.A. Rijsberman (D66), de dames S. Röttscheid (D66), C.J. Schotman (CDA), de heren R.J. Siepel (CU), J.N. Simonse (SGP), A. Stuivenberg (SP), mevrouw S. Verbeek (SP), de heer H.W.E. van Vliet (VVD), mevrouw Y. Weijand (VVD), de heer J. van Wieren (CDA).

Afwezig: de heer E. Sloot (PvdA)

Voorzitter:

De heer L. Verbeek (CdK)

Griffier:

Mevrouw I.M. Rozema, interim-griffier.

1. Opening.

De voorzitter: "Hartelijk welkom op deze vergadering van Provinciale Staten van Flevoland op 1 november 2012. Mag ik wat stilte in de zaal anders kan ik mezelf niet verstaan. Nogmaals hartelijk welkom. Wij hebben begrepen dat de heer Sloot en de heer Jansen niet aanwezig zullen zijn in deze vergadering. Voor het overige zijn wij, zo te zien, compleet."

2. Vaststellen agenda

De voorzitter: "U hebt op uw tafel de agenda aangetroffen. Kan deze zo worden vastgesteld? Gaat u daarmee akkoord? U hebt hem niet aangetroffen? Dan kunt u er ook niet tegen zijn, lijkt mij. Er wordt mij net verteld dat mevrouw Boode iets later binnen zal komen. Dat komt dus goed. Het is de reguliere agenda. Laten wij toch aan de hand daarvan gaan werken. Er zijn geen mededelingen. Dus dat punt kunnen wij overslaan. De heer Van Klaveren. Ga uw gang."

De heer Van Klaveren: "Ik heb dus geen agenda gezien hier. In ieder geval niet schriftelijk. Bij het vaststellen van de agenda wilden wij nog aangeven dat wij een motie vreemd aan de orde van de dag willen indienen. Die is al schriftelijk ingebracht. Die komt, als het goed is, straks bij iedereen langs."

De voorzitter: "Het lijkt mij geen probleem. Zoals te doen gebruikelijk voegen wij die aan het eind van de agenda toe."

De heer Siepel: "Voorzitter, is het niet gebruikelijk dat er wordt aangekondigd wat het onderwerp van de motie vreemd aan de orde van de dag is?"

De voorzitter: "Dat hoeft niet maar het mag wel. Tot nu toe heb ik dat niet gehoord."

De heer Siepel: "Voorzitter, toch nog even. Over het proces dan. Het voorstel voor het indienen van een motie vreemd aan de orde van de dag is een agendavoorstel. Provinciale Staten kunnen geen besluit nemen over de agenda als zij niet weten wat het onderwerp van de motie is."

De voorzitter: "Het is voor mij een nieuw gegeven dat wij dit debat voeren. Tot op heden hebben wij met elkaar het gebruik dat als iemand een motie vreemd aan de orde van de dag wenst te agenderen, dat wij dat dan doen. Maar ik begrijp dat u er bezwaar tegen wil maken. Dat kan ik u niet verbieden."

De heer Siepel: "Laat ik beginnen met een vraag aan u, voorzitter. Klopt het dat het voorstellen van een motie vreemd aan de orde van de dag een agendavoorstel is?"

De voorzitter: "Daar ga ik van uit, ja."

De heer Siepel: "Klopt het dat Provinciale Staten een besluit moeten nemen over het wijzigen van de agenda?"

De voorzitter: "Dat klopt. Alleen hebt u de voorzitter naar bevind van zaken zien handelen omdat wij hier in deze Staten het gebruik hebben dat een motie vreemd aan de orde van de dag gewoon geagendeerd wordt, zodat er op dat moment over gediscussieerd kan worden."

De heer Siepel: "Dan lijkt het mij alleszins redelijk, voorzitter, dat Provinciale Staten bij het vaststellen van de agenda weten wat het onderwerp is dat voorgesteld wordt om toe te voegen aan de agenda."

De voorzitter: "Dat kan ik mij voorstellen maar de verordening schrijft dat niet voor. Maar misschien dat mijnheer Van Klaveren enige opheldering kan of wil geven. Als hij het niet wil, kan hij dat ook zeggen. Ga uw gang."

De heer Van Klaveren: "Ja voorzitter, volgens mij is het niet meer een heel erg grote verrassing. Het is een motie van wantrouwen. Maar volgens mij wist u dat al."

De voorzitter: "Het heeft dus te maken met de agenda van vandaag."

De heer Siepel: "Dan is hij niet vreemd aan de orde."

De heer Van Klaveren: "Ja, dat is hij formeel wel omdat het niet raakt aan het agendapunt dat er nu al opstaat. Het gaat namelijk over een nieuw college en dat zit er nu nog niet."

De voorzitter: "Goed, ik stel voor dat u de meningen daarover uitwisselt als wij hem behandelen. Ik stel nogmaals voor, want het is toch te doen gebruikelijk dat als een fractie een motie op deze manier indient deze gewoon aan de agenda kan worden toegevoegd. Dan kunt u uw mening daarover kenbaar maken."

De heer Siepel: "Voorzitter, mijn fractie heeft behoefte aan een schorsing van 1 minuut."

De voorzitter: "Dan is dat zo. Het is 8.35 uur. 1 minuut is zo gepiept dus ik stel voor dat wij wel blijven zitten."

Schorsing

De voorzitter: "Ik heropen de vergadering. De heer Siepel had om een schorsing gevraagd en hij krijgt daarom het woord. Ga uw gang."

De heer Siepel: "Mijn fractie wil voorstellen, voorzitter, om de motie niet aan de agenda toe te voegen en stelt dus voor om hem niet te behandelen vanavond omdat hij niet vreemd aan de orde is."

De voorzitter: "Dan kan ik niet anders dan dat in stemming brengen. Maar het is een beetje een kip en ei discussie. De fractie is dan volstrekt vrij om hem bij een ander agendapunt in te dienen. Wij zitten dus een beetje voor de Bühne te discussiëren. Maar ik moet het in stemming brengen als u dat zo voorstelt. Het effect ervan is natuurlijk nihil, zeg ik er eerlijk bij. Wie steunt het voorstel van de heer Siepel?"

Stemming

Voor stemmen: 14 Statenleden.

Ik heb de indruk dat dat een minderheid is. Het voorstel is dus verworpen. We blijven dus gewoon conform de uitspraak die ik net deed, aan het eind van de agenda deze motie behandelen. Dan ga ik verder met agendapunt 4."

3. Mededelingen

n.v.t.

4. Besprekstukken

a. Brief van fractievoorzitters van VVD, PvdA, CDA en ChristenUnie d.d. 30 oktober 2012

De voorzitter: "Wij hebben de besprekstukken uit elkaar getrokken qua behandeling, zoals u zich waarschijnlijk wel kunt voorstellen. We hebben eerst in bespreking de brief van de fractievoorzitters die een coalitie willen vormen. Daar geef ik zo de heer De Reus het woord voor. Het gaat dan nadrukkelijk over de coalitievorming en de brief. Ik verzoek u ook de discussie daartoe te beperken. We gaan daarna apart, bij agendapunt 4b, spreken over de voordracht en de benoeming van de gedeputeerden inclusief de daarbij behorende stemmingen. Die twee halen wij dus uit elkaar. Het gaat eerst over de coalitievorming en pas daarna over de gedeputeerden. Mag ik de heer De Reus het woord geven. U kunt gewoon blijven zitten wat mij betreft. Daarna geef ik de andere coalitiepartijen ook ieder het woord en daarna de andere partijen. De heer De Reus."

De heer De Reus: "Dank u wel, voorzitter. Op 17 oktober hebben Provinciale Staten aan de fractievoorzitters van de VVD, PvdA, CDA en ChristenUnie gevraagd om een nieuwe coalitie te vormen die op korte termijn zou moeten leiden tot een stabiel collegiaal bestuur met daarin vier gedeputeerden. Dat besluit is met unanimité aanvaard. Waarvoor onze dank destijds en nog steeds. Wij zijn de 17e ook voortvarend begonnen met de opdracht van de Staten en wij zijn zelfs de volgende dag al begonnen met de eerste besprekingen. Die besprekingen zijn gegaan langs de inhoud, het proces en de portefeuilleverdeling. Vervolgens hebben wij daar namen aan gehangen. De inhoud. Het zal u niet verrassen dat wij u een korte brief hebben gestuurd omdat wij van mening zijn dat het collegeakkoord: Flevoland zelfstandig en uniek, nog steeds een uitstekende basis vormt voor de politieke samenwerking. Dat hebben wij destijds ook aangegeven. Daarop zijn wij gaan voortborduren. Er zijn wel een aantal aanvullingen. Die hebben wij in de brief gemeend te moeten vastleggen. Het betekent dat wij het collegeakkoord hebben geamendeerd met de tekst van de motie met betrekking tot het open planproces: nieuwe natuur in Flevoland. Wij hebben gemeend, vanwege het nieuwe feit van de Floriade die naar Almere komt, om als coalitie te moeten opmerken, dat wij vinden dat de € 10.000.000 aan de Floriade uit de IFA budgetten besteed kan worden, mits er een uitstraling is voor de rest van Flevoland. Als het alleen Almere zou zijn: Almere kan heel goed haar eigen boontjes doppen. Er moet wel een provinciaal belang zijn. Voorts hebben wij gemeend het volgende te moeten opnemen. Er was een mid-term-review voorzien voor 2013. Die hebben wij naar het voorjaar van 2013 gehaald. Wij vragen het nieuwe college, als het geïnstalleerd is, met voorstellen te komen op basis van het oorspronkelijk profielversterkend ombuigen en daarbij tevens de uitwerking van de kortingen op het Provinciefonds uit het regeerakkoord, mee te nemen. Dan kunnen wij daar met de Staten gezamenlijk over praten. En als laatste, maar zeker niet als minst belangrijk, hebben wij gemeend in te moeten gaan op de informatievoorziening aan de Staten en de bestuurscultuur. Het rapport inzake informatievoorziening Oostvaarderswold heeft heel nadrukkelijk aangegeven dat daar wat aan schort. Dat dat een stuk beter moet. Dat

hebben wij niet alleen in de brief vastgelegd maar dat hebben wij ook in de portefeuille van de Commissaris van de Koningin vastgelegd. Wij vinden namelijk dat daar echt werk van gemaakt moet worden. Zowel door GS als door PS. Daar moeten wij op een nader moment met elkaar over komen te spreken. Toen wij daar uit waren met elkaar, zijn wij naar de portefeuilles gaan kijken. We hebben indachtig de meningsvorming van de Staten, rekening houdend met de opmerkingen die door de Staten zijn gemaakt, een aantal schuiven gebracht in de portefeuilles. Dat betekent, als meest pregnante voorbeeld, dat de portefeuille nieuwe natuur in Flevoland, die zich in de vorige periodes beperkte tot het onderwerp Oostvaarderswold, aan de portefeuille van CDA/ChristenUnie is toegevoegd. Verder hebben wij nog een aantal schuiven gepleegd om te zorgen dat er een evenwichtig werkpakket komt. Ik begrijp van de voorzitter dat ik niet hoeft in te gaan, op dit moment, op de voordracht van de gedeputeerden. U hebt het in de portefeuilles al kunnen zien, maar wij zijn van mening dat wij een voordracht doen met een evenwichtig takenpakket voor de verschillende portefeuillehouders. Daar wil ik het in eerste termijn bij laten, voorzitter."

De voorzitter: "De fractie van de PvdA. De heer Pels".

De heer Pels: "Dank u wel, voorzitter. De PvdA is verheugd dat zij in korte tijd overeenstemming heeft kunnen bereiken over de vorming van een nieuw college. Wij hebben onszelf natuurlijk de vraag gesteld, na het terugtreden van het college, of wij opnieuw collegeverantwoordelijkheid kunnen en willen dragen. Het college is niet gestruikeld over een politiek verschil van mening. De uitvoering van het coalitieprogramma ligt op schema. Er is onder moeilijke omstandigheden veel bereikt. Het coalitieakkoord is nog steeds verrassend actueel. Dat geldt zeker voor de titel: Zelfstandig en uniek. Er is goed en constructief onderhandeld. Aan het einde van die onderhandelingen trekken wij, als PvdA, de conclusie: er is veel meer dat deze partijen bindt dan verdeelt. Wij gaan de samenwerking dan ook vol vertrouwen aan. Over het open planproces zijn eerder afspraken gemaakt. Dat is al vermeld. Wij hopen dat dit proces leidt tot een breed gedragen keuze voor de ontwikkeling van nieuwe natuur in Flevoland. De PvdA beseft ook dat er moeilijke tijden aanbreken die mogelijk opnieuw moeilijke keuzes van ons vragen. Juist in Flevoland waar wij een achterstandssituatie combineren met een ontwikkelopgave. De PvdA is blij dat wij daar procesafspraken over hebben kunnen maken. Over de wijze waarop we straks bij de mid-term-review dat debat gaan voeren. Dat was het voor deze termijn, voorzitter."

De voorzitter: "Dank u wel. De fractie van het CDA. Mevrouw Luyer".

Mevrouw Luyer: "Dank u wel, voorzitter. Ja, het CDA presenteert ook met trots het coalitieakkoord oktober 2012. Gesteund door de inbreng van alle fracties in de gesprekken met de verkenners ter voorbereiding van deze coalitie. Zowel qua beleid als qua samenstelling zijn wij, samen met de ChristenUnie, in gesprek gegaan met VVD en PvdA over de vorming van een nieuw college. Daarom stellen wij ook voor om voortvarend verder te werken op basis van het eerder gesloten coalitieakkoord. Waarbij voor het CDA de economische ontwikkeling, onderwijs en arbeidsmarkt en nieuwe natuur in Flevoland, speerpunten zijn. Met de portefeuille nieuwe natuur in Flevoland wordt CDA/ChristenUnie portefeuillehouder van het open planproces. Er was geen alternatief. VVD en PvdA zijn niet in de gelegenheid om die portefeuille nu op zich te nemen. Wij gaan ervoor omdat dit dossier tot een goed einde moet worden gebracht. Dat is essentieel voor alle betrokkenen. Het slagen van dit proces staat of valt met groot bestuurlijk talent en kennis van zaken om partijen tot een gedragen eindbeeld te brengen. Die kennis hebben wij in huis. Wij kennen de spelers en de context. Dat biedt dus ook de kans om dit lastige dossier juist tot een goed einde te brengen. Mits wij vertrouwen krijgen, niet alleen hier in huis van de Staten maar van alle maatschappelijke organisaties. Inzet op economische ontwikkeling is meer dan ooit nodig. Economische ontwikkeling om daarmee sociale ontwikkeling te stimuleren. Dat is de kern van ons CDA beleid. Investeren in economische ontwikkeling in alle regio's. Dus van het investeringsprogramma Noord-Holland/Flevoland tot en met IFA, blijven kern van dit beleid. We zijn heel blij met het winnen van de Floriade 2022 door Almere en de provincie Flevoland. Dat moet ook een stimulans geven aan de economische ontwikkelingen van niet alleen Almere maar voor heel Flevoland. Daar zullen wij strak op sturen. Met dank aan het nieuwe regeerakkoord zal ook het middenbestuur onze aandacht vragen. Daarbij gaat het niet alleen om het veranderen van geografische grenzen van provincies

en gemeenten maar ook om de rol en de taak die zij krijgen. Dit nieuwe regeerakkoord is heel centralistisch ingestoken. Veel ordening van bovenaf, beperking van beleidsruimte, provincies worden gesloten huishouding, bankieren kan alleen bij het Rijk, de rol wordt uitgekleeft tot de kerntaken, kortom het worden nog spannende tijden. Het lijkt tegendraads en misschien zijn wij dat ook wel in Flevoland maar we blijven investeren in: Flevoland zelfstandig en uniek. De PvdA refereerde daar ook al aan. Trots en ondernemend, zelfstandig en in samenwerking. Het ontwikkelen van vitale coalities is daarbij een sleutelwoord. Makkelijker bedacht dan uitgevoerd. Maar laten wij vooral op die lijn verdergaan. Innovatief en ondernemend te beginnen met vandaag. Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. De heer Siepel van de ChristenUnie."

De heer Siepel: "Dank u wel, voorzitter. Op 17 oktober jongstleden hebben Provinciale Staten unaniem besloten om een formatieopdracht te geven aan de fractievoorzitters van de VVD, PvdA, CDA en ChristenUnie. In de afgelopen weken hebben wij samen constructief kunnen overleggen over voortzetting van de coalitie. De fractie van de ChristenUnie is blij met de uitkomsten zoals zijn verwoord in de brief zoals die aan Provinciale Staten is gezonden. Naast een herbevestiging van de afspraken uit het coalitieakkoord van mei 2011, gaat de coalitiebrief ook in op de bestuurscultuur in onze provincie. In de media hebben enkele fracties de voorgenomen voortzetting van de coalitie weggezet als: oude wijn in nieuwe zakken. Een opvatting die mijn fractie niet deelt, maar pas echt bestreden kan worden wanneer alle partijen de handen ineenslaan om de lijn van verbetering door te zetten. Niet alleen het college, niet alleen de coalitiefracties, maar college, coalitie en oppositie fracties samen. Een gedeelde verantwoordelijkheid dus. Met de toewijzing van de portefeuille Statencommunicatie en actieve informatievoorziening wordt de Commissaris van de Koningin dan ook in het bijzonder verantwoordelijk gemaakt voor de vereiste verbeteringen. Voorzitter, bij de behandeling van het rapport van de onderzoekscommissie Oostvaarderswold heeft mijn fractie erop gewezen dat het debat over de lessen die Provinciale Staten uit het onderzoek moeten leren, nog wel moet plaatsvinden. Wij hebben daarbij aangegeven dat het op een later moment zou kunnen plaatsvinden. Uit het verslag van het presidium heb ik kunnen opmaken dat de Statenconferentie in het voorjaar van 2013 in het teken van de bestuurscultuur zal staan. Wij kijken daar naar uit. Rekening houdend met de tijd die nodig is om deze conferentie voor te bereiden, willen wij het presidium oproepen om deze conferentie op zo kort mogelijke termijn te organiseren. Voorzitter, nog even terug naar de 'oude wijn in nieuwe zakken'. Het is aan de Staten om te bewijzen dat de lessen uit het onderzoek Oostvaarderswold, daadwerkelijk worden omgezet in concrete verbeteringen. De ChristenUnie wil daar actief aan bijdragen. Wij zijn dankbaar dat we daarvoor binnen de coalitie mogelijkheden krijgen maar we zullen het ook zeker niet laten om het hier in deze Statenzaal te doen. Samen met het CDA dragen wij straks Jan Nico Appelman voor om uitvoering te geven aan het coalitieakkoord Flevoland zelfstandig en uniek. Ik sluit mij aan bij de opmerkingen van het CDA over de portefeuille nieuwe natuur in Flevoland. De titel van het akkoord heeft de afgelopen dagen extra betekenis kregen nu het kabinet voornemens is onze provincie te herindelen. Eén van de eerste opdrachten waar het nieuwe college morgen mee aan de slag mag gaan is een gesprek met deze Staten over het voornemen van het kabinet en de strategie die de provincie Flevoland wil hanteren. Voorzitter, de gesprekken met onze coalitiepartners en de voorgedragen kandidaten hebben ons overtuigd dat voortzetting van deze coalitie geen oude wijn is maar dat er in het samenspel tussen Staten en college volop ruimte is voor vernieuwing. Wij kijken uit naar een prettige voortzetting van de samenwerking binnen deze Staten en bidden allen die daarbij betrokken zijn Gods zegen toe."

De voorzitter: "Dank u wel. Het woord is aan de PVV. De heer Van Klaveren neem ik aan."

De heer Van Klaveren: "Dat wil ik graag vanachter de katheders doen"

De voorzitter: "Dat vind ik een beetje vreemd om dat plotseling te doen. We hebben dat geen van allen gedaan. Ik verzoek u toch op uw stoel te gaan zitten."

De heer Van Klaveren: "Ik ben toch vrij om hier te spreken."

De voorzitter: "Ik denk dat de voorzitter over de orde van de vergadering gaat. Ik vind het merkwaardig als de ene fractie wel achter de kathedraal gaat staan en de andere niet. U bepaalt de orde van de vergadering niet. Dat doet de voorzitter. Dus ik verzoek u toch echt om op uw stoel te gaan zitten. In de verordening is geregeld dat de voorzitter over de orde van de vergadering gaat. Ik heb geen behoefte aan een discussie hierover. Dat lijkt mij niet juist. Ik verzoek u echt om op uw stoel te gaan zitten."

De heer Van Klaveren: "Ja voorzitter, dank u wel voor de gelegenheid dat ik het hier vanaf mijn stoeltje mag doen. Het blijft een beetje een vreemde gang van zaken, als u het mij vraagt. Ik zal kort wat dingen zeggen over het briefje van de coalitie, dat bij ons overigens in eerste instantie de indruk wekte een reclamefolder te zijn. Veel felle kleurtjes en verschillende logo's met een vrij inhoudsloze tekst eronder. Het documentje van krap vijf A-viertjes bleek echter het nieuwe coalitieakkoord te zijn. Dan lees je, tegen beter weten in, toch maar weer verder in de hoop iets tegen te komen waarvan je niet direct denkt: misschien hebben ze in Den Haag wel gelijk en dient Flevoland wel snel opgeknapt te worden. Dat hoop je dan. Maar wat blijkt nu uit het nieuwe akkoord? Men borduurt voort op het oude akkoord, aangevuld met een nieuw onzalig idee dat wederom niet tot de kerntaken van een provincie behoort. Hadden wij al amateurkunst, duurzaamheid en sociale cohesie in het eerste akkoord, daar is nu het bloemenfeestje van de Floriade aan toegevoegd. Dat bloemenfeestje gaat ons ook nog eens € 10 miljoen kosten. Ondanks de plechtige belofte van de inmiddels demissionaire gedeputeerde Appelman, dat er geen cent vanuit de provincie heen zou gaan. Maar ja, open en eerlijk communiceren met de Staten schijnt voor GS in Flevoland vrij lastig te zijn. Hoe lastig ze dat vinden blijkt ook uit het bizarre voornemen een aparte portefeuille Statencommunicatie en actieve informatievoorziening, in het leven te roepen. Hoe diep kun je zinken als provincie. Het informeren van de Staten, de Provinciale volksvertegenwoordiging, is een wettelijke plicht en zou te allen tijde op alle mogelijke manieren staande praktijk moeten zijn. Het feit dat er een aparte portefeuille in het leven moet worden geroepen voor iets dat de normaalste zaak van de wereld hoort te zijn, betekent dat het kennelijk zo slecht gesteld is met de transparantie in dit huis, in deze context misschien beter glasnost te noemen, dat men dit nodig acht. Vertrouwen komt te voet en gaat te paard, luidt het gezegde. De PVV heeft regelmatig het idee gehad, en nog steeds, dat dit college dolgraag paardje rijdt. Want na het achterhouden van informatie, terecht door D66 aangekaart, het debacle Oostvaarderswold, het idee om een blijkbaar noodzakelijke portefeuille informatievoorziening en communicatie in het leven te roepen, nu weer het voornemen een gedeputeerde die aftrad na het achterhouden van informatie en daar niet eens verantwoording over af wilde leggen, opnieuw te installeren. Voorzitter, nee dit is niet het script van een slechte politieke B-film, dit is de Flevolandse politiek. De coalitie die het vorige college leverde, zal gezellig samen verdergaan. Er is geen nieuw akkoord nodig en 75 % van de gedeputeerden keert zelfs terug. Als klap op de vuurpijl zit daar ook de gedeputeerde tussen die politiek verantwoordelijk was voor Oostvaarderswold en daar geen verantwoording voor af wilde leggen. Tenslotte wordt ons straks ook nog eens gevraagd een incompleet college ons vertrouwen te schenken. Hoezo: ik heb mijn zaakjes als provinciebestuur niet op orde? Voorzitter, wat de PVV betreft huren we voor de laatste jaren de artiesten van familiebedrijf Renz in, want een groter circus dan dit zal het waarschijnlijk niet worden. Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. D66. De heer Rijsberman."

De heer Rijsberman: "Dank u wel voorzitter. Ik verwachtte eigenlijk dat u de SP voor zou laten gaan."

De voorzitter: "Ik volg het lijstje dat mij voorgelegd is. U hebt gelijk. Wij hebben dat debat eerder gehad. Zullen wij het dan maar doen? Mijnheer Stuivenberg."

De heer Stuivenberg: "Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, wij als SP fractie waren er voorstander van dat we dit belangrijke onderwerp: het behandelen van het coalitieakkoord oktober 2012, vanaf dat gestoelte hadden behandeld, maar u hebt er anders voor gekozen ofwel de VVD heeft er anders voor gekozen. Dit gezegd hebbende ga ik over naar de inbreng van de SP. Voorzitter, in het coalitieakkoord oktober 2012, wordt door de fractievoorzitters van VVD, PvdA, CDA en ChristenUnie naar aanleiding van hun verkenning geconcludeerd dat het akkoord Flevoland

zelfstandig en uniek, van mei 2011, nog steeds een uitstekende basis voor verdere ontwikkeling van Flevoland vormt. In de bijdrage van de fractievoorzitter van de PvdA aan het radioprogramma Forum van Omroep Flevoland, gaf hij, op maandagavond 8 oktober, echter iets anders aan in onze perceptie. Namelijk dat de PvdA, nu het Oostvaarderswold tot het verleden behoort, zich vooral sterk zal gaan maken op het gebied van duurzaamheid, jeugdzorg en de Flevolandse samenleving. Hoe moeten wij, als SP fractie, deze uitspraak zien in het licht van de conclusie dat het eerder genoemde akkoord een uitstekende basis vormt voor de verdere ontwikkeling van Flevoland? Dit terwijl de afgelopen periode is gebleken dat duurzaamheid hier nauwelijks nog een rol van betekenis in heeft gespeeld. De jeugdzorg gegeven de omstandigheden min of meer over de schutting wordt gegooid en de Flevolandse samenleving niets van dit akkoord heeft te verwachten. Is dit de Flevolandse vertaling van de slogan van de PvdA: sterk en sociaal? Ja, als het goed is wordt DE-on aan de portefeuille toegevoegd. Maar is dat geen lege huls? De Flevolandse samenleving komt in het akkoord gewoon niet voor. De toewijzing van de Floriade 2022 door de Nationale Tuinbouwraad aan de gemeente Almere wordt door de coalitie als een ontwikkeling van groot belang gevoeld voor de verdere ontwikkeling van Almere en de provincie Flevoland. Hiervoor wil de coalitie een bedrag van ten hoogste € 10 miljoen uit het investeringsprogramma Flevoland/Almere bijdragen. Het is bekend dat de SP fractie dit soort megalomane projecten geen warm hart toedraagt. Als wij bedenken dat de Floriade 2012 de gemeente Venlo en de provincie Limburg tezamen zo'n slordige € 50 miljoen heeft gekost, dan zien wij het volgende debacle alweer opdoemen. Of deelt het nieuwe college nu wel de directe en indirecte risico's met de Provinciale Staten? Terecht haalt de coalitie in het akkoord de bestuurscultuur binnen Provinciale Staten en tussen Provinciale Staten en Gedeputeerde Staten aan. Als SP fractie onderschrijven wij dat dit om een open en constructieve opstelling van het college, de coalitie en de niet collegepartijen vraagt. Alsook om de bereidheid om in deze cultuurverandering te investeren. Niet in de laatste plaats van de coalitie zelf. Echter dat het niet hebben van generieke afspraken over het informeren van Provinciale Staten ertoe moet leiden dat hiertoe een zelfstandige portefeuille Statencommunicatie en actieve informatievoorziening moet worden ingesteld, gaat ons als SP fractie echt een brug te ver. Wij hebben als SP fractie ingestemd met een motie van D66 om een handvest actieve informatieplicht door het presidium te laten opstellen maar dat dit in een aparte portefeuille bij de Commissaris van de Koningin moet worden onderbracht, komt ons min of meer belachelijk over. Immers, naast hetgeen hierover in de Provinciewet is geregeld en in het handvest nog eens nader wordt uitgewerkt, is er onzes inziens geen aparte portefeuille voor nodig. Het is gewoon de plicht van het college en iedere gedeputeerde afzonderlijk om alle informatie te verstrekken die wij als volksvertegenwoordigers nodig hebben om ons werk naar behoren te kunnen doen. Daar helpt geen portefeuille bij. Op welke wijze is de CdK hier dan op aan te spreken? Gaan wij, als het niet op voldoende wijze plaatsvindt, de CdK dan ontslaan? Hoe ziet de coalitie dit dan? Het betreft toch de politieke integriteit van de leden van het college zelf en daar mag toch niet aan getornd worden?

Bij de voordracht van de kandidaat gedeputeerden valt het op dat het blijkbaar volgens de coalitie mogelijk moet zijn om de heren Ladders, Appelman en Witteman opnieuw te benoemen. Het vorige college, waar zij immers deel van hebben uitgemaakt, legde een verklaring af naar aanleiding van het onderzoeksrapport procesgang Oostvaarderswold, tijdens de Statenvergadering van 3 oktober. In de verklaring die zij toen afgelegd hebben, gaf het college meerdere malen aan dat het om collegiaal bestuur ging. Vanuit dit gegeven werd door genoemde heren en mevrouw Blik het ontslag ingediend. Het begint er nu op te lijken dat dit blijkbaar toch anders ligt. Mevrouw Blik, die weliswaar eerstverantwoordelijke was in het college van 2007-2011, heeft met haar gedrevenheid en steun van zowel het college als de voltallige toenmalige coalitie, het Oostvaarderswold voor de provincie op de kaart gezet. Uiteraard was zij voor dat deel politiek verantwoordelijk maar het begint erop te lijken dat zij, ten koste van de andere leden, geslachtofferd wordt en dat dit een vrijbrief geeft aan de andere heren om weer gewoon verder te gaan. Als SP fractie zullen wij hier bij de voordracht en stemming bij de benoeming, op terugkomen. Voor wat de portefeuillerverdeling betreft hebben zich enkele kleine wijzigingen voorgedaan. Het zal in de praktijk moeten blijken of deze veranderingen ook tot verbeteringen leiden. Niet in de laatste plaats voor wat betreft het betrekken van de Staten aan de voorkant en bij de realisatie van de verschillende projecten. Voorzitter, het coalitieakkoord oktober 2012, zoals dit vanavond is voorgelegd, wordt door de SP fractie voor kennisgeving aangenomen. Onder dank aan de fractievoorzitters voor de snelheid

waar het een en ander mee tot stand is gebracht. Dames en heren Statenleden en belangstellenden, ik dank u voor uw aandacht."

De voorzitter: "Dank u wel. D66. Mijnheer Rijsberman. Wij hebben nog even gepuzzeld over de volgorde. Maar uw fractie bestaat, volgens onze kennis, uit vier leden. De SP uit drie. Maar als dat is veranderd, dan hoor ik dat graag. Ik kan het allemaal niet meer bijbenen. U bent aan het woord."

De heer Rijsberman: "Wij hebben een hele dynamische fractie. Dat ben ik met u eens. Ik meende dat de volgorde bepaald werd op basis van het aantal stemmen op de lijst. Dan heeft de SP er meer dan wij. Dus vandaar."

De voorzitter: "De grootte van de fractie is het criterium. Als de omvang van de fracties gelijk is, gaan de stemmen tellen. Ga uw gang"

De heer Rijsberman: "Nou, de volgende keer zal ik er aan denken. Ik ga er voor het gemak even van uit dat we dan nog steeds vier zetels hebben. Voorzitter, dank u wel. De brief van de coalitie zoals wij die nu bespreken, verrast ons niet. Het akkoord waar de coalitie aan vasthoudt, past ons ook redelijk goed. Ik noem de aandacht voor de kerntaken, voor duurzaamheid en voor financiële degelijkheid. Er zijn natuurlijk ook nog wel wat opmerkingen te maken maar die zal ik bewaren voor de begrotingsbehandeling. Wij zien de brief van de coalitiepartijen als een vrij voorspelbare en begrijpelijke update van het eerdere akkoord. D66 verwelkomt de aandacht die de coalitie besteedt aan de uitvoering van de D66 motie met betrekking tot het handvest actieve informatieplicht en de veelbesproken cultuuromslag in de communicatie tussen GS en PS. Aan de ene kant ligt het voor de hand dat de Commissaris van de Koningin ermee belast wordt, naar onze mening behoorde dit al tot zijn verantwoordelijkheid als voorzitter van GS en PS en het presidium. Aan de andere kant zien wij ook een risico in het feit dit bij één collegelid te beleggen. De SP benoemde dit eigenlijk ook al op die manier. Het is naar onze overtuiging een onderwerp dat voortdurend van iedere gedeputeerde aandacht vraagt. De wet heeft het ook over een gezamenlijke en individuele verantwoordelijkheid van ieder Gedeputeerde Statenlid. Graag krijgt D66 vandaag de toezegging van de Commissaris van de Koningin dat hij niet meer is dan een eerste aanspreekpunt en coördinator maar dat ieder GS lid individueel verantwoordelijk en aanspreekbaar blijft op dit onderwerp. De timing van de brief van de coalitie beviel ons echter slecht. Net als alle andere oppositieleiden hebben wij deze brief pas gistermiddag kregen. Dat gaf ons bijna geen tijd voor een zorgvuldige voorbereiding voor de behandeling van vandaag. De griffie werkt er normaliter hard aan om de stukken voor iedere Statenvergadering tijdig bij de Statenleden te krijgen. Als het te laat wordt aangeleverd, klagen zowel PS als het presidium daarover. Voorbeeldgedrag dat de coalitie laat zien bij de aanbieding van deze brief versterkt niet de oproep aan GS om PS serieus te nemen. De timing van deze vergadering bevalt ons ook niet goed. Sommigen moeten bijvoorbeeld bij de begrotingsbehandeling in Almere zijn. Dat was de vaststellers van deze datum al eerder bekend. Het college is nog geen maand geleden opgestapt. Nu moeten wij allemaal komen opdraven voor een extra vergadering om gedoe met wachtgeld te vermijden. Drie van de vier collegeleden nu, zonder inhoudelijke discussie, even tussendoor herinstalleren, maakt het opstappen van nog geen maand geleden tot een wel erg symbolische daad. Deze Provinciale Staten zijn het hoogste bestuurlijke orgaan van Flevoland. Enig gevoel voor statuur is daarbij wel op zijn plaats. Ook als het gaat om het plannen van vergaderingen. D66 wil straks twee vragen stellen aan alle kandidaat gedeputeerden. De beantwoording ervan zal mijn fractie kunnen helpen om tot een positief oordeel over herinstallatie van de gedeputeerden te komen. Wij zullen bij de beantwoording met speciale aandacht luisteren naar de beantwoording door de heer Witteman aangezien de Staten nog niet in de gelegenheid zijn geweest om met hem over het Oostvaarderswold rapport te spreken. Ik wil het daarbij laten, voor nu. Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. De fractie van GroenLinks. De heer Miske."

De heer Miske: "Dank u wel, voorzitter. GroenLinks was wat verrast door de brief. Dat moest dan het coalitieakkoord zijn. Wij vonden het nogal erg mager. Eigenlijk is het inderdaad een hele kleine aanvulling op dat wat er al ligt. Daarin wordt gezegd: nou, de effecten van het

nieuwe regeerakkoord zullen wij in een later stadium alsnog bepalen. Voorbeeldje denk ik: de landelijke coalitie heeft gezegd: wij willen de EHS wel realiseren. Dat lijkt mij wel een punt dat snel meegenomen moet worden aangezien wij met het open planproces bezig zijn. Het verbaast mij in dat kader ook dat de VVD in de media uitroept dat zij geen Oostvaarderswold meer wil terwijl het open planproces, volgens mij, alles nog openlaat. Om daar al op voor te sorteren lijkt ons niet juist. Nogmaals gezegd: wij vinden het coalitieakkoord erg mager. Het is toch een beetje oude wijn in nieuwe zakken. Wij vinden ook de portefeuilleverdeling wat ongelukkig. De ene portefeuillehouder krijgt nieuwe natuur in Flevoland en de ander krijgt natuur en landschap. Ik denk dan: ja, waar ligt dan de grens? Of de één krijgt DE-on en de ander gaat over klimaat en energie. Volgens mij hebben die twee dingen ontzettend veel met elkaar te maken. Het is dus een beetje raar om het op te knippen. Of de ene heeft IJsseldelta en de andere heeft water en IJmeer/Markermeer. Het dossier DE-on verschuift dan van gedeputeerde. GroenLinks was wel tevreden over hoe de vorige gedeputeerde, de heer Appelman, dat dossier aanpakte. Niet dat wij twijfels hebben over de beoogde andere gedeputeerden maar gezien het stadium waarin het project zich bevindt, lijkt het ons onwenselijk om hier van portefeuillehouder te veranderen. Voor de rest kunnen wij ons voorstellen dat een aantal ontwikkelingen wel effect zouden kunnen hebben op de inhoud van het coalitieakkoord. Ik noem maar OMALA. Waarvan meerdere partijen, ook coalitiepartijen, zeggen dat mag wel even in de koelkast gezien de huidige situatie. Wij vinden daar in de brief helemaal niets over terug. Ja, ons bekruipt ook een beetje het gevoel dat wij weer opgetrommeld zijn om gedoe met wachtgeld te voorkomen. Wat ons betreft had het nog wel even mogen wachten. Zodat wij misschien een meer uitgewerkt coalitieakkoord hadden kunnen krijgen en een compleet college hadden kunnen aanstellen. De administratieve rompslomp van het wachtgeld; het zij dan maar zo. We zijn wat teleurgesteld en hadden eigenlijk gehoopt dat de PvdA wel wat meer op het sociale domein voor elkaar zou kunnen krijgen of een wat mindere commerciële benadering van sport en cultuur. Maar dat vinden wij ook niet terug. Daar zullen wij bij de begrotingsbehandeling en de mid-term-review nog wel op terugkomen."

De voorzitter: "Dank u wel. De SGP. De heer Simonse."

De heer Simonse: "Dank u wel, voorzitter. Allereerst moet mij ook van het hart dat ook de voorbereiding van de SGP fenomenaal is geweest. Gistermiddag kregen wij inderdaad een brief. Begrijp me goed, dat er snel geacteerd is, de afgelopen maand, dat vinden wij fijn maar om dan zonder enige commentaar, en dat staat in de brief, met drie dezelfde gedeputeerden terug te komen alsof dat gewoon is, roept bij ons de vraag op aan de collegepartijen: waarom neemt u dan niet eens de moeite in die brief om dat niet alleen aan ons uit te leggen maar ook aan alle burgers in Flevoland? Waarom die drie verantwoordelijke gedeputeerden die collegiaal afscheid namen van het college dan weer terug moeten komen? Die vraag moet, wat ons betreft, wel beantwoord worden. Dan hebben wij nog een vraag over de uitlating die de formateur net in de persconferentie heeft gedaan. Hij beweert daar dat het rapport van de onderzoekscommissie Oostvaarderswold gesloten is. Hoe komt u tot deze conclusie? Wat ons betreft is er nog geen enkel debat geweest over dit rapport. Dat hebben wij nog zeker tegoed. Een heel wonderlijke conclusie dus. Graag antwoord daarop. Dan, eenzelfde coalitie programma. Voor ons is dat wel begrijpelijk er was immers geen sprake van een breuk in het college. Maar die titel hè: zelfstandig en uniek, die wordt toch wel heel actueel. Hoe kunt u dit nu stellen? Ik vraag de VVD en misschien ook wel de PvdA: u hebt in de afgelopen jaren blijkbaar niet uw partij kunnen overtuigen dat Flevoland één moet blijven. Ik bekijk uw partij, met alle respect, toch met enig wantrouwen. De bestuurscultuur moet veranderen. De collegepartijen menen dat dat geborgd moet worden door een takenpakket bij de Commissaris van de Koningin neer te leggen. Wat de SGP betreft moet die slag hier binnen in dit huis gemaakt worden. De cultuur hier in dit huis moet veranderen. Wat dat betreft hoop ik dat dat in het takenpakket van de Commissaris zit. Anders krijgt hij er van de SGP nog een taak bij. Namelijk om hier in het huis het nodige te organiseren. Tot zover onze bijdrage."

De voorzitter: "Dank u wel. De heer Boshuijzen.50Plus."

De heer Boshuijzen: "Dank u wel, voorzitter. Ja voorzitter, het was toch eigenlijk wel een spannend weekje. Want ik dacht voortdurend: wanneer komt nu eindelijk de agenda voor deze

vergadering van vanavond? Daar dacht ik bij: wordt dan toch nog, en duurt het daarom zo lang, dat de kandidaat voor de vierde gedeputeerde bekend wordt gemaakt. Maar goed, dat zijn vragen die misschien vanavond beantwoord worden. Maar ik denk het dus niet. Er overigens van uitgaande dat wij de voorgedragen gedeputeerde apart vragen kunnen stellen, meld ik u dat de brief van de collegepartners als zodanig voor ons een basis is voor een herstart van het college. Wij zijn het daarbij zeer eens met de versterking van de functie van de informatie en communicatie en de informatiecultuur. Hoewel dacht ik op een bepaald moment: dat kan ook gezien worden als een beetje kritiek op de rol van de Commissaris van de Koningin als voorzitter van het college tot nu toe. Dan, wij delen de visie die uit het stuk blijkt met betrekking tot de Floriade. De Floriade Almere/Flevoland. Want wij zijn het zeer eens met de gedachte dat Flevoland niet ondergeschoffeld mag worden. Ik ben blij dat er in ieder geval in het nieuwe college een gedeputeerde zich specifiek met die taak gaat bezighouden want die krijgt daar nog een hele kluit aan. Dat wordt zelfs pikant als je bedenkt dat in het regeerakkoord de toekomst van de Noordoostpolder als tuinbouwgebied, de Floriade is immers een tuinbouwevenement, ik voeg daar ook nog aan toe de visserij op Urk, in de relatie tot Flevoland toch onzeker is. Dat vraagt om heel snelle actie van het nieuwe college. Dan denk ik ook dat dat moet gebeuren bij de natuur. In het nieuwe regeerakkoord staat dat er € 200 miljoen wordt teruggeschoven naar natuurbeleid. Naar de natuurlijke verbindingzones. Maar ik zie ook, het blijkt ook uit de reacties vandaag, dat het IPO al gretig kijkt om dat bij het provinciefonds te betrekken. Dat betekent dat wij een hard gevecht zullen moeten gaan voeren om ervoor te zorgen dat een substantieel deel van die € 200 miljoen aan ons Oostvaarderswold project gaat worden besteed. Waarmee schade uit het verleden dus hersteld zou kunnen worden. Trouwens ik had het net over IPO. Ik heb vandaag opmerkingen van de IPO voorzitter gehoord, of het was de Commissaris van de Koningin van Noord-Holland dat weet ik eigenlijk niet, over de wenselijkheid van de superprovincie Flevoland/Noord-Holland/Utrecht. Daar moet wat ons betreft, dat geeft u ook aan in uw brief, het laatste woord nog niet over gesproken zijn. Huiswerk voor de nieuwe gedeputeerde op deze portefeuille. Tenslotte nog een opmerking over het Oostvaarderswold. Die situatie dient bekeken te worden in het totaal van het open plan proces. Inclusief de dialoog met de burgers die daarbij betrokken zijn. Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. Mevrouw Bax. PvdD."

Mevrouw Bax: "Dank u wel, voorzitter. Zoals wij al eerder hebben aangegeven waren wij gelukkig met de wijze waarop het college voortgang heeft gegeven aan het project Oostvaarderswold in opdracht van het Rijk. De ontslagname van het vorige college was dan ook, wat ons betreft, niet nodig geweest. Het leek er even op dat de robuuste verbindingen van de baan waren en dat wij in Flevoland zelf zouden kunnen gaan besluiten wat wij zouden gaan doen met de verworven gronden. Maar zonder robuuste verbindingzone zal Nederland nooit kunnen voorkomen dat de biodiversiteit achteruit gaat. Uiteindelijk zouden wij daar bij de evaluatie in 2016 toch achter zijn gekomen. We zijn dan ook blij dat de nieuwe regering dat heeft ingezien en dat de robuuste verbindingen toch zullen worden aangelegd. Dat betekent ook dat het Oostvaarderswold, als één van de belangrijkste robuuste verbindingen, zal moeten worden aangelegd. Als zodanig kan het nieuwe regeerakkoord ook worden gezien als rehabilitatie van het vorige college. Dat betekent, wat ons betreft dat dezelfde gedeputeerde het best door kan gaan met het Oostvaarderswold. Dat geeft de meeste kans op continuïteit in onderhandelingen met gebiedspartners en met het Rijk. Wat het open plan proces betreft lijkt het ons beter om dat achterwege te laten en hierover rechtstreeks in gesprek te gaan met het Rijk. Hier wil ik het graag bij laten, voorzitter. Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. Als ik de ronde zo beschouw dan constateer ik eigenlijk dat er geen vragen gesteld zijn over het formatieproces. Ik denk dat we daar dus ook niet op terug hoeven te komen. Dat was oorspronkelijk in de procedure aan de orde. Er zijn wel andere vragen gesteld die zich lenen voor een debat in de tweede termijn. Ik stel voor dat de heer De Reus als eerste, als vertegenwoordiger van de coalitie, daar het gesprek over opent en tevens op een aantal gestelde vragen ingaat. Mijnheer De Reus, ga uw gang."

De heer De Reus: "Wilt u dat ik dat hier doe of moet ik daarheen?"

De voorzitter: "Nou, als ik de heer Van Klaveren recht wil doen dan zouden wij dat in de tweede ronde wel kunnen doen. Dan worden interrupties wat makkelijker. Dus laten wij dat maar doen. Gaat u maar achter de kathedr staan want dan wordt het makkelijker om gebruik te maken van de interruptiemicrofoons. Jullie zitten nee te schudden. Als jullie er bezwaar tegen hebben moeten jullie dat uitspreken."

De heer Van Klaveren: "Voorzitter, ik vind het gewoon flauwekul dat we iets wat zo belangrijk is niet vanaf de kathedr bespreken. Dat hoeven we nu niet te doen. Als jij lekker daar wilt kletsen dan doe je dat. Wat u beslist."

De voorzitter: "Nou, laten we elkaars inbreng niet kwalificeren als kletsen. Dat is onzin. Laten wij een beetje serieus blijven in het debat. Het gaat mij erom dat u de gelegenheid krijgt in de tweede termijn om interrupties te plegen en dat dat beter kan via de interruptiemicrofoons. Dus gaat u maar achter de kathedr staan. Maar we gaan dit niet bagatelliseren. Mijnheer De Reus."

De heer De Reus: "Ja, dank u voorzitter. Ja, zal ik hier een beetje gaan staan kletsen of iets dergelijks of uit mijn nekharen spreken? Ja, dat gaat bij de heer Van Klaveren wat moeilijk. Daarom moest hij waarschijnlijk ook blijven zitten. Ik ben het wel gewend voorzitter. Ik luister er niet eens meer naar. De heer Van Klaveren gebruikt verkleinwoordjes: feestjes. Hij denigreert andere partijen en hij noemt de partijen partijtjes et cetera. Ach, het zij zo. Als je de politiek serieus neemt en je hebt respect voor andere partijen dan ga je niet op deze manier in debat met elkaar. Maar ik wil daar verder niet op ingaan. Eigenlijk helemaal niet op de bijdrage van de heer Van Klaveren want ik heb niets nieuws gehoord. Er zijn een aantal zaken waar ik wel op in wil gaan in de tweede termijn. Het betreft de opmerkingen over de portefeuille van de Commissaris van de Koningin; handvest informatievoorziening en communicatie. Dat vinden wij als coalitiepartijen ontzettend belangrijk. Er zijn veel opmerkingen over gemaakt in de Staten naar aanleiding van het rapport. Er is ook een motie over ingediend door D66. Die is Statenbreed aangenomen. Wij vinden het als politieke partij en lid van de Staten ontzettend belangrijk om er goed mee aan de slag te gaan. Er is een cultuuromslag gaande in deze provincie. Een bestuurscultuuromslag. Wij vinden het belangrijk dat die met kracht wordt voortgezet. Wat is dan logischer dan dat je die portefeuille bij de Commissaris neerlegt die tevens voorzitter is van Provinciale Staten. Want wij zullen het met elkaar moeten doen. We zullen het samen met het college moeten doen. Daarom vinden wij dat ontzettend belangrijk."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Stuivenberg. Ga uw gang."

De heer Stuivenberg: "Ja voorzitter, de uitwerking van het handvest onderschrijven wij. Maar dat de coalitie meent dat door het aan de portefeuille van de Commissaris van de Koningin te hangen, er voldoende zekerheid is dat er geen debacle meer optreedt zoals wij eerder hebben meegemaakt, dat onderschrijven wij ten dele. Want als integriteit, wat ook in de portefeuille van de Commissaris zit, geen gemeengoed is voor leden van het college dan is het heel erg slecht gesteld met ons college. Ik denk dat wij onszelf, als Staten, een brevet van onvermogen geven wanneer dit als serieuze portefeuille bij de Commissaris wordt neergelegd. Dank u wel."

De voorzitter: "De heer de Reus."

De heer De Reus: "Ja, daar verschillen de heer Stuivenberg en mijn persoon van mening. Wij vinden het juist een signaal naar de omgeving, naar de Staten, naar Gedeputeerde Staten om het bij de Commissaris als voorzitter van GS en voorzitter van PS neer te leggen, hoe serieus wij het nemen. Daar kan je van mening over verschillen. Dat vind ik niet erg. Wij vinden het een belangrijk onderwerp. De motie van D66 die unaniem is aangenomen en ook eerdere moties van D66 die daarover gaan, spreken voldoende. Ze zijn bijna allemaal met unanimititeit aangenomen. Dus de Staten vinden dit blijkbaar belangrijk. Als coalitiepartijen geven wij daar graag gevolg aan. That's it, mijnheer Stuivenberg."

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, wij onderschrijven de belangrijkheid hiervan maar daar hebben wij de Commissaris van de Koningin niet voor nodig. Dat zegt iets over onszelf. Ik denk dat u de gedeputeerde die u voordraagt, ook op het hart zal drukken dat het niet anders kan. Wij zullen hem daar dan ook over bevragen. Dank u wel."

De voorzitter: "De heer De Reus."

De heer De Reus: "Dat zal voor de gedeputeerde die wij voordragen, nu en de volgende, geen enkel probleem zijn. Dan ga ik door naar het volgende. De snelheid. Er waren een aantal opmerkingen over de snelheid van het proces en het voordragen van de gedeputeerden gemaakt. Zo van: goh, moet het zo snel. Ik heb het liever later dan zo snel. In verband met het wachtgeld en administratief etc. Ik herinner de Staten eraan dat de opdracht die de vier fractievoorzitters meekregen, luidde: op basis van gesprekken et cetera et cetera, hen vragen een nieuwe coalitie te vormen die op korte termijn zou moeten leiden tot een collegiaal bestuur met daarin vier gedeputeerden. Korte termijn. Wij dachten korte termijn is ook binnen een maand. Anders wordt het middellange termijn. Wij hebben voldaan, vind ik, aan de bij consensus aangenomen motie van Provinciale Staten. Op korte termijn. Daar hebben wij gevolg aan gegeven. Daarom staan wij hier vanavond. Dan opmerkingen over dossiers. Dossier verschuivingen. Er werden opmerkingen gemaakt over DE-on en er werden opmerkingen gemaakt over Oostvaarderswold, daar had mevrouw Bax opmerkingen over, maar dat heet nu nieuwe natuur in Flevoland. Het had ook bij de portefeuillehouder die in het vorige college Oostvaarderswold had, kunnen blijven. Wij hebben echter gemeend recht te moeten doen aan het gevoel bij de Staten in een verschuiving van portefeuilles. Ten tweede hebben wij gemeend, als je naar de portefeuilles kijkt, recht te moeten doen aan een evenredige werklast in de portefeuilles. Dat betekent dat je tot een aantal schuiven komt en evenwichtige portefeuilles. Dat betekent bijvoorbeeld dat energie en windenergie in het vorige college uit elkaar was getrokken en dat hebben wij nu bij elkaar gebracht. Wij hebben bijvoorbeeld de RUD, handhaving milieu et cetera ook allemaal bij elkaar gebracht. Er zit dus meer consistentie in de portefeuilles dan bij het vorige college. We hebben ook recht gedaan aan de meerderheid van de Staten om bijvoorbeeld het dossier natuur in Flevoland bij de heer Appelman neer te leggen. Volgens mij hebben wij zoveel mogelijk rekening gehouden met zowel de werklast als gevoelens in de Staten."

De voorzitter: "De heer Miske heeft het woord."

De heer Miske: "Voorzitter, kan dan uitgelegd worden waarom u een knip maakt tussen DE-on en klimaat en energie? Want volgens mij horen die inhoudelijk bij elkaar. Of een knip tussen de IJsseldelta, water en Markermeer/IJmeer. Nou ja we hebben een aantal voorbeelden genoemd. Ik snap wel dat er gestreefd wordt naar een evenwichtige portefeuillevindeling maar om nu een kunstmatige knip te maken tussen onderwerpen die heel erg met elkaar verbonden zijn, lijkt mij onlogisch."

De heer De Reus: "Sommige onderwerpen die al bij de vorige portefeuillehouder zaten, hebben wij daar gelaten. Dan kom je tot de keuze van IJsseldelta bij de één en IJmeer/Markermeer bij de ander. Overigens een wezenlijk andere problematiek waar het over gaat. Met betrekking tot energie en DE-on hebben wij gemeend het energiedossier en windenergie bij elkaar te brengen en DE-on als een zelfstandige entiteit te behandelen. Het raakt elkaar maar we hebben een collegiaal bestuur en zij zitten gezamenlijk op de vierde etage, dus ik zie het probleem niet. Ik snap uw opmerking, maar ik zie het probleem niet."

De heer Miske: "DE-on gaat over het realiseren van energieprojecten. Maar als je het over energie hebt moet je bij de andere gedeputeerde zijn. Dat vraagt in ieder geval ontzettend veel overleg tussen beide gedeputeerden. Dat kun je regelen maar dat kost dan in ieder geval heel veel tijd. Grote kans dat er iets misgaat. Ook grote kans dat als een partij uit de markt iets wil bespreken, zij dan met twee gedeputeerden aan tafel moet. Want het raakt toevallig en de ene portefeuille en de andere portefeuille. Ik denk dan: ja, als je heel gekunsteld gaat knippen dan kan het maar het lijkt mij veel meer voor de hand liggen om het in een portefeuille te doen. En dan nog zou ik graag willen weten waarom DE-on bij de ene gedeputeerde wordt weggehaald

terwijl hij er helemaal goed inzit en vervolgens bij een andere gedeputeerde wordt neergelegd terwijl DE-on bijna in oprichting is."

De heer De Reus: "Voor het tweede is een heel gemakkelijke verklaring te geven. Het heeft met werklust te maken. Als u kijkt naar de portefeuille. Portefeuille nummer twee. Als je DE-on daarbij zou hebben gelaten zou die portefeuille te zwaar zijn geworden. We hebben dus een keuze gemaakt in het kader van de werklust. Ik hoor uw opmerking aan inzake logica van portefeuilles. Ik neem daarvan kennis. Dat is alles wat ik erop antwoord. Dan de opmerkingen van collega Simonse. Hij had een aantal opmerkingen. De eerste was dat het rapport is gesloten. Wat mij betreft is het rapport afgesloten. Het vorige college van Gedeputeerde Staten heeft de politieke verantwoordelijkheid aanvaardt voor dat dossier. Het dossier is bij consensus met unanimité aanvaard in deze Staten. Het is daarmee een politiek feit. Dat rapport is gewoon klaar en een politiek feit wat onze partij betreft en de coalitie."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Simonse."

De heer Simonse: "Voorzitter, ik neem nog even in herinnering de opmerking van de portefeuillehouder voorafgaand aan het ontslag. Daarin deed hij een aantal suggestieve opmerkingen. Onder andere over de kwaliteit van het rapport. Maar ook deed hij het voorkomen alsof het college zou aftreden vanwege de beeldvorming. Wat ons betreft zijn dat niet de goede argumenten om af te treden. Wat dat betreft moet u het toch met mij eens zijn dat dan het laatste woord er nog niet over gezegd is."

De heer De Reus: "De argumenten voor het college om af te treden, zijn de argumenten die het college gebruikt. Daar ga ik niet over. Daar gaan wij als Staten ook niet over. U hebt straks de mogelijkheid om vragen te stellen aan de kandidaat gedeputeerden. Maar wat ons betreft is het heel helder. Het dossier, het rapport is aanvaard, is een politiek feit en het wordt niet bestreden, punt."

De heer Simonse: "Wat u betreft is er dus recht gedaan aan de essentie van het rapport. Laat ik het zo zeggen."

De heer De Reus: "Met het aftreden van het college, ja."

De heer Simonse: "Dan denken wij anders."

De heer De Reus: "Dat doen wij op andere terreinen ook. Dus dat is niet zo'n probleem wat mij betreft."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Boutkan. Ga uw gang."

De heer Boutkan: "Dank u wel, voorzitter. Mijnheer De Reus schaamt u zich niet een klein beetje bij wat u net verteld? Het kan toch niet zo zijn dat u er zo makkelijk mee wekomt, c.q. de ex- gedeputeerden, dat het rapport waar een commissie heel veel tijd in heeft gestoken op verzoek van deze Staten, op deze manier als een soort vod in de prullenbak eindigt?"

De voorzitter: "De heer De Reus."

De heer De Reus: "Nee, mijnheer Boutkan ik schaam mij niet. Ik zal het u ook uitleggen. Dat rapport is geen vod. Dat rapport heeft zijn waarde bewezen. Dat rapport heeft aan de orde gesteld dat er iets niet goed was met de bestuurscultuur, de informatievoorziening et cetera et cetera, in het verleden. Dat heeft het rapport ondubbelzinnig aangetoond. Daarom moeten wij een stap naar voren maken. Onder andere wordt er een Statenconferentie in het voorjaar van 2013 over de bestuurscultuur et cetera gehouden. In die zin heeft het dus al waarde gehad. Dus ik schaam mij zeker niet. Als u suggereert dat ik het als een vodje beschouw, integendeel! Er staan 4 partijen aan de wieg van deze nieuwe coalitie. Die hebben onder andere in de portefeuille van de Commissaris de portefeuille handvest communicatie en actieve informatievoorziening gestopt. Waarom? Om een vervolg te geven aan het rapport. Dus nee, ik

schaam mij niet. Ik sta hier als een trotse fractievoorzitter van de VVD en van een coalitie die nog heel veel te realiseren heeft in deze provincie."

De voorzitter: "Mijnheer Boutkan, wilt u nog reageren? Ga uw gang."

De heer Boutkan: "De Provinciewet regelt al wat u nu in de schoenen schuift van de Commissaris van de Koningin. Die regelt al die actieve informatieplicht. Dus het is volledig overbodig om daar de Commissaris mee op te zadelen. We kunnen hem ook niet wegsturen op een gegeven moment als het zo zou zijn dat het anders blijkt te zijn. Dat ten eerste. Ten tweede, ook vanuit de fracties die in de coalitie zitten hebben Statenleden deelgenomen aan het tot stand komen van het rapport. Zij steunden ook volledig de inhoud van het rapport. Zij stonden er ook achter dat het behandeld zou worden. Dat is door de commissie ook gezegd. Daarom vind ik het nog steeds onbegrijpelijk dat u het op deze manier, zo, van u afschuift."

De voorzitter: "Dat is geen vraag maar meer een stellingname, begrijp ik. De heer Simonse wil er nog op ingaan en dan stel ik voor dat we dit deel van het debat proberen tot een eind te brengen. Ga uw gang. "

De heer Simonse: "Dank u wel, voorzitter. Om het voor mij toch nog een beetje scherper te maken, want ik worstel toch nog met het opstappen om de beeldvorming. Daarom mijn vraag aan de heer De Reus: was voor u het opstappen van het college een erkenning dat er fouten zijn gemaakt? "

De heer De Reus: "Ja."

De heer Simonse: "Dan is dat, wat mij betreft voorzitter, in tegenspraak met wat u net zei want de verklaring van de gedeputeerden was dat zij opstapten om de beeldvorming."

De heer De Reus: "Wat de verklaring van de gedeputeerden is, is aan de gedeputeerden. Wat ik vind, is aan mij. "

De voorzitter: "Kunt u uw betoog afronden? Of was u klaar?"

De heer De Reus: "Ik ben klaar, voorzitter."

De voorzitter: "Prima. Dan open ik de tweede termijn. Zijn er fracties die in de tweede termijn het woord willen voeren? De heer Simonse."

De heer Simonse: "Voorzitter, wat mij betreft is de heer De Reus nog niet ingegaan op de belangen zoals hij die in Flevoland denkt te gaan verdedigen in de toekomst maar ook dat hij zijn partij in de afgelopen tijd niet heeft weten te overtuigen van het belang van één Flevoland."

De heer De Reus: "U weet dat ik daar in de afgelopen periode druk mee bezig ben geweest. U weet ook dat de woordvoerder van de VVD fractie in deze, de heer Van Beek, de voormalige verkenners daar een ander standpunt over had en de VVD fractie in de Tweede Kamer en de VVD fractie in Provinciale Staten verschillen daarover van mening. We agree to disagree! Dat kan op verschillende bestuurslagen. Net zoals je het in de provincie ook met gemeenteraadsfracties wel eens niet eens bent over bepaalde ontwikkelingen. Wij blijven ons best doen maar we zien ook op een gegeven moment in dat de kracht of de beïnvloedingsmogelijkheden voor een Statenfractie richting een Tweede Kamerfractie en een kabinet op een gegeven moment ophoudt. Maar 'Zelfstandig en uniek' hebben wij bewust gekozen als titel."

De heer Simonse: "Voorzitter, blijkbaar mist de heer De Reus de juiste argumenten. Want als je goede argumenten hebt, dat werkt tenminste bij de SGP wel zo, dan zijn wij altijd in staat om een Tweede Kamerfractie te overtuigen. Waarschijnlijk had u die argumenten niet paraat."

De heer De Reus: "De argumenten die wij gebruikt hebben waren ook de argumenten die u altijd gebruikt. Dus volgens mij hebben wij gewoon het loodje gelegd en moeten wij dat erkennen."

De voorzitter: "Het debat hierover is nog niet gesloten. Laten wij dat vooral constateren. U kunt dus nog ruim argumenten uitwisselen en elkaar daarin adviseren. Ik begrijp tenminste dat er zo gedacht wordt. Het vervolg van de tweede termijn. Zijn er fracties die het woord willen voeren? De heer Stuivenberg en de heer Pels ook nog. Er zijn er nog verschillende. Ik keek de heer Stuivenberg toevallig het eerst aan. Het hoeft nu niet eerst de coalitie te zijn en dan de rest dus ik geef de heer Stuivenberg het eerst het woord. Misschien kunt u hier links van mij komen staan, mijnheer Stuivenberg."

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, dank u wel. Vooraf. Wij gaan ervan uit dat de PvdD indertijd bij de behandeling van het onderzoeksrapport naar de procesgang Oostvaarderswold, daar mee ingestemd heeft. Het komt ons wat vreemd over dat er nu afstand van wordt genomen. Tenminste daar lijkt het op. Ik zie haar helaas niet op haar plaats maar ik zou wel graag duidelijkheid willen hebben. Zij heeft voorgestemd, want het was unaniem, bij het aannemen van het rapport of bij het overnemen van het rapport door de Staten en nu blijkt uit de bijdrage van de PvdD dat er toch wat terughoudendheid is. Voorzitter dat gezegd hebbende wil ik u graag een motie overhandigen. Ik zal alleen het dictum voorlezen: overwegende dat: voorgesteld wordt om de CdK een portefeuille te geven inzake Statencommunicatie en actieve informatievoorziening; de Provinciewet en het nog te ontwikkelen handvest deze informatievoorziening regelt; het een plicht is van ieder lid van GS om de Staten pro actief te informeren; spreken uit dat de toegedachte portefeuille voor de CdK overbodig is. Deze motie is mede ondertekend door de heer Van Klaveren namens de PVV. Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. Andere fracties? De heer Pels had zich gemeld. Ga uw gang. Mevrouw Luyer komt er achteraan."

De heer Pels: "Voorzitter, dank u wel. Het vorige coalitieakkoord is bijna twee jaar oud. We zitten in een situatie waarvan we eerder hebben gezegd: we hebben geen politiek verschil van inzicht en bovendien verkeren wij op dit moment in onzekerheid over onze financiële situatie. Dat is de reden dat je nu niet een heel dik nieuw akkoord gaat maken. Wij hebben ook gezegd: wij verwachten dat wij het huidige akkoord vanuit onze financiële situatie ook nog moeten bijstellen. We kiezen dus een ander moment voor die inhoudelijke discussie. Dan is het inderdaad zo dat wij snel onderhandeld hebben. Het is wel zo dat het tempo de inhoud volgt. Het is niet andersom. We hebben niet gedacht: we laten een heleboel dingen maar buiten beschouwing want dan zijn wij op tijd klaar. Dat is absoluut niet zo. Als we meer tijd nodig hadden gehad, hadden wij die ook genomen. Dan hadden wij ook geaccepteerd dat dat heel veel rompslomp met zich mee had gebracht. Er is net ook het een en ander gezegd over het tijdstip van deze vergadering. Wij hechten eraan dat de Commissaris van de Koningin aanwezig is bij deze vergadering. Dat is ook statuur. Dat woord werd eerder al genoemd. Dan vind ik ook dat je je agenda moet aanpassen en als ik zo de zaal rondkijk dan is dat het overgrote merendeel van ons zeer goed gelukt. Dus ik zie dat probleem niet zo. De SP en ook andere partijen hebben het gehad over de sociale agenda. Het is een terecht punt van zorg. Dat deel ik ook. U had eigenlijk verwacht dat wij de sociale agenda hadden uitgebreid, als ik het zo mag zeggen. Het is zo dat de sociale agenda wordt afgebouwd. Daar zijn twee redenen voor. Namelijk landelijk gezien wordt het niet meer tot de kerntaken van de provincie gerekend en het heeft ook te maken met onze financiële situatie."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Stuivenberg. Ga uw gang."

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, dank u wel. Ja, wanneer u dat publiekelijk in een radioprogramma aankondigt, dan lijkt het ons niet meer dan logisch dat u daar bij de onderhandelingen die hebben plaatsgevonden voluit op inzet. Natuurlijk weten wij dat er een afbouw plaatsvindt. Maar u weet ook dat het tempo waarin dat geschiedt niet in verhouding is tot de afbouw van andere zaken en wij hadden verwacht van de PvdA dat ze zich daar sterk voor had gemaakt. Ik meen me te herinneren dat ook zij ooit een rood kloppend hart hebben gehad. Dank u wel."

De heer Pels: "Dat hebben wij nog steeds, mijnheer Stuivenberg. Daar kan ik u in geruststellen. Het tempo is een interessant punt dat u aansnijdt. Want het is mijn stelling dat wanneer de PvdA niet in deze coalitie zou zitten, dat tempo nog veel hoger zou liggen. De PvdA vindt het belangrijk dat waar je dingen afbouwt en dit deels onvermijdelijk is, zoals bijvoorbeeld bij de jeugdzorg. Dat is niet een besluit van ons geweest maar dat is een landelijk besluit geweest. De PvdA vindt het belangrijk dat je dat in een zorgvuldig tempo doet. Dat daar kwetsbare groepen, zoals jongeren bij de jeugdzorg en hun ouders die ervan afhankelijk zijn, er niet de dupe van worden. Dat je ook kennis en ervaring op een goede manier overdraagt. Dat is wat wij ook aan het doen zijn binnen dit college. Dat is ook wat onze gedeputeerde doet met heel veel zorgvuldigheid. Het is dus niet zo dat wij de sociale agenda verwaarlozen."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Stuivenberg."

De heer Stuivenberg: "Ja, voorzitter dan had ik op zijn minst verwacht dat in het coalitieakkoord oktober 2012, (geen brief want er staat boven coalitieakkoord oktober 2012), dan had ik verwacht dat er enige strofe gewijd was aan het feit dat de PvdA erop zal toezien dat de sociale agenda, ofwel de Flevolandse samenleving, iets van haar mag verwachten in de coalitie. Dat blijkt tot op heden echter nergens uit."

De heer Pels: "Nou, dan zeg ik u nogmaals: u mag van ons verwachten dat wij kijken waar het onvermijdelijk is, ook als u in deze coalitie had gezeten was het onvermijdelijk geweest dat de sociale agenda wordt afgebouwd. U mag ons erop aanspreken dat, dat op een zorgvuldige manier gebeurt en in een zorgvuldig tempo. Zonder dat mensen er de dupe van worden. Daar mag u ons op blijven aanspreken en dat heb ik u nu ook gezegd. De SGP heeft het ook over zelfstandig en unieke. U zegt: u bent er niet in geslaagd om uw partijgenoten in Den Haag daarvan te overtuigen. Daar heeft helemaal gelijk in. Ik heb ook niet aan tafel gezeten bij Mark Rutte en Diederik Samson. Ik wil ook best tegen u zeggen dat ik dat een onverstandig besluit vindt. Wij hebben in ons eigen verkiezingsprogramma als PvdA Flevoland staan: dat wij vinden dat gezien de opgave die Flevoland heeft, het een zelfstandige provincie moet zijn. Ik snap ook niet welk maatschappelijk probleem er wordt opgelost met de superprovincie. Dus wij zullen als PvdA Flevoland ons daartegen verzetten. Wij zullen dat ook aan onze partijgenoten in Den Haag laten weten. Ik weet niet of wij ze er nog van kunnen overtuigen, natuurlijk. Ik snap best dat het een akkoord is waar je ja of nee tegen moet zeggen. Maar dat is hoe wij er instaan als PvdA Flevoland. Dan is het laatste punt waar ik nog iets over zou willen zeggen: natuur. Voorzitter, daar verwacht ik wel verstandige besluiten van dit kabinet. De voortekenen zijn goed wat dat betreft. In elk geval een stuk verstandiger dan het vorige kabinet. De PvdD zegt: kunnen we niet gewoon verder met het Oostvaarderswold? Ik zou ook graag de tijd willen terugdraaien en zeggen: nou, we pakken de draad weer op. Maar er is wel het een en ander gebeurd in de tussentijd. We hebben afspraken gemaakt over het open planproces. Wij vinden ook dat Roel Bekker eerst zijn werk moet doen. Als daar uitkomt dat delen van het Oostvaarderswold alsnog haalbaar zijn om te realiseren, dan vinden wij dat prima. Maar je moet ook realistisch zijn. De juridische basis voor Oostvaarderswold is er op dit moment niet meer. De middelen zijn er voor een groot deel niet meer en ook het draagvlak voor dit project is er niet meer. Het zal dus niet op de manier kunnen zoals wij daar eerder op hebben ingestoken."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Miske."

De heer Miske: "Dank u wel, voorzitter. Misschien kan de PvdA uitleggen hoe zij aankijkt tegen de uitspraken van de VVD in de media van afgelopen week. Dat volgens de VVD het Oostvaarderswold niet meer terugkomt. Het open planproces is een open planproces. Er wordt van tevoren niet bepaald wat niet kan en wat absoluut wel kan. Volgens mij is de PvdA nog steeds een warm pleitbezorger voor het Oostvaarderswold. Hoe gaan jullie daar binnen de coalitie mee om?"

De heer Pels: "Volgens mij ben ik daar net volstrekt helder over geweest. Als het gaat om het Oostvaarderswold en de schaal die het had en de omvang die het had, dan zal het heel lastig worden, zelfs als je iedereen mee hebt, om het op dit moment op dezelfde manier te

realiseren. Want daar heb je een juridische basis voor nodig, daar heb je geld voor nodig en daar heb je draagvlak voor nodig. Ik heb de uitspraak van de heer De Reus zodanig opgevat dat hij zegt: wij hebben andere afspraken met elkaar gemaakt over een open planproces. Het is een open planproces en wij gaan gewoon kijken wat daar uitkomt. We hebben die motie ook ondersteund. Wij staan er op dat punt dus hetzelfde in."

De voorzitter: "Interruptie van de heer De Reus."

De heer De Reus: "Voorzitter, het is een beetje een vreemde interruptie want ik ben het volkomen eens met de heer Pels. Als media een persbericht van de VVD citeren, dan moet je ook naar de oorspronkelijke bron kijken. De oorspronkelijke bron geeft aan dat het open planproces leidend is. Dat staat in het persbericht van de VVD fractie. Niet meer en niet minder. "Het Oostvaarderswold mag niet..... et cetera" wordt niet genoemd in het persbericht van de VVD. U moet het wel goed citeren."

De voorzitter: "Goed dan is die helderheid inmiddels ontstaan. Mijnheer Miske, ga uw gang."

De heer Miske: "Misschien moeten zowel de heer De Reus als de heer Pels nog even de media volgen en ook de uitspraken van de heer Plate nalezen want dat laat aan duidelijkheid niets te wensen over. De VVD wil geen Oostvaarderswold. Ik snap ook wel dat wij niet de exacte versie kunnen krijgen zoals die ooit bedacht is, maar geen Oostvaarderswold is geen Oostvaarderswold. Ook niet een aftreksel daarvan."

De heer Pels: "Ik vind dat u ook nu uzelf tekort doet want het open planproces is niet een zaak van alleen de coalitie. Het is door deze hele Staten gesteund. Ik zou ook willen dat meerdere partijen zich daarvoor verantwoordelijk voelen. Het is niet alleen een kwestie van wat coalitiepartijen onderling maar even op moeten lossen. Dat is nu juist de reden dat wij het een open planproces hebben genoemd. Dat we hopen dat er breed aan wordt deelgenomen. Ik zou het niet versmallen tot die ene discussie."

De heer Miske: "Voorzitter, daar ben ik het helemaal mee eens. Maar ik verwacht eigenlijk dat de PvdA dan stelling neemt tegen dat soort uitspraken van de VVD. We constateren dat zij dat niet doet."

De heer Pels: "Ik heb de heer De Reus gevraagd wat hij ermee bedoelt. Dat heeft hij mij uitgelegd. Wij zijn het daar volstrekt over eens."

De voorzitter: "De heer Plate wil nog iets toevoegen aan dit debat maar dan stel ik voor dat wij dit onderwerp tot een afronding proberen te brengen. De heer Plate."

De heer Plate: "Heel kort. Het artikel was dan misschien van mijn hand maar het was namens de fractie. In het artikel staat inderdaad gewoon hetgeen de heer Pels en de heer De Reus hier bevestigd hebben. Ik zou het nog even goed lezen. Dan zal het duidelijk zijn."

De voorzitter: "De heer Simonse. Ga uw gang."

De heer Simonse: "Voorzitter, ik hoorde dat dit het laatste onderwerp was dat de heer Pels zal aansnijden. Dan mis ik nog iets en dat wil ik hem voorleggen. Ik ben mijn betoog ermee begonnen dat het hoogst ongebruikelijk is dat de verantwoordelijke gedeputeerde van de vorige periode zonder enige vorm van verklaring of uitleg in de brief, weer wordt voorgedragen als de nieuwe gedeputeerde. Waarom neemt u de moeite niet om het uit te leggen?"

De heer Pels: "Voorzitter, volgens mij volgt dat deel van het debat straks. Ik wil daar wel degelijk op ingaan. Ik weet ook dat de heer Witteman dat zelf ook wil doen. Ik wil het ook nu doen maar dan ga ik, denk ik, de orde verstoren."

De voorzitter: "Ik stel voor dat het bij de voordracht aan de orde komt. Dat lijkt mij procedureel netjes. Mevrouw Luyer had zich gemeld. Ga uw gang."

Mevrouw Luyer: "Dank u, voorzitter. Over het algemeen beluister ik toch wel herkenning, instemming gaat misschien wat ver, maar voorspelbaarheid is gezegd. Dat zie ik ook wel een beetje als een compliment. Dat is immers het advies geweest van de verkenner. Ga vooral door op deze beleidslijn. Dat maakt ook dat wij op korte termijn bij elkaar kunnen zijn in deze zaal om de volgende stap te zetten. In dat kader wil ik reageren op de opmerkingen die door een aantal fracties zijn gemaakt over het voorkomen van wachtgeld. Wij moeten snel opdraven om te voorkomen dat er wachtgeld moet worden uitgekeerd. Dat is een volkomen verkeerde voorstelling van zaken. Het gaat hier immers om de continuïteit van bestuur. Ik denk dat we dat met elkaar belangrijk vinden. Dat hier niet een provincie is zonder een goede bezetting van het bestuur. Dat moeten wij toch met elkaar eens zijn. Dan een vraag aan de PVV. U spreekt heel denigrerend. Ik weet niet naar welke cursussen u gaat. U kunt het wel heel lang volhouden en ook elke keer weer herhalen. Als u wilt besturen zou ik u toch willen adviseren om naar een andere cursus te gaan."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Rijsberman. Ga uw gang. "

De heer Rijsberman: "Dank u wel, voorzitter. Ik wil nog even aanhaken op de continuïteit van bestuur waar mevrouw Luyer op doelt. Op het moment dat we hier tot de volgende Statenvergadering hadden gewacht, dat had ongeveer zeven of acht werkdagen gescheeld. Ik heb in de tussentijd verschillende gedeputeerden gesproken. Zij hebben mij op verschillende manieren duidelijk gemaakt dat zij nu eigenlijk niets anders deden dan belasting innen en de post openmaken. Dat had de Commissaris dat aantal werkdagen ook nog wel in zijn eentje gekund. Dus als we het hebben over continuïteit van bestuur, zijn wij van mening dat het daarvoor niet nodig was geweest om deze vergadering bijeen te roepen. Ik denk dat het er ook mee te maken heeft van hoe je aankijkt tegen hoe zwaarwegend het bij elkaar roepen van een dergelijke vergadering is. Weegt het op tegen een paar onhandige dagen voor de organisatie of moeten wij hier, inclusief het personeel dat erbij hoort, met zijn zestigen komen opdraven om de hele avond te vergaderen. Dat weegt, wat ons betreft, ook. Wij zouden daar graag aandacht voor zien. Dank u wel."

Mevrouw Luyer: "Ja, ik constateer dat wij een heel andere visie hebben over bestuur. U ziet het als post open- en dichtmaken et cetera. Nee, ik zie het als verantwoordelijkheid nemen, aanspreekbaar zijn, ons vertegenwoordigen in allerlei overlegorganen. Er vindt nu van alles plaats in het Haagse. Dat zal u toch niet zijn ontgaan. Daar moeten wij toch ook vertegenwoordigd zijn? Dus ik heb een hele andere visie op de continuïteit van bestuur."

De heer Rijsberman: "Voorzitter, ik zeg via u tegen mevrouw Luyer dat post openmaken en belasting innen een citaat was van wat de heer Witteman mij heeft verteld over wat hij nu aan het doen is. Dat is iets heel anders dan de voorstelling die u nu geeft. Als dat het is wat de gedeputeerden hebben gedaan de laatste paar weken, dan had de Commissaris dat best een paar dagen in zijn eentje gekund. We hebben het over een of twee collegevergaderingen. We moeten het ook niet ingewikkelder maken dan het is."

Mevrouw Luyer: "Dit is een zinloze discussie. U hebt een heel andere visie op de waarde van bestuur. Dat stellen wij dan maar vast. Het lijkt mij belangrijk dat er een bestuur is hier in Flevoland. Zeker in deze tijd waarin het regeerakkoord is verschenen."

De voorzitter: "De heer Van Klaveren."

De heer Van Klaveren: "Voorzitter, ik wil vragen aan de CDA fractie in hoeverre zij het integer vinden om een bestuurder die verantwoordelijk is voor het debacle Oostvaarderswold af te zien treden en vervolgens terug te laten keren in een nieuw college?"

De voorzitter: "Mevrouw Luyer."

Mevrouw Luyer: "Integer is als wij met elkaar vaststellen dat wij in een patstelling zijn geraakt daar waar het gaat om Oostvaarderswold. Dat we dan besluiten tot het instellen van een

onderzoek en dat wij op basis van het onderzoek, dat heel goed is uitgevoerd en met inzet van onze Staten en kwalitatief goede ondersteuning verschijnt, dat daar verantwoordelijkheid voor wordt genomen. Dat is integer. Dat we dan met elkaar in gesprek gaan over hoe nu verder dat is ook integer."

De heer Van Klaveren: "Voorzitter, wat is het aftreden van de heer Witteman voor het CDA waard geweest als hij nu weer terugkeert?"

De voorzitter: "Mevrouw Luyer."

Mevrouw Luyer: "Dat kan ik zo niet zeggen. Wat het ons waard is, is om zelf deel te mogen nemen in het college, zoals u ook voorgesteld heeft aan de verkenner. Om met verve uitvoering te kunnen geven aan het coalitieakkoord. Dat gaat over heel veel meer dan het Oostvaarderswold. Met name de economische ontwikkeling vinden wij daarin heel belangrijk. Ik memoreerde al dat we in dat kader ook blij zijn met het gunnen van Floriade 2022 aan Almere en Flevoland. Daar heb ik een vraag over aan u. Waarom moet u er zo denigrerend over spreken; bloemenfeestje. Vind u economische ontwikkeling niet belangrijk voor Flevoland? Kiest u voor stilstand of wellicht voor opheffing zoals uit uw woorden blijkt?"

De voorzitter: "Dat was uw betoog? Gaat u gewoon verder met uw betoog en rond u af."

Mevrouw Luyer: "Dat was een vraag aan de PVV. Nou ja, in ieder geval zei ik al: als u wilt besturen moet u echt naar een andere cursus. Dat denigrerend gepraat helpt ook niet echt. Ik wil nog even iets zeggen over het hele open planproces. Daar is net over gediscussieerd. Sommige partijen nemen al een voorschot op de uitkomst van het open planproces. Dat is begrijpelijk maar dat is niet verstandig. In die zin is er ook al op gereageerd. Dat debat moet juist plaatsvinden in het open planproces. U moet dat proces een kans geven. Dus ik doe een appel aan u allen om met elkaar te laten zien dat wij in staat zijn om in dat open planproces goed samen te werken. Dan had ik als laatste nog een vraag aan de VVD. Wie heeft het loodje gelegd? De tweede termijn werd geëindigd met de woorden: wij hebben het loodje gelegd. Het ging over de provincies et cetera. Toen dacht ik: nou, het is toch niet zo dat wij hier als Flevoland het loodje hebben gelegd? Of persoonlijk? Ik wou er graag duidelijkheid over want het zal duidelijk zijn dat het CDA heel erg ongelukkig is met die passage in het regeerakkoord. Om van bovenaf te bepalen hoe provincies en de gemeenten eruit moeten zien."

De heer De Reus: "Een heel simpel antwoord. Wij hebben het niet gered bij de Tweede Kamerfractie en onderhandelaars in Den Haag. U kent het standpunt dat ik altijd heb verkondigd in de afgelopen periode. Dat is nog steeds het standpunt van de fractie. Dat is niet overgenomen en dat bedoelde ik met het loodje leggen."

Mevrouw Luyer: "Oké. Dus qua standpunt zijn wij het hier in Flevoland met elkaar eens. U hebt alleen het loodje gelegd in Den Haag bij de VVD landelijk."

De heer De Reus: "Ja, dat gebeurt u ook wel eens."

De voorzitter: "Wij zijn nog steeds bezig met de tweede termijn. Zijn er nog fracties die het woord willen voeren? Mevrouw Bax. Wilt u achter de kathedr gaan staan?"

Mevrouw Bax: "Nou, ik heb eerder een vraag gekregen van de SP en ik wist niet goed wanneer ik die kon beantwoorden. Zou ik dat nu mogen doen?"

De voorzitter: "Dat mag u nu doen maar doet u dat vanachter de kathedr want dan kunt u geïnterrupteerd worden. Dat doen we namelijk in deze tweede termijn. Ga uw gang."

Mevrouw Bax: "Dank u wel, voorzitter. We kregen de vragen van de SP waarom wij eerder hebben ingestemd met het rapport. Eigenlijk heb ik daar de vorige keer ook al op geantwoord. Wij hebben indertijd ingestemd met het rapport omdat de afspraak toen was dat wij akkoord zouden gaan met het rapport in de zin van: dat wij met het bestaan ervan zouden instemmen."

Dat wij het rapport moesten aannemen als zijnde een bestaand rapport. Daarom hebben wij ermee ingestemd. Dat is van tevoren zo afgesproken. Daarnaast zouden wij dan eventueel de mogelijkheid krijgen om er inhoudelijk op te reageren en er commentaar op te geven. Maar goed, u weet wat er toen gebeurd is."

De voorzitter: "De heer Stuivenberg wil daar nog even op ingaan."

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, dank u wel. Ik weet niet hoe het bij mevrouw Bax is gegaan maar wij zijn niet onder druk gezet."

Mevrouw Bax: "Ik ook niet."

De heer Stuivenberg: "Ons is gevraagd of wij in wilden stemmen. Wij hebben voluit ingestemd met het resultaat van onze commissie. U hebt dat ook gedaan. Er is niet gevraagd: zou u alstublieft, om de unanimiteit te waarborgen, in willen stemmen. Nee, u hebt er gewoon mee ingestemd en nu neemt u afstand. Dat bevreemdt ons."

Mevrouw Bax: "Nee, dat zeg ik ook niet. We hebben van tevoren afgesproken, ik meen in het seniorenconvent, volgens mij kan de voorzitter dat beamen, dat wij in eerste instantie het rapport zouden aannemen. Dat wij ermee moesten instemmen als zijnde een bestaand rapport. Dat het onderzoek was uitgevoerd. Daarmee zouden wij instemmen. Daarna zouden wij de mogelijkheid krijgen om eventueel commentaar of kritiek te leveren op het rapport zelf. Inhoudelijk."

De voorzitter: "Ik ga nu toch even corrigeren. Ik bemoei mij er even mee. Er wordt nooit in een seniorenconvent van tevoren afgesproken wat uw stemgedrag moet zijn. Het ging in het seniorenconvent over de vraag hoe de agendering zou plaatsvinden. Er is afgesproken dat het rapport eerst behandeld zou worden voordat het vervolg gedaan zou worden. Maar er is niet in collectiviteit van het seniorenconvent een afspraak gemaakt dat iedereen zou instemmen. Daar moet geen misverstand over bestaan."

Mevrouw Bax: "Nee, natuurlijk niet. Nee, dat bedoel ik ook helemaal niet. Er is wel van tevoren afgesproken dat een dergelijk rapport eerst moet worden aangenomen voordat wij erover in discussie zouden kunnen treden."

De voorzitter: "Ik meng mij niet meer verder in het debat. Ik heb genoeg gezegd. De heer Stuivenberg wil daar nog iets over zeggen?"

De heer Stuivenberg: "Ja, voorzitter ik wil alleen zeggen: ik weet niet welke onderonsje mevrouw Bax met u gehad heeft maar wij kunnen ons daar helemaal niets van herinneren."

Mevrouw Bax: "In ieder geval is het in mijn veronderstelling zo geweest dat wij het rapport hier hebben aangenomen als bestaand zijnde. Dat wij ermee hebben ingestemd dat het is uitgevoerd en dat wij daarna de gelegenheid konden krijgen om eventueel commentaar/kritiek te leveren maar zover heeft het toen niet mogen komen."

De voorzitter: "De heer Simonse."

De heer Simonse: "Voorzitter, niet zozeer een vraag maar eerder een poging om het nog een keer uit te leggen aan mevrouw Bax. De leden van de onderzoekscommissie hebben het mandaat gekregen van de totale Staten om onderzoekswerk te verrichten. Om te doen aan feitenonderzoek. Fact finding. Er is gezegd door de leden van de onderzoekscommissie dat zij het unaniem eens zijn met de conclusies die gesteld zijn. Zodanig is er dus ook geen discussie meer mogelijk over de conclusies van het onderzoek. Wat u nu doet ondergraaft dat geheel. En daarom meen ik te moeten zeggen dat u fout bezig bent."

Mevrouw Bax: "Oké. Ja, ik ben het ermee eens dat inderdaad de conclusies van het onderzoek inderdaad de conclusies zijn. Maar inhoudelijk ben ik het niet met het rapport eens. Ik weet

niet of het de bedoeling is om daar nu helemaal op in te gaan. Precies hetzelfde als vorige keer. Vorige keer heb ik volgens mij van u dezelfde vraag gekregen. Ik heb er voor de goede orde mee ingestemd dat het rapport ter aanname werd aangenomen. Maar inhoudelijk ben ik het er niet helemaal mee eens. Er zijn een aantal punten waar ik nog steeds kritiek op heb. Maar we hebben er toen de kans niet voor gekregen om dat te uiten."

De voorzitter: "De heer Simonse."

De heer Simonse: "Mevrouw Bax, u concludeert dus dat de leden van de onderzoekscommissie die ook van u het mandaat krijgen om te doen aan 'fact finding' verkeerd werk hebben geleverd?"

Mevrouw Bax: "Nee, helemaal niet."

De heer Simonse: "Goed werk dus?"

Mevrouw Bax: "Ik vind dat ze goed werk hebben geleverd. Er zijn alleen een aantal punten van kritiek. Bijvoorbeeld de ambtelijke reacties waarvan er ontzettend veel buiten het rapport zijn gelaten. Waarvan ik dan denk: om tot een goede oordeelvorming te komen had ik die ook nog graag willen inzien. Dat is een van mijn punten van kritiek."

De heer Simonse: "Voorzitter, ik word toch uitgedaagd om er een klein beetje dieper op in te gaan. Ook het wederhoor wat zo belangrijk was in ambtelijke zin hebben wij getoetst aan de feiten, die wij in de interviews naar ons toe kregen. Er zijn wijzigingen gedaan waar nodig. Maar die wijzigingen waar zij de plank mee missloegen hebben wij niet toegelaten. Als zodanig hebben wij ook gedaan aan 'fact finding'. Daar kan ook geen discussie over bestaan."

Mevrouw Bax: "Waarom zijn er dan meer dan 70 ambtelijke reacties buiten het rapport gebleven? Het is op zich natuurlijk prima dat ze er buiten zijn gebleven omdat de commissie toen heeft geoordeeld dat ze niet relevant zijn maar op het moment dat wij vroegen om ze in te mogen zien werd dat geweigerd."

De voorzitter: "Wij moeten wel weer een beetje terug naar het onderwerp waar het over ging vanavond. De heer Boutkan heeft ook nog even recht om te interrumperen en u mag ook best nog wel wat zeggen, ik wil het niet afbreken, maar ik wil dit wel tot een afronding brengen zodat we weer terug gaan naar waar het eigenlijk over gaat vanavond. Ik geef eerst de heer Boutkan het woord en dan krijgt u nog de gelegenheid. De heer Boutkan."

De heer Boutkan: "Voorzitter, dank u wel. Om het inderdaad kort te houden; ik steun volledig wat de heer Simonse net zei. Want wat mevrouw Bax nu allemaal staat uit te kramen is werkelijk onzin."

De voorzitter: "Dat is meer een statement dan een vraag. De heer Simonse."

De heer Simonse: "Voorzitter een laatste opmerking. We gaan er iets dieper in maar ik concludeer dat mevrouw Bax de leden van de onderzoekscommissie wantrouwt daar zij een stuk of 70 reacties niet relevant achtte."

Mevrouw Bax: "Het is geen wantrouwen. Het is absoluut geen wantrouwen. Wij missen een aantal dingen. Het is geen wantrouwen. Wij hadden gewoon nog graag een aantal dingen terug gezien. Bijvoorbeeld de ambtelijke reacties, bijvoorbeeld de reacties van een aantal oud Statenleden die niet geïnterviewd zijn. Die hadden wij ook graag terug gezien. We missen bijvoorbeeld de reactie vanuit het Rijk. Dat is geen wantrouwen tegenover de commissie. We hadden gewoon bepaalde stukken graag nog ingezien om er zo meer helderheid over te krijgen."

De heer Simonse: "Voorzitter, ik rond af. Ik proef het wantrouwen wel degelijk. Want u legt het oordeel van die 70 reacties niet in onze handen maar U zegt: nee, die wil ikzelf zien want ik wantrouw jullie. Zo proef ik het."

De voorzitter: "Ik sluit nu inderdaad de discussie af want we hebben geen agendapunt dat gaat over het feit of de werkwijze van de commissie wel of niet goed is. Wij zijn bezig met de coalitievorming. U wordt het hier niet over eens. Dat is duidelijk. Was u klaar met uw inbreng?"

Mevrouw Bax: "Ja."

De voorzitter: "Prima, dan kunt u gaan zitten als u dat wilt. Zijn er nog andere fracties die in deze termijn het woord willen voeren want anders gaan we over tot stemming over de motie. Daar gaat u mee akkoord? Zullen we de motie in stemming brengen?"

De heer De Reus: "Voorzitter, graag een korte schorsing van 5 minuten."

De voorzitter: "Het is nu 22.00 uur. Dan gaan wij om 22.05 uur weer verder."

Schorsing

De voorzitter: "Ik heropen de vergadering. De heer De Reus had om de schorsing gevraagd. Ik vermoed dat u een stemverklaring wilt afleggen. Ga uw gang."

De heer De Reus: "Ja voorzitter. Dank u wel. We hebben even overleg gehad. Ik vind het wel boeiend want wij dachten juist met deze portefeuille de Staten tegemoet te komen in het kader van de uitkomsten van onder andere het onderzoek met betrekking tot het rapport. Blijkbaar hebben de SP en de PVV daar, om hen moverende redenen, geen behoefte aan. Zij vinden hem overbodig. Dat kan. Wij zullen tegenstemmen. Wij hebben dit juist bij de commissaris neergelegd, ook al gaat het nieuwe college zelf over haar portefeuillevreiding, omdat de commissaris niet politiek is en benoemd is. Dat is een prima coördinerende functie in deze. Tevens is hij voorzitter van de Staten. We hebben zelf met elkaar ook nogal wat werk te doen in dit traject. Wij zullen dus tegen stemmen."

De voorzitter: "Nog andere fracties behoefte aan een stemverklaring? De heer Simonse van de SGP."

De heer Simonse: "Voorzitter, ook al hebben de SP en de PVV nog zo gelijk dat het eigenlijk een onderdeel van het systeem moet zijn en daarom overbodig moet zijn, toch kom ik tot de conclusie, ook naar aanleiding van de resultaten van de onderzoekscommissie, dat er hier in dit huis ook nog een hele slag te slaan is. Dan vind ik het fijn dat er een persoon verantwoordelijk voor is en aanspreekbaar voor is. Daarom zal ik de motie niet steunen."

De voorzitter: "Nog andere fracties? De heer Boshuizen van 50Plus."

De heer Boshuizen: "Ja, dank u wel voorzitter. Wij beschouwen dit als een verdieping van de functie van de voorzitter van deze Staten. Derhalve zullen wij de motie niet steunen."

De voorzitter: "De heer Siepel van de ChristenUnie."

De heer Siepel: "Ja voorzitter, ook wij hebben met belangstelling kennisgenomen van de argumentatie die aan deze motie ten grondslag ligt. Ten principale zal het iedereen in deze Staten moeten aanspreken, vind ik. Toch hebben wij binnen de onderhandelingen en ook in de brief gemeend deze portefeuille expliciet te benoemen en daarmee zichtbaar te maken naar elkaar, naar de Staten, naar het college maar ook naar de Flevolandse samenleving, dat het ons ernst is om deze cultuurverandering echt ter hand te nemen. Daarmee is het ook een niet overbodige portefeuille geworden. Het betekent dat wij om die reden ook niet zullen instemmen met de motie die nu voorligt."

De voorzitter: "Nog andere fracties? De heer Rijsberman van D66."

De heer Rijsberman: "Voorzitter, dank u wel. De wet ontslaat geen enkele gedeputeerde van zijn verantwoordelijkheid om de communicatie met Provinciale Staten goed te regelen. Ook deze motie over de portefeuillevreiding niet. Wij zien de motie dus als overbodig. Wat ons betreft is het een goed idee om voor de uitvoering van de motie en voor de cultuuromslag een eerste aanspreekpunt te hebben binnen de GS. In die zin zullen wij deze motie niet steunen. Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. Nog andere fracties? Mevrouw Luyer van het CDA."

Mevrouw Luyer: "Dank u wel, voorzitter. Wij zijn het helemaal eens met de manier waarop de SGP dit heeft verwoord. Deze zaak is in dit huis nog niet op orde en het is heel goed om dat te beleggen bij één persoon. Daarom zullen wij deze motie niet steunen."

De voorzitter: "Dank u wel. Nog anderen? Dan breng ik de motie nu in stemming. Wie is voor deze motie?"

Stemming motie.

Voor stemmen: PvdD, SP, PVV en GroenLinks. Dat zijn bij elkaar 10 stemmen. Wie is tegen deze motie?

Tegen stemmen: 50Plus, ChristenUnie, D66, SGP, CDA, PvdA en VVD. Dat zijn in totaal 27 stemmen.

Daarmee is de motie verworpen."

b. Voordracht Gedeputeerden en stemming over benoeming:

- J.N.J. Appelman

- J. Lodders

- M.J.D. Witteman

De voorzitter: "Wij gaan nu verder met de voordracht en benoeming van de kandidaat gedeputeerden. Voor zover mij bekend worden er straks drie kandidaten voorgedragen. Ik stel voor om het volgens de volgende procedure te doen. Elke coalitiefractie krijgt kort de gelegenheid om haar voordracht van een kandidaat toe te lichten. Vervolgens krijgen alle fracties de gelegenheid vragen te stellen aan de genoemde kandidaat. Ik verzoek de kandidaten dan ook om hier aan de tafel zitting te nemen. Zodat zij aangesproken kunnen worden. De kandidaat gedeputeerde zal die vragen dan beantwoorden. Daarna gaan wij over tot benoeming. Voordat de stemming daarover gaat plaatsvinden, geef ik aan de commissie benoeming gedeputeerden het woord in de persoon van de heer Brouwer. De heer van Vliet en de heer van Ravenzwaaij hebben ook in die commissie gezeten. Zij hebben beoordeeld of de kandidaat gedeputeerden voldoen aan de in de Provinciewet gestelde eisen. Maar we gaan eerst de voordracht van de kandidaten doen. Als de drie kandidaten hier willen komen zitten. Dan geef ik eerst mevrouw Luyer het woord, daarna de heer Siepel met betrekking tot voordracht van de heer Appelman."

De kandidaten nemen naast de voorzitter plaats.

Mevrouw Luyer: "Dank u wel, voorzitter. Met trots stellen wij voor om de heer Jan Nico Appelman te benoemen als gedeputeerde. Dat stelt hem in staat om de belangrijke portefeuille die hij heeft behartigd in het college hieraan voorafgaand, voort te zetten en zijn beleid dienaangaande te continueren. Hij heeft alle kennis en ervaring in huis en wij zouden het bijzonder waarderen als dat ook het resultaat is van deze avond. Ik denk dat ik het daarbij kan laten."

De voorzitter: "Dank u wel. De heer Siepel. Ga uw gang."

De heer Siepel: "Ja voorzitter, dank u wel. De brief die de coalitiefracties hebben gestuurd is ook meteen de bevestiging van de voortzetting van de politieke samenwerking tussen het CDA en de ChristenUnie. Dat betekent dat wij samen met het CDA graag Jan Nico Appelman voordragen voor de functie van gedeputeerde in de provincie Flevoland. Wij kijken uit naar zijn benoeming."

De voorzitter: "Dank u wel. Zijn er fracties die vragen willen stellen aan de heer Appelman? De heer Stuivenberg. Ga uw gang. Ik verzamel alle vragen van alle fracties eerst voordat de gedeputeerde er op ingaat. U had ook mogen blijven zitten, wat mij betreft, maar ga uw gang."

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, de heer Appelman heeft de verklaring die het vorige college heeft afgelegd op 3 oktober onderschreven. Daarmee is meerdere malen aangegeven dat het om een collegiaal bestuur ging en een gedeelde verantwoordelijkheid. Hoe ziet hij nu het feit dat hij opnieuw wordt voorgedragen terwijl hij evenzeer een smet, met betrekking tot het rapport Oostvaarderswold, op zijn blazen heeft? Mag ik van hem weten hoe hij denkt daar toch invulling aan te kunnen geven als je bedenkt hoe, tot op heden, de economische agenda Flevoland plaatsvindt, DE-on. Het zijn maar enkele voorbeelden. Dat het tot op heden ooverdovend stil is. Kan de heer Appelman ons de verzekering geven dat in hem het vermogen ligt om zijn integriteit richting de Staten waar te maken? Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. De heer Rijsberman. Blijft u maar zitten. Het kan zo wel."

De heer Rijsberman: "Dank u wel, voorzitter. Laat ik beginnen met te zeggen dat ik de heer Appelman maar met hem ook de andere gedeputeerden, een wat frissere start had gegund dan deze wat ertussendoor gerommelde extra Statenvergadering. Ik heb twee vragen. Die zal ik straks ook aan de andere gedeputeerden stellen. Nu is de heer Appelman aan de beurt dus nu stel ik ze aan hem. Ten eerste. Welke consequenties verbindt u aan het onderzoeksrapport voor het functioneren van Gedeputeerde Staten in het algemeen en voor uw eigen functioneren in Gedeputeerde Staten in het bijzonder? Vraagt twee: wat onderneemt u concreet om bij te dragen aan de gewenste omslag c.q. verdere verbetering in de bestuurscultuur? Daar wil ik het bij laten. Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. Nog andere fracties? De heer Van Klaveren. Ga uw gang."

De heer Van Klaveren: "Ik heb een vraag. Wat is uw aftreden destijds waard geweest nu u weer van plan bent aan te treden?"

De voorzitter: "Dank u wel. De heer Simonse van de SGP."

De heer Simonse: "Voorzitter, dat is een vraag die eigenlijk ook aan de partijen was gesteld maar waar zij niet op wilden antwoorden of waar de tijd niet voor was. Waarom u niet de moeite nam om in de brief uw terugkeer te motiveren? Want het is een hoogst ongebruikelijke situatie. Staatsrechtelijk gezien en zeker voor de portefeuillehouder. Ik stel de vraag nu echter aan de heer Appelman. "

De voorzitter: "Dank u wel. Nog andere fracties? De heer Boshuizen."

De heer Boshuizen: "Dank u, voorzitter. Het is voor de hand liggend en waarschijnlijk dat de heer Appelman zich met de 'zaak Oostvaarderswold' gaat bezighouden. Laat ik het zo maar even aanduiden. Dat zal tal van externe contacten tot gevolg hebben. Hoe stelt hij zich voor om dat in de naaste toekomst en ik denk ook met spoed, ter hand te nemen? Dit ook in relatie tot de contacten met de achterban. De achterban, de betrokkenen in het gebied."

De voorzitter: "Dank u wel. Ik zag, dacht ik, nog een hand. De heer Miske van GroenLinks. Ga uw gang."

De heer Miske: "Dank u wel, voorzitter. De heer Appelman heeft in het rapport over het Oostvaarderswold voldoende aanleiding gezien om af te treden. Graag verneem ik van de heer Appelman wat er aan de situatie veranderd is zodat hij denkt nu wel weer als gedeputeerde aan te kunnen treden?"

De voorzitter: "Dank u wel. Is daarmee aan iedereen voldoende recht gedaan? Misschien kunt u achter de kathedraal plaatsnemen en de beantwoording op u nemen."

De heer Appelman: "Voorzitter, dank u wel. Een aantal vragen, dat ik toch maar probeer te categoriseren onder één noemer. Eerst dank aan de coalitiefracties voor de kandidaatstelling van mijn persoon. Ik waardeer dat zeer en zal pogen toe te lichten waarom ik meen dat ik dat vertrouwen zou kunnen waarmaken. Voorzitter, het openbaar bestuur en het dragen van politiek bestuurlijke verantwoordelijkheden is gebaseerd op een centraal uitgangspunt: het uitgangspunt van het waarmaken van vertrouwen. Dat vertrouwen wordt gevoed door, met name de bestuurscultuur die je probeert met elkaar te handhaven. Het is een vertrouwensband die je met elkaar op bouwt in relatie met u, in relatie met de samenleving. Die vertrouwensband, dat begrip vertrouwen, wordt opgebouwd door de bestuurscultuur die je met elkaar probeert na te streven. Voor mij is het rapport Oostvaarderswold, het feitencomplex en de conclusies die daaraan verbonden zijn, niet zozeer een kwestie van beeldvorming zoals door de SGP gesuggereerd is, maar wel degelijk vormen de conclusies als zodanig voor mij de aanleiding om dat begrip vertrouwen centraal te stellen in de afweging die ik destijds, weliswaar in collegialiteit, maar vooral ook persoonlijk heb gemaakt om mijn functie ter beschikking te stellen. Dat is in het politieke bedrijf de hoogste vorm van verantwoordelijkheid die je kunt nemen maar ook kunt afleggen. In die zin beschouw ik het als wel degelijk een gegeven dat wij verantwoordelijkheid hebben genomen naar aanleiding van de conclusies in de rapportage Oostvaarderswold. Wat is dat aftreden nu waard geweest? Dat is nou exact het punt van het nemen van verantwoordelijkheid voor de conclusies die door de commissie zijn getrokken."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Stuivenberg. Ga uw gang."

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, is het niet zo, richting de heer Appelman, dat de verklaring die het voormalig college, waar u deel van uitmaakte, aflegde strategisch was ingegeven om te voorkomen dat u met ons in debat zou moeten over het rapport?"

De heer Appelman: "Voorzitter, ik heb er net aangegeven dat voor mij persoonlijk de conclusies die zijn getrokken in het rapport een politieke werkelijkheid weerspiegelden die het voor mij onmogelijk maakte om op dat moment verder te functioneren op basis van een vertrouwensband met u, met de Staten. Voorzitter, ik zal dan ook mijn uiterste best doen om de centrale notie dat de bestuurscultuur en de daaraan verbonden informatievoorziening een centrale opdracht wordt ook in mijn functioneren binnen mijn nieuwe verantwoordelijkheden in de portefeuilles die mij zijn toebedacht. Dat betekent dat ik niet alleen wil investeren in de relatie met u maar ook in de relatie met de samenleving, daar waar dat aan de orde is, binnen de portefeuille. Dat betekent dat het ook voor mij zo is dat, dat vormgeven van die informatievoorziening en het vormgeven aan de bestuurscultuur, een gezamenlijke zoektocht moet zijn tussen het college en Provinciale Staten. Dat gaat vooral niet uit van wettelijke kaders, bevoegdheidsverdelingen en rol- en taakopvattingen zoals die in de provinciewet zijn omschreven. Het gaat vooral uit van het gezamenlijk ontdekken van: waar ligt nu precies die informatiebehoefte. Als u aangeeft: het is voor ons een politiek feit/gegeven dat wij behoefte hebben aan een bepaalde informatievoorziening of een bepaalde vorm van besluitvorming, dan is dat voor ons leidend. Anders dan wettelijke grondslagen, bevoegdheidsverdelingen waar wij in dit huis misschien al te lang vanuit zijn gegaan als het gaat over het delen van informatie over het betrekken van de Staten bij de besluitvorming."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Stuivenberg".

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, ik vind het te makkelijk dat de heer Appelman hier verklaart dat hij samen met de Staten een zoektocht wil doen. Dan zeg ik: het gaat om uw persoonlijke integriteit. U zult hier moeten verklaren dat u ons als Staten die informatie verstrekt die wij als volksvertegenwoordigers gewoon nodig hebben. En daar hoeven wij niet om te vragen. De rest moet je op de kansel doen."

De heer Appelman: "Nee, natuurlijk daar heeft u volkomen gelijk in. Maar het is juist een zoektocht om met elkaar de bestuurlijke en de politieke informatiebehoefte op elkaar af te stemmen. Dat is gezamenlijke zoektocht om dat proces vorm en inhoud te geven. Als u dat

ontkent dan hebben wij een voortdurend moeilijke relatie met elkaar. Wij zullen daar echt met elkaar vorm en inhoud aan moeten geven. Voorzitter, dat voor wat betreft mijn inzet op dit punt en ook de conclusies en gevolgtrekkingen die ik daarmee aan de onderzoeksrapportage en de conclusies die daaraan verbonden zijn, geef. De heer Boshuizen komt ook nog even terug op de externe contacten en de portefeuille: nieuwe natuur. Zo snel mogelijk, dat betekent dat volgende week als het ons gegeven is de overgangsgesprekken plaats zullen vinden. Ik zal u dan ook zo spoedig mogelijk informeren over de stand van zaken met betrekking tot het open planproces en de wijze waarop u daar verder bij betrokken zult gaan worden."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Van Klaveren. Ga uw gang."

De heer Van Klaveren: "Dank u wel, voorzitter. Ik vind het niet echt een bevredigend antwoord op mijn vraag. U bent afgetreden, zeg ik via de voorzitter, en daarmee heeft u erkend, gaf u net aan, dat er fouten zijn gemaakt en uw politieke verantwoordelijkheid heeft. Maar u keert enkele weken later weer terug. Wat is er eigenlijk anders dan gewoon sorry zeggen? Dat is waar het in de praktijk op neerkomt. U bent in de praktijk straks niet weggeweest. Dus u holt eigenlijk de consequentie dat u opstapte uit, door gewoon weer terug te keren alsof er niets aan de hand is. Ik hoor graag van de heer Appelman hoe hij dat ziet. Want ik vind het een hele vreemde gang van zaken en wat ik net al aangaf: het holt uw stap om te stoppen als gedeputeerde uit als u vervolgens 2/3 weken later weer terugkeert en vrolijk verdergaat met wat u deed."

De heer Appelman: "Ik heb gepoogd aan te geven wat voor mij de gevolgtrekkingen en de consequenties zijn ten aanzien van de conclusies die door u en uw onderzoekscommissie zijn vastgesteld. Ik heb aangegeven dat ik de hoogste vorm van politieke verantwoordelijkheid daarvoor heb willen nemen. Vervolgens heb ik ook aangegeven wat ik in mijn toekomstige portefeuille, als gedragspatroon en ook als bestuurdersstijl daarin wil meenemen. Vervolgens is het ook zo dat de gezamenlijke coalitiefracties mij voordragen en in die voordracht ook voldoende vertrouwen laten zien dat ik op die manier met deze feiten om zal gaan."

De voorzitter: "De heer Van Klaveren."

De heer Van Klaveren: "Ja maar dan nog staat mijn vraag: is het eigenlijk niet een hele holle actie geweest door te zeggen: ik stop en keer een paar weken later weer terug? Het is eigenlijk niets meer dan: sorry, het had anders moeten gaan en nu gaan we weer verder jongens."

De heer Appelman: "Ja voorzitter, dan denk ik dat u de politieke betekenis van het aftreden van het college echt miskent. Daar verschillen wij dan van opvatting over. Ik denk dat u de politieke mores en de politieke betekenis van deze stap volstrekt misplaatst."

De heer Van Klaveren: "Voorzitter, het is nog al wat dat een gedeputeerde stelt dat de Staten, een deel van de volksvertegenwoordiging, miskent dat degene die is afgetreden en verantwoordelijk was voor het debacle Oostvaarderswold, zoals wij hebben gezien en terug hebben kunnen lezen in het rapport, geen recht doet aan het feit wat u hebt gedaan. U stelt nu eigenlijk dat de volksvertegenwoordiging het niet goed heeft en het niet snapt dat u weer terugkeert. Dat is toch bizar!"

De heer Appelman: "Mijn stelling is dat wij als college en ik persoonlijk, de hoogste politieke vorm van verantwoordelijkheid hebben afgelegd. Dat is op basis van een politiek feit zoals dat gelegd is in de conclusies en het feitencomplex van de commissie. Daarmee geven wij erkenning aan het werk dat de commissie heeft gedaan en de conclusies die daaraan zijn verbonden en door u zijn overgenomen. Dat is de politieke werkelijkheid. Daar heb ik verantwoordelijkheid voor genomen. In de hoogst denkbare vorm die in dit huis te geven is. Ja, ik vind de waardering voor die stap niet bij u terug. Ja, daar verschillen wij dan van mening over."

De heer Van Klaveren: "Voorzitter, die waardering vindt u niet terug omdat u er weer bent. U bent gewoon weer teruggekeerd. Als u weg was gebleven zeg ik, via de voorzitter, terecht. U hebt inderdaad gedaan wat u moest doen. U hebt verantwoordelijkheid genomen voor de fouten

die gemaakt zijn. Maar u bent er weer. U staat gewoon weer op dezelfde plek. Dus in dat opzicht waarderen wij dat natuurlijk niet want er is in de praktijk niets veranderd."

De voorzitter: "Wij zitten inmiddels in een pingpongspelletje. U hebt uw stelling nu drie keer verwoord. Het is volstrekt helder wat u vindt. U hebt er een antwoord op gegeven maar daar is de heer Van Klaveren niet echt tevreden mee. Maar ik heb niet het gevoel dat als wij het debat nu voortzetten dat, dat nieuwe inzichten zal opleveren. Ik zou het dus tot een afronding willen brengen. U mag er beiden nog wat over zeggen en dan houden wij er over op. Wil de heer Appelman nog wat zeggen?"

De heer Appelman: "Nee, ik heb er geen behoefte aan."

De heer Van Klaveren: "Dit was daadwerkelijk een andere vraag dan die ik net stelde. U gaf net aan dat u de waardering bij ons niet terugziet. Ik geef aan, zeg ik via de voorzitter, dat wij die stap inderdaad niet waarderen omdat u er nog steeds bent. U bent afgetreden en U treedt weer aan straks. Dat maakt dat wij die stap niet waarderen. Als u weg was gegaan dan hadden wij dat gesnapt en hadden wij gezegd: top! Maar dat hebt u niet gedaan."

De heer Appelman: "Ik heb ook duidelijk aangegeven welke gevolgtrekkingen ik trek uit de conclusies en aanbevelingen van de rapportage. Ik heb ook duidelijk aangegeven wat het betekent voor ons bestuurlijk handelen in de toekomst. Als dat voor u niet voldoende is, dan spijt me dat zeer maar dan blijven wij met elkaar van mening verschillen. Maar voor het overige is het zo dat de coalitiepartijen in gezamenlijkheid dat anders waarderen."

De voorzitter: "Was u klaar met de beantwoording van de vragen? Ik dacht het wel, zo even uit mijn hoofd. Dan gaan we nu naar de heer De Reus voor de voordracht van de kandidaat van de fractie van de VVD."

De heer De Reus: "Ja voorzitter, het verheugt mij namens de VVD fractie de heer Jaap Lodders te kunnen voordragen als gedeputeerde met de beoogde portefeuille zoals vermeld in de bijlage bij de brief. Gezien de waardering die ook in het rapport van de heer Van Beek is uitgesproken en door de verschillende fracties, zie ik dat met vertrouwen tegemoet."

De voorzitter: "Dank u wel. Zijn er fracties die vragen willen stellen aan de gedeputeerde of wilt u een vraag stellen aan de heer De Reus? Dan maak ik even een inventarisatie van de vragen. Mijnheer Rijsberman. Ga uw gang."

De heer Rijsberman: "Dank u wel, voorzitter. Ik heb voor de heer Lodders dezelfde vragen als ik net aan de heer Appelman heb gesteld. Vraag één was: welke consequenties verbindt u aan het onderzoeksrapport Oostvaarderswold voor het functioneren van Gedeputeerde Staten in het algemeen en voor een eigen functioneren in Gedeputeerde Staten in het bijzonder? En twee. Wat onderneemt u concreet om bij te dragen aan de gewenste omslag c.q. verdere verbetering in de bestuurscultuur? Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. Nog anderen? De heer Stuivenberg namens de SP. Ga uw gang. "

De heer Stuivenberg: "Dank u wel, voorzitter. Ook wij hebben een vraag aan de heer Lodders. Dat gaat erover of de heer Lodders de stelling van de SP fractie onderschrijft dat zijn aftreden uitsluitend te maken heeft met de beeldvorming en de strategie om te voorkomen dat het voormalig college waar hij deel van uitmaakte met de Staten in debat zouden moeten gaan over het gewraakte rapport? Hoe staat hij daarin? Zo nee, als hij het niet onderschrijft, wat is dan zijn zienswijze? Op welke wijze zou de heer Lodders nog een bijdrage kunnen leveren om het vertrouwen in het kader van de informatieverstrekking richting de Staten te verbeteren?"

De voorzitter: "Dank u wel. Nog andere fracties? De heer Van Klaveren van de PVV."

De heer Van Klaveren: "Ja, een vraag die in lijn is met de vraag die ik net ook al stelde aan de andere gedeputeerde. Snapt u dat er bij een deel van de volksvertegenwoordiging hier een heel

vreemd beeld is ontstaan doordat u bent afgetreden en vervolgens weer als een soort Heintje Davids terugkeert?"

De voorzitter: "Dank u wel. Nog andere fracties? De heer Miske van GroenLinks."

De heer Miske: "Ja, een vergelijkbare vraag als de vraag die ik aan de heer Appelman stelde. De heer Ladders zag in het rapport Oostvaarderswold aanleiding om zijn ontslag in te dienen. Kan hij verwoorden wat er volgens de gedeputeerde veranderd is waardoor hij nu wel ruimte ziet om weer aan te treden?"

De voorzitter: "Dank u wel. Nog andere fracties? Dat is niet het geval. Misschien wilt u achter de kathedraal de beantwoording op u nemen."

De heer Ladders: "Dank u wel, voorzitter. Als wij kijken naar het rapport met betrekking tot Oostvaarderswold, er is vanavond al heel wat over gezegd, dan is dat ook wat mij betreft gewoon een politiek feit en de erkenning dat zaken gewoon niet goed zijn gegaan. Die conclusies hebben ertoe geleid dat ook ik toen de afweging heb gemaakt om niet verder te kunnen functioneren binnen het college van GS. Zoals de heer Appelman ook aangaf, is dat de meest vergaande vorm van politieke verantwoordelijkheid nemen. Ik onderschrijf daarmee niet de stelling, zoals door de SP verwoordt, dat het alleen voor de beeldvorming was. Ik kom er zo nog even op terug waarom ik denk dat dat niet zo is. Die verantwoordelijkheid nemen dat moet natuurlijk wel gevolgen krijgen in de bestuurscultuur. Dat is voor mij ook de afweging waarom ik zeg: met de verbetering van de bestuurscultuur is het meer dan alleen voor de beeldvorming aftreden. Openheid vind ik, dat is ook een antwoord op andere vragen, met name van D66, die gesteld zijn, openheid en transparantie zijn belangrijke verantwoordelijkheden van GS. Het is ook goed om dat te borgen. Het is belangrijk dat PS op die manier goed haar rol kunnen uitoefenen. Ik denk dat het heel noodzakelijk is om te komen tot aanbevelingen op basis van het rapport Oostvaarderswold. Dat we die ook met elkaar vast moeten stellen. Het moet leiden tot een plan van aanpak dat wij met elkaar vaststellen. Ik vind dat echt een gezamenlijke verantwoordelijkheid van PS en GS is om daar vorm aan te geven. Wat mij betreft zijn de belangrijkste punten die daarin aan de orde komen: risicobeheersing en informatieverstrekking. Zodat wij open en transparant kunnen communiceren. Wat mij betreft heb ik dat echt heel hoog in het vaandel. Wij kunnen dat op verschillende manieren doen. Mededelingen aan PS, PS vroegtijdig betrekken bij besluitvormingsprocessen middels startnotities. Ik sta ook open voor de politieke werkelijkheid die niet altijd de werkelijkheid van GS is. Ik hoop ook dat in de nieuwe vergaderstructuur, zoals wij die met elkaar gaan afspreken, daar ook ruimte voor is. Dat we die ruimte ook moeten zoeken. Want ik merk wel dat het op dit moment af en toe belemmerend werkt."

De voorzitter: "Dank u wel. De heer Stuivenberg is denk ik onderweg om een interruptie te plagen. Dus blijft u nog maar even staan. Mijnheer Stuivenberg."

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, dank u wel. Voorzitter de heer Ladders denkt er heel gemakkelijk af te komen. Een prachtig verhaal. De beeldvorming pikt u eruit maar de strategie om de Staten buitenspel te zetten door een verklaring af te leggen en vervolgens uw ontslag in te dienen en daarmee weg te lopen van het debat, dat noemen wij laf. Dat is gewoon een Nederlands woord. U gaat daar niet op in. Ik zou er toch graag antwoord op willen hebben."

De heer Ladders: "Wat ik net al zei en wat ook de heer Appelman al gezegd heeft is, als je ontslag indient naar aanleiding van een dergelijk rapport, dat het zwaarste middel is dat je politiek kunt doen. Dat is niet weglopen voor je verantwoordelijkheid. Nee, het is juist je verantwoordelijkheid ten volle nemen. Ik heb voor mezelf zeer wel overwogen of ik terug wilde komen in een nieuw te vormen college. Ik heb daarvoor gelukkig de steun van mijn fractie gekregen en ik begrijp dat ik ook de steun heb van andere fracties die deel uit gaan maken van deze coalitie. Het is voor mij wel een afweging geweest om te kijken of ik dat ook echt wilde en ook echt kon. Wat ik ook aangegeven heb, is dat ik ook heb bedacht en afgewogen: wat wil ik dan dat gaat veranderen in de bestuurscultuur om de verantwoordelijkheid die wij toen genomen hebben ook om te kunnen zetten in daden?"

De voorzitter: "De heer Stuivenberg."

De heer Stuivenberg: "Ja voorzitter, de heer Ladders neemt een aantal keren de verantwoordelijkheid. Dat deed de heer Appelman trouwens ook. Wij hebben de verantwoordelijkheid genomen, zegt u. Nee, u bent weggelopen van het debat en dat is heel erg laf."

De voorzitter: "Dat is geen vraag maar dat is een stelling. De heer Van Klaveren wenst daar ook nog iets over te zeggen. Ga uw gang."

De heer Van Klaveren: "Voorzitter, wij hebben nu in de praktijk gezien dat eigenlijk alleen mevrouw Blik, toevallig van dezelfde partij als de gedeputeerde die hier nu staat, echt verantwoordelijkheid heeft genomen voor het dossier. Mijn vraag aan de heer Ladders is eigenlijk: ziet u een verschil in het nemen van verantwoordelijkheid door mevrouw Blik, die dus niet meer terugkeert, en de overige gedeputeerden inclusief uzelf die wel weer terugkeren?"

De heer Ladders: "Het is de keuze geweest van mevrouw Blik om niet meer terug te keren in het college. Dat zijn haar afwegingen geweest. Ik ga niet voor anderen spreken. Zij kunnen dat, denk ik, heel goed zelf. Ik heb in het debatje net met heer Stuivenberg al aangegeven hoe ik mijn verantwoordelijkheid zie en welke afwegingen ik heb gemaakt bij mijn eventuele terugkeer."

De voorzitter: "De heer Van Klaveren."

De heer Van Klaveren: "Dat heb ik gehoord maar dat was niet mijn vraag. Mijn vraag was voorzitter: ziet de heer Ladders een verschil als het gaat om het nemen van verantwoordelijkheid voor het debacle Oostvaarderswold tussen iemand die niet terugkeert, bijvoorbeeld mevrouw Blik, en u die wel terugkeert?"

De heer Ladders: "Nee, het is wat ik al zei: het is mevrouw Blik haar eigen keuze geweest om niet terug te keren in dit college. Zij had ook een andere afweging kunnen maken. Dat heeft zij niet gedaan. Dat constateer ik en nogmaals het is niet aan mij om daar een oordeel over te hebben."

De heer Van Klaveren: "Ja, laatste vraag. Ik probeer het nog een keer. Het gaat mij niet om de afwegingen van mevrouw Blik, ik vraag gewoon aan u: wat vindt u? Ziet u een verschil tussen gedeputeerden, nu zonder namen, die niet terugkeren nadat ze zijn opgestapt en gedeputeerden die weer gewoon terugkeren nadat ze zijn opgestapt?"

De heer Ladders: "Ik zie daar wel een verschil in want ik heb ook aangegeven wat voor mij de overweging is om wel terug te keren en de dingen waarvan ik vind dat ze zouden moeten veranderen om terug te keren en welke afwegingen ik daarbij gemaakt heb."

De heer Van Klaveren: "Laatste vraag dan want u geeft nu aan dat u wel degelijk een verschil ziet. Nou dat verschil ziet de PVV fractie ook. Kunt u dan expliciet aangeven wat dat verschil is? Want dat heb ik tot nu toe niet begrepen."

De voorzitter: "Tot slot."

De heer Ladders: "Ja, ik val in herhalingen voorzitter. Dat verschil zit hem in de wijze waarop wij met elkaar naar die bestuurscultuur gaan kijken en naar de openheid en transparantie die wij in het vervolg met elkaar moeten afspreken. Waar wij afspraken over moeten gaan maken."

De voorzitter: "Dank u wel. Dan stel ik voor dat wij nu overgaan naar de heer Pels voor de voordracht van de heer Witteman. Ga uw gang."

De heer Pels: "Voorzitter, dank u wel. Marc Witteman is in 2010 door de PvdA naar Flevoland gehaald. Vanwege zijn bestuurlijke ervaring maar ook om de persoon die hij is en de manier waarop hij politiek bedrijft. Open, duidelijk en benaderbaar. Hij is snel ingeburgerd in Flevoland. En heeft zich snel ingewerkt op lastige dossiers. Hij kreeg daar in korte tijd veel waardering voor. In deze Staten maar ook daarbuiten. Gedeputeerde Witteman kreeg in 2011 de verantwoordelijkheid voor het dossier Oostvaarderswold. Een hectische periode brak aan. Ook in dat dossier was volstrekt duidelijk waar hij stond. Er is, wat onze fractie betreft, geen discussie over de politieke verantwoordelijkheid die gedeputeerde Witteman draagt voor het Oostvaarderswold. Die is er en die heeft hij ook genomen door met het college terug te treden. Voorzitter, de vraag die binnen onze fractie heeft gespeeld is of er naast die collectieve verantwoordelijkheid, hem in politiek opzicht ook persoonlijk iets te verwijten is. De PvdA vindt van niet. Uiteindelijk draait het om de vraag, dat is misschien ook wel het antwoord op de vragen die net gesteld werden: kun je als gedeputeerde rekenen op een meerderheid in deze Provinciale Staten en het vertrouwen van die meerderheid? Wij dragen vol overtuiging Marc Witteman voor als gedeputeerde. Wij denken dat hij op dat vertrouwen kan rekenen. Maar uiteindelijk is dat natuurlijk een vraag die u zult moeten beantwoorden."

De voorzitter: "Dank u wel. De heer Simonse wil u interromperen dus blijft u even staan. De heer Simonse."

De heer Simonse: "Voorzitter, ik heb twee vragen aan de heer Pels. In de eerste plaats zegt hij dat hij van mening is dat de heer Witteman geen dingen te verwijten zijn in het Oostvaarderswold debacle, zoals dat hier genoemd wordt. U legt de schuld volledig bij mevrouw Bliek? Dat is mijn eerste vraag. De tweede vraag is de vraag die ik al eerder gesteld heb: waarom neemt u toch niet de moeite, alsof het de normaalste zaak van de wereld is, om de terugkeer van de heer Witteman toe te lichten in uw brief. Staatsrechtelijk, dat moet u toch met mij eens zijn, is dit toch volkomen ongebruikelijk?"

De voorzitter: "De heer Pels."

De heer Pels: "Ik stel vast dat het college als collectief die verantwoordelijkheid genomen heeft. Dat een van de gedeputeerden voor zichzelf, of in overleg met de eigen fractie dat weet ik niet, de afweging heeft gemaakt dat ze niet kon terugkeren. Wij hebben die afweging ook gemaakt en wij zijn tot een andere afweging gekomen als het gaat om onze gedeputeerde. Ik weet dat hij zelf die afweging ook gemaakt heeft. Daar zal hij straks ook op ingaan. Wat voor mij speelt is dat als je kort in deze provincie bent en op een dossier dat al heel lang speelt, want we praten over 2011 waarin Marc Witteman dit dossier heeft overgenomen, dan gaat het voor ons erom hoe hij heeft geacteerd op dat dossier. Zien wij dan in zijn gedrag dingen die wij hem daarin kunnen verwijten of heeft hij daarin het beleid van het college uitgevoerd? Dat laatste is het geval. Dat maakt wel degelijk verschil. Ik kan alleen maar uitleggen hoe wij tot die afweging zijn gekomen."

De voorzitter: "De heer Van Klaveren. Ik kom zo bij u terug."

De heer Simonse: "Ja, maar ik krijg geen antwoord op mijn tweede vraag."

De voorzitter: "Daar mag u zo op terugkomen. De heer Van Klaveren."

De heer Van Klaveren: "Dank u wel, voorzitter. Ik heb twee vragen. De eerste is: U gaf net aan dat de heer Witteman hierheen is gehaald vanwege zijn bestuurlijke ervaring. Was de Partij van de Arbeid ook op de hoogte van het feit dat in 2009 de heer Witteman ook als wethouder al in de fout is gegaan als het gaat om het verstrekken van informatie aan de Raad? Dat is mijn eerste vraag. De tweede vraag is: is de herbenoeming of het opnieuw terugkeren als gedeputeerde een punt geweest in de onderhandelingen met de andere partijen?"

De heer Pels: "Volgens mij moet u die eerste vraag gewoon aan hemzelf stellen. Hij kent die omstandigheden beter dan ik. Wij hebben hem hier naartoe gehaald, zoals ik gezegd heb,

omdat hij bestuurlijk zeer ervaren is. Niet alleen in Leiden maar ook op andere plekken. En omdat wij vonden dat hij de meest geschikte persoon was. Daar zijn wij niet in teleurgesteld."

De voorzitter: "De heer Simonse. Ik had net beloofd u daarna het woord te geven. Ga uw gang."

De heer Simonse: "Voorzitter, waarom nam de heer Pels niet de moeite om in de brief te verwoorden waarom deze gedeputeerde terug moet keren? De Flevolandse bevolking snapt er niets van wanneer ze een dergelijke brief lezen. Waarom hebt u die moeite niet genomen?"

De heer Pels: "Volgens mij doen wij dat nu. We hebben nu een debat met elkaar daarover. Dus u kunt mij daar vragen over stellen en u kunt straks de heer Witteman daar vragen over stellen."

De heer Simonse: "Waarom nam u in die brief de moeite niet om dat enigszins toe te lichten? Het doet ons voorkomen alsof dit de normaalste zaak van de wereld is. U bent het toch met mij eens dat dit staatsrechtelijk ongebruikelijk is?"

De heer Pels: "Ik verzeker u dat het voor ons niet de gewoonste zaak van de wereld is en ook voor Marc Witteman zelf niet. Wij hebben wel degelijk geworsteld met die vraag. Hij heeft er zelf ook mee geworsteld. Maar het feit dat iets niet in een brief staat betekent natuurlijk niet dat je er geen belang aan hecht. Daarom hebben wij dit debat met elkaar."

De voorzitter: "Ik denk dat de heer Van Klaveren nog wat wil zeggen. Ga uw gang."

De heer Van Klaveren: "Ja, ik wil allereerst nog antwoord op mijn tweede vraag. Met betrekking tot mijn eerste vraag zei u net: dat moet u vragen aan de gedeputeerde, de heer Witteman, maar mijn vraag is omdat dit expliciet werd aangegeven: wij hebben als PvdA deze gedeputeerde hierheen gehaald. Daarom is mijn vraag: was u als club die de gedeputeerde hierheen heeft gehaald op de hoogte van het feit dat de heer Witteman in het verleden al een keer de fout in is gegaan als het gaat om het verstrekken van informatie naar de volksvertegenwoordiging? Mijn tweede vraag, ik kom daar straks ook nog even op terug, was: in hoeverre is het nu zo dat de terugkeer van de heer Witteman een punt is geweest in de onderhandelingen?"

De heer Pels: "Nou, eerst even op uw eerste vraag. Wij vonden en vinden Marc Witteman nog steeds een geschikte gedeputeerde voor Flevoland omdat hij hier past. Omdat hij ook past in de opdracht die wij hier zagen als PvdA. Als u vragen heeft over de specifieke omstandigheden waarin hij eerder is opgestapt, dan moet u dat aan hemzelf vragen. Dat kan hij veel beter vertellen dan ik."

De heer Van Klaveren: "Voorzitter, ik vraag niet naar de specifieke omstandigheden. Ik vraag gewoon: Was u op de hoogte van het gegeven dat hij al een keer eerder in de fout was gegaan?"

De heer Pels: "Dat zijn echt uw woorden. Dat maakt u ervan. Kijk, ik ken zijn CV en ik weet wat hij gedaan heeft. We hebben daar als fractie natuurlijk ook gesprekken over gehad. Als u daar gewoon verder op in wilt gaan dan moet u dat straks aan hemzelf vragen."

De heer Van Klaveren: "Dan constateer ik dat u al op de hoogte was van het feit dat er in het verleden het een en ander mis is gegaan als het gaat om informatieverstrekking."

De heer Pels: "Ik heb nooit in de gemeenteraad van Leiden gezeten, dus dat antwoord gaat u van mij niet krijgen."

De heer Van Klaveren: "U kunt de notulen lezen. U kunt het ook teruglezen. Zelfs de coalitie was van mening dat daar het een en ander was misgegaan als het gaat om informatieverstrekking. Het tweede punt, daar heb ik nog steeds geen antwoord op gekregen, is, was het zo dat de terugkeer van de heer Witteman een punt was in de onderhandelingen?"

De heer Pels: "De heer De Reus heeft gezegd: iedereen gaat natuurlijk over zijn eigen kandidaat. Maar natuurlijk is in dit specifieke geval, het staat ook uitgebreid benoemd in de brief, natuurlijk is er in de coalitie ook over gesproken. Want als het voor de andere partijen niet acceptabel zou zijn geweest, hadden wij dit voorstel hier niet gedaan."

De heer Van Klaveren: "Nee, dat is helder. Was het een eis van de PvdA om überhaupt nog deel te nemen aan de coalitie?"

De heer Pels: "Kijk, wij hebben de afweging gemaakt a. Gaan wij door als PvdA. Wat hebben wij te brengen in het college? En de tweede vraag was: wie is daar de meest geschikte persoon voor en kan die persoon voor ons de goede dingen doen in het college? Uiteindelijk heeft ons dat gebracht bij de vaststelling dat Marc Witteman wat ons betreft de meest geschikte kandidaat is."

De heer Van Klaveren: "Ook dat is helder maar mijn vraag was: was het een eis in de onderhandelingen dat de heer Witteman zou terugkeren op een plekje daar?"

De heer Pels: "Nee, natuurlijk is dat niet een eis."

De voorzitter: "Dank u wel. Dan gaan wij naar de inventarisatie van de vragen aan de heer Witteman. Wie van u? Ik kijk de kring rond. De heer Simonse."

De heer Simonse: "Voorzitter, er is net al wat gezegd over de beeldvorming. Toch houdt de SGP dat staande omdat wij dat letterlijk kunnen lezen in de notulen. Ik heb ze hier voor me. Daarin wordt gezegd in een aantal uitspraken van de heer Witteman bij zijn verklaring werd gezegd: wat knap van u dat u weet te bepalen welke informatie wel relevant is en welke niet en dat bij zoveel meters archief. Ik kan u informatie aanleveren die wellicht een ander licht op de zaak zal geven. Dat zijn uitspraken van hem. Daarna heeft hij gerefereerd aan het feit dat het onderzoek al in de publiciteit is geweest en dat daar allerlei reacties op gekomen zijn. Naar aanleiding van die constatering zegt hij: alles heeft de beeldvorming over de handelswijze van de provincie geschaad en daarom denken wij dat er geen open gesprek meer mogelijk is. Op grond van die zaak is het college afgetreden. Mijn vraag aan de heer Witteman is: erkent u dat er grote fouten gemaakt zijn? Dat is eigenlijk mijn enige vraag."

De voorzitter: "Dank u wel. De heer Stuivenberg."

De heer Stuivenberg: "Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik zal met dezelfde vraag beginnen als de vraag die ik aan de heer Appelman en de heer Ladders heb gesteld. Die vraag luidt: erkent de heer Witteman dat het aftreden van hem vanwege de beeldvorming en uit strategisch oogpunt heeft plaatsgevonden? Om het debat met de Staten niet te hoeven aangaan. Zo nee, wat waren dan de diepere motieven? Want die blijken nergens uit. Dan is het zo dat de heer Witteman vanaf september 2010 deel heeft uitgemaakt van het vorige college en bij het aantreden van dit nieuwe college de portefeuille Oostvaarderswold heeft overgenomen. In de periode van september tot het overnemen van de portefeuille, was de heer Witteman op de hoogte van de problematiek die nauw verband hield met de risico's die aan het project waren verbonden. Zo nee, hoe moet ik dit dan plaatsen in een collegiaal college? Vervolgens bij het aantreden en het overnemen van het dossier heeft hij zich er niet in verdiept welke problematiek er aan verbonden was. Ik zou daar graag een antwoord op willen hebben. Dan vervolgens; in de analyse en de scenario's zoals die aan de Staten zijn voorgelegd staat van alles behalve iets over Deloitte met zijn risico's die deze naar voren heeft gebracht en aan het college kenbaar heeft gemaakt. Is dit bewust achterwege gebleven? Of moet ik dat in dezelfde lijn zien als het onkundig zijn van? Vervolgens was de heer Witteman ook nog gedeputeerde van financiën. Nu begrijp ik dat vakgedeputeerden hun eigen zaak moeten regelen en ook financieel verantwoordelijk zijn voor het debacle maar omdat in deze, de portefeuille Oostvaarderswold en de portefeuille van financiën in één persoon verenigd waren, was het dan niet aannemelijk geweest dat vanuit die invalshoek de heer Witteman ons zeker deze risico's had voorgehouden? Want het zou toch niet zo moeten zijn want in het voorstel en de portefeuillevverdeling zit opnieuw financiën bij de heer Witteman. Ik zou niet graag willen dat wij opnieuw op deze wijze

over dit soort majeure projecten niet worden geïnformeerd door de gedeputeerde van financiën. Tenslotte. Hoe denkt de heer Witteman met deze smet op zijn blazoen nog op transparante wijze binnen deze Staten te kunnen functioneren? Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. De heer Rijsberman van D66."

De heer Rijsberman: "Voorzitter, dank u wel. Ik heb zo dezelfde vragen voor de heer Witteman als ik net aan de andere kandidaat gedeputeerden heb gesteld maar ik wil op basis van de gesprekken die wij met de andere gedeputeerden hebben gehad daar nog een vraag aan toevoegen. Het wringt voor mijn gevoel toch op het symbolische gehalte van het aftreden als er vervolgens op deze manier weer wordt aangetreden. Mijn vraag aan de heer Witteman is of hij zich kan voorstellen dat het door mensen binnen en vooral buiten dit gebouw, als nogal symbolisch wordt ervaren als iemand geen dag van zijn post geweest is terwijl hij eerst is afgetreden en vervolgens weer aangetreden zou zijn. Daar graag een reactie op. Daarnaast heb ik de twee vragen die ik al aan de andere gedeputeerden hebben gesteld. 1: welke consequenties verbindt u aan het onderzoeksrapport over het Oostvaarderswold voor het functioneren van GS in het algemeen en voor uw eigen functioneren in GS in het bijzonder? 2: wat onderneemt u concreet om bij te dragen aan de gewenste omslag c.q. verbetering van de bestuurscultuur? Daar wil ik het bij laten. Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. Ik kijk verder de kring rond. De heer Miske van GroenLinks."

De heer Miske: "Voorzitter, ik zal dezelfde vragen ook aan de heer Witteman stellen. De heer Witteman zag in het rapport over Oostvaarderswold aanleiding om op te stappen. De vraag is wat er volgens hem nu veranderd is zodat hij nu wel weer voldoende basis ziet om weer aan te kunnen treden."

De voorzitter: "Dank u wel. De heer Boshuijzen van 50Plus."

De heer Boshuijzen: "Bij die laatste vraag sluit ik mij graag aan. Waarom vind de heer Witteman dat hij op dit moment de persoon is die voor de beoogde portefeuille opnieuw zal moeten aantreden? Als we even terugrijpen op de gebeurtenissen hier enkele weken geleden bij de presentatie en de door ons gehoopte discussie met het college over het rapport, kan hij dan iets zeggen over de redenen, de achtergronden en de motieven waarom het college in collectieve verantwoordelijkheid toen besloot om het antwoord te geven aan de Staten zoals het is gegeven en die door meerderen in deze zaal werd gekenschetst als een wat laffe houding? Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u. Nog andere fracties? De heer Van Klaveren van de PVV".

De heer Van Klaveren: "Dank u wel voorzitter. Ik heb 5 vragen voor de heer Witteman. De eerste: bent u bekend met de Carrington doctrine? De tweede vraag is: wat is uw aftreden waard geweest nu u naar alle waarschijnlijkheid straks weer gedeputeerde bent? De derde, daar ging ik net ook al even op in bij een Statenlid van de PvdA: u bent in Leiden als wethouder in de fout gegaan als het gaat om het informeren van de volksvertegenwoordiging. U bent als gedeputeerde hier wederom de fout ingegaan. Snapt u het gebrek aan vertrouwen bij de PVV als het gaat om het feit of u in de toekomst niet weer fouten gaat maken in dit kader? Vierde vraag: ziet u een verschil in het nemen van politieke verantwoordelijkheid tussen een gedeputeerde die niet terugkeert en een gedeputeerde die een aantal weken later gewoon weer terugkeert? De vijfde vraag is: hoe groot moet het draagvlak zijn in de Staten wil u terugkeren?"

De voorzitter: "Dank u wel. Nog andere fracties? Iedereen voldoende in de gelegenheid gesteld? Dan verzoek ik de gedeputeerde achter de microfoon plaats te nemen en ik verzoek de heer Boshuijzen om zijn microfoon uit te zetten."

De heer Witteman: "Dank u wel, voorzitter. Laat ik beginnen om u en de Staten te bedanken voor het feit dat ik op deze plek kan ingaan op de vragen die gesteld zijn. Ik begrijp dat dat voor de eerste keer is. Misschien een stukje nieuwe cultuur. Maar als ik luister naar de vragen die gesteld zijn dan zijn dat ook wel voor een deel de vragen die ik in de afgelopen weken, zeg

maar, in een worsteling aan mij voorbij zag komen. Ik denk dat het goed is dat ik op deze plek, voordat ik de vragen zelf beantwoordt, probeer aan te geven waarom ik uiteindelijk tot de overweging gekomen ben dat ik vandaag kandidaat wil zijn voor de functie van gedeputeerde. Laat ik beginnen met te zeggen dat ik mij verantwoordelijk voel voor wat er in het dossier Oostvaarderswold allemaal is gebeurd. Dat die verantwoordelijkheid voor mij van het begin af aan zwaar heeft gewogen. Juist daarom vind ik het van belang om hier vanavond aan te geven waarom ik gekomen ben tot de keuze om hier te staan. Wij kregen op 21 september voor het eerst de rapportage van de onderzoekscommissie onder ogen. Bij het lezen van die rapportage was mijn eerste reactie dat als de conclusies die daarbij geformuleerd werden door uw Staten zouden worden vastgesteld, dat het onvermijdelijk was dat wij daaraan de uiterste consequentie moesten verbinden. Als je de conclusies goed leest dan kun je eigenlijk niet tot een andere conclusie komen dan dat. Dat is wat mij betreft van het begin af aan duidelijk geweest. Nadat wij ons ontslag hier hebben aangeboden, kwam er een stroom van reacties uit de provincie op gang. Die reacties kwamen zowel van binnen dit huis als van buiten. Ze kwamen vanuit mijn eigen partij maar ook van andere politieke richtingen. Als je leest wat die reacties zijn op hoofdlijnen dan blijkt in eerste instantie in ieder geval respect voor het besluit dat door het college genomen is. Maar een aantal van die reacties gaven in mijn richting ook aan: denk ook eens na hoe je hiermee verdergaat. Of dit ook betekent dat je niet meer terugkeert in de Flevolandse politiek."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Stuivenberg."

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, wij hebben het demissionaire college via de voorzitter van de Staten en de griffie schriftelijk verzocht om voor de behandeling hier in de Staten van het rapport, een schriftelijke reactie aan de Staten te doen toekomen. U bent daar niet op ingegaan. Dat is heel bewust geweest. U had de gelegenheid om in ieder geval schriftelijk uw verhaal te doen. Dan hadden wij er een debat over kunnen houden. U hebt ervoor gekozen om deze weg niet in te gaan."

De heer Witteman: "U zegt dat wij daar schriftelijk toe verzocht zijn. Dat kan ik mij niet herinneren. Maar wij hebben daar wel een afweging gemaakt in hoeverre het zinvol was, gelezen de conclusies, om op onderdelen van het rapport die discussie met u aan te gaan. Op het moment dat je de conclusies al zwaarwegend genoeg vind om tot die uiterste consequenties te gaan, is het dan op dat moment zinvol om op onderdelen van die rapportage met elkaar die discussie te voeren. Uit respect voor het feit dat u als Staten het besluit hebt genomen om die conclusies vast te stellen, was voor ons en ook voor mij volstrekt helder dat er maar één uitkomst was van dat debat, dat is het afleggen van een verklaring waarin wij aangegeven hebben waarom wij dat belangrijk vonden, dat is meer dan alleen die beeldvorming zoals de heer Simonse zegt maar daar zal ik straks nog op ingaan, maar het was voor ons zonnklaar dat dat de enige uitkomst van dat debat kon zijn. Daarbij doen wij niets af aan wat er in het rapport staat en de conclusies die getrokken zijn. Nogmaals, dan kun je op onderdelen gaan discussiëren of alles wat er is ook echt in het rapport terechtgekomen is. Of iedereen goed geïnterviewd is en noem maar op, maar wij vonden die discussie niet meer van belang omdat de kern van de conclusies dusdanig was dat de uitkomst op zich duidelijk was."

De voorzitter: "U wilt iets zeggen over hetzelfde onderwerp of een ander onderwerp? Gaat u door op hetzelfde onderwerp."

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, ik neem aan dat ik niet hoeft te concluderen dat de heer Witteman zegt dat ik namens de SP fractie hier sta te liegen. Wij hebben een schriftelijk verzoek gedaan. Dat hebben wij richting onze voorzitter en de griffie gedaan. Dat heeft u bereikt. U bent daar niet op ingegaan. U wilde dat gewoon niet."

De heer Witteman: "Voorzitter, ik weet niet precies wat ik zei maar ik heb een dergelijk verzoek nooit gezien en ik laat in het midden hoe dat gekomen is. Dat kan ik ook niet beoordelen. Op het moment dat u zegt: dat verzoek is wel naar ons toegegaan, dan zal dat ongetwijfeld zo zijn, als u dat zegt, ik geef alleen aan wat mijn perceptie is."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Boutkan."

De heer Boutkan: "Voorzitter, dank u wel. Ik hoor de heer Witteman net zeggen dat hij hier voor het eerst op 21 september het rapport onder ogen kreeg. Laat ik u dan dit zeggen: toen ik als commissielid en ook de overige commissieleden zeg maar, de ambtelijke reacties vroegen en daar dus op terug kregen, was daarin duidelijk de hand te zien - in het Engels heet dat 'spinning' maar bij ons heet dat beïnvloeding - was daar duidelijk de hand te zien van het college in de antwoorden die de ambtenaren teruggaven richting de commissie."

De heer Witteman: "Voorzitter, nu gaan we de inhoud in maar het wordt op deze manier gesteld. Er is vanuit dit huis naar de commissie een tweetal reacties gestuurd. Een korte reactie die door de secretaris aan de commissie is gestuurd met een aantal reacties op hoofdlijnen op het conceptrapport zoals wij dat kennen. Daarbij een redelijk omvangrijk document met allerlei opmerkingen die op het niveau zaten van: pagina zus en zo en regel zo, zou dat anders moeten. Het eerste deel, die korte hoofdreactie, is bekend geweest want die hebben wij ook ambtelijk in kunnen zien. Met wij, bedoel ik dan alleen de gedeputeerden Blik en mijzelf. De omvangrijke reactie waar op detailniveau wordt ingegaan op de rapportage is een reactie die ambtelijk is opgesteld en waar wij, vanuit het college, op geen enkele manier betrokkenheid bij hebben en waar ook ambtelijk verantwoordelijkheid voor is genomen. Als u dan de hand van het college daarin leest dan laat ik dat voor uw rekening. Ik geef aan hoe het van onze kant is gegaan."

De voorzitter: "De heer Boutkan."

De heer Boutkan: "Maar dat betekent dus dat u toch wel voor de 21^e gewoon de inhoud heeft gezien."

De heer Witteman: "Ja, het is goed dat u dat vraagt."

De heer Boutkan: "Dat is iets anders dan wat u net heeft verklaard."

De heer Witteman: "Het is goed dat u dat vraagt want wat wij voor de 21^e hebben gezien waren niet de conclusies. Wat wij voor de 21^e hebben gezien was strikt het feitenmateriaal. En op basis van het feitenmateriaal hebben wij gereageerd. De conclusies zijn er later aan toegevoegd door de commissie en die zijn vervolgens gepubliceerd. Die zijn voor het moment van publicatie, of het verstrekken onder embargo, op geen enkele manier bij leden van het college bekend geweest, noch in de ambtelijke organisatie."

De heer Boutkan: "U hebt wel de inhoud gezien. U hebt de feitenrapportage gezien. Uit uw eerder uitgesproken woorden doet u het voorkomen alsof u van niets wist."

De heer Witteman: "De feitenrapportage was voltrekt anders dan dat wat uiteindelijk gepresenteerd is. Voltrekt, er is natuurlijk door de commissie nog behoorlijk in gewijzigd. Wat er uiteindelijk definitief is gekomen; toen wij dat lazen in samenhang met de conclusies, dat laatste is belangrijk, toen kwamen wij tot de conclusie zoals ik hem net getrokken heb. Dat is niet iets dat wij al op basis van het feitenmateriaal hadden gedaan."

De heer Boutkan: "Voorzitter, als onderzoeker kan ik u wel vertellen dat een conclusie gewoon volgt uit feitenmateriaal."

De heer Witteman: "Ja, dat constateer ik. Dat heeft de commissie op die manier ook gesteld en daarom hebben wij op basis van de conclusies uiteindelijk ook ons ontslag ingediend en niet op basis van het feitenmateriaal. Voorzitter ik zei net dat toen wij dat ontslag hadden aangeboden er een stroom van reacties loskwam. Van binnen dit huis en buiten dit huis. Uit mijn eigen politieke partij maar ook vanuit andere partijen. Ook binnen de gewestelijke vergadering van mijn eigen partij, kreeg ik signalen die ertoe leiden: denk erover na om niet op basis van, zeg maar deze uitkomst nu niet meer terug te komen maar denk erover na of je een plek in dat

nieuwe college zou willen ambiëren en of je vindt dat dat kan. Ik zal er zo nog verder op ingaan waarom ik uiteindelijk tot die conclusie ben gekomen."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Van Klaveren."

De heer Van Klaveren: "Dank u wel. Ik weet niet of ik het net goed hoorde maar u gaf aan, naar mijn idee, dat u bent weggegaan op basis van de conclusies en niet op basis van de feiten. Zegt u nu dus eigenlijk dat de conclusies niet gebaseerd zijn op de feiten?"

De heer Witteman: "Natuurlijk zijn de conclusies gebaseerd op de feiten want dat is hetgeen de onderzoekscommissie heeft gepresenteerd aan ons en die hadden niets anders dan de feiten om die conclusies op te baseren. Wij zijn op basis van die conclusies opgestapt. In feitenmateriaal zit in zichzelf nog niet datgene waarop je dat concludeert. Wat voor ons belangrijk was, is wat vinden de Staten op basis van die feiten. Welke conclusies trekken de Staten op basis van die feiten. Toen we die conclusies zagen in concept, dat is wat de commissie had vastgesteld, hebben wij gezegd: als deze conclusies worden vastgesteld, is ons vertrek onvermijdelijk. Er staan in de conclusies een aantal zaken die dusdanig zijn dat je niet anders kan dan deze consequenties daaraan verbinden. Die conclusies zijn door de commissie op basis van het feitenmateriaal getrokken. Dat is volstrekt helder."

De heer Van Klaveren: "Ja, voor de helderheid dan. Zegt u nu eigenlijk dat u op basis van het feitenrelaas ook had kunnen blijven zitten, zonder de conclusies?"

De heer Witteman: "Nee, dat is voor ons op zich geen zinvolle vraag. Het gaat erom welke conclusies trekken deze Staten."

De heer Van Klaveren: "Volgens ons is het wel een zinvolle vraag. Ik stel hem namens de Staten. U moet verantwoording afleggen aan ons. Mijn vraag is gewoon had u nu, want dat is wat ik opmaak uit uw antwoord, kunnen blijven zitten volgens uzelf op basis van het feitenrelaas zonder de conclusies?"

De heer Witteman: "Nogmaals voorzitter, waarom zijn wij afgetreden? Dat is vanwege de conclusies die de Staten hebben vastgesteld. Dat is voor ons maatgevend daarin. Het gaat er om hoe beoordelen de Staten het feitenmateriaal en op basis daarvan hebben wij onze consequenties getrokken. Het is dus niet aan ons om het feitenmateriaal te beoordelen. Dat zijn feiten dat is hoe het werkelijk gebeurd is. Het is aan ons om te kijken; wat is de mening van uw Staten over die feiten en op basis daarvan nogmaals konden wij niet anders dan de consequentie trekken die wij getrokken hebben."

De heer Van Klaveren: "Laatste vraag dan want u geeft expliciet steeds aan dat u het gedaan hebt op basis van de conclusies en niet op basis van het feitenrelaas. De conclusies zijn gebaseerd op de feiten. Dat heeft u net ook erkend. Mijn vraag is: als die conclusies zoals die nu in het rapport staan er niet hadden gestaan en je kijkt alleen naar het feitenrelaas, stelt u dan dat u eigenlijk best had kunnen blijven zitten? Gewoon ja of nee."

De heer Witteman: "Op het moment dat uw Staten een andere conclusie hadden getrokken op basis van deze feiten. Een conclusie die veel minder ver was gegaan dan nu, had je dat wellicht kunnen overwegen. Maar dan opnieuw is voor ons niet belangrijk wat er in feite staat maar voor ons is belangrijk hoe uw Staten die feiten interpreteren. Daar gaat het om. Het gaat er om niet om wat de commissie vindt maar het gaat ons erom wat uw Staten vinden. U bent het hoogste orgaan en u beoordeelt dit college. Daarom waren die conclusies voor ons van zo'n wezenlijk belang en daarom hebben wij deze beslissing genomen."

De heer Van Klaveren: "Ja maar ik hoor graag als onderdeel van de Staten hoe u de feiten heeft beoordeeld. Omdat u constant stelt, dat blijft u nu ook doen, dat u weg bent gegaan op basis van de conclusies, suggererende dat er ook iets anders uit het feitenrelaas had kunnen komen. Laat ik de vraag anders stellen. Deelt u de visie van de PVV fractie dat er geen andere conclusies hadden kunnen worden getrokken op basis van het feitenrelaas?"

De heer Witteman: "Nee, die deel ik niet. Die deel ik niet. Maar laat ik helder zijn de conclusies die getrokken zijn, zijn getrokken op die manier en hadden deze gevolgen."

De voorzitter: "Gaat u verder met de beantwoording."

De heer Witteman: "Voorzitter, ik was dus bij het punt waar ik zei: veel reacties ook reacties van mensen die zeiden: denk na of dit zou moeten betekenen dat je je helemaal terugtrekt uit de politiek of misschien opnieuw kandidaat zou moeten zijn. Bij de overweging die ik vervolgens voor mijzelf heb gemaakt ben ik ook geen kijken: hoe ben ik nou de eerste periode omgegaan met zaken die ik in portefeuille heb gehad. Daar heb ik ook geconstateerd dat als het bijvoorbeeld gaat over Oostvaarderswold je dus ook kunt zien dat vanaf het moment dat ik het dossier in beheer had, het coalitieakkoord mij een heel andere opdracht gaf dan in de periode daarvoor het geval was geweest. Mijn opdracht was vooral om in overleg met maatschappelijke partners, om in overleg met het ministerie te kijken in hoeverre wij op het dossier Oostvaarderswold datgene wat daarvoor was gebeurd namelijk: het feit dat het kabinet had gezegd: wij willen stoppen met het project, hoe je dat in goede banen zou kunnen leiden. Mijn opdracht, zou je ook kunnen zeggen, was vooral hoe kun je dat risico wat toen al ontstaan was, gaan beheersen door middel van samenwerking met andere partijen. Vitale coalities door middel van goede afspraken met het ministerie daarover. Vanaf de eerste dag dat ik met het onderwerp belast was, is dat wat ik ben gaan doen. Vanaf de eerste dag heb ik de contacten op het ministerie aangehaald maar ben ik bijvoorbeeld in het gebied ook naar de boeren toegegaan. Heb ik keukentafelgesprekken gevoerd om te kijken wat de positie van de boeren was en hoe wij met elkaar tot samenwerking zouden kunnen komen. Uiteindelijk is duidelijk dat, dat allemaal anders is gelopen. Maar dat onderdeel, mijn betrokkenheid, was in ieder geval voor de commissie geen aanleiding om daar kritiek op te hebben. Dat constateer ik. Maar er was meer. Niet alleen het dossier Oostvaarderswold had ik in portefeuille. Ik heb ook op een aantal andere beleidsterreinen gewerkt afgelopen periode. Ik noem als voorbeeld maar de portefeuille financiën. Of de portefeuille jeugdzorg. Op beide onderdelen heb ik mij de afgelopen periode ingezet om verbeteringen aan te brengen. Over het algemeen, als je kijkt naar deze twee onderwerpen, dan waren dat ook verbeteringen die door de Staten breed werden ondersteund. Daarbij heb ik gedacht: Ja, op het moment dat je nu zou zeggen: ik ben niet meer beschikbaar, dan betekent dat, dat je in principe ook een breuk met die positieve ontwikkeling wil maken. Laat ik u zeggen dat ik gemotiveerd ben om de verbeteringen die wij op dat punt hebben ingezet, door te gaan zetten. Zowel op financiën maar met name op het gebied van de jeugdzorg ben ik buitengewoon gemotiveerd om te zorgen dat die groep kwetsbare kinderen niet in de knel komt, niet tussen wal en schip komt. Ik weet niet of mijn aftreden die continuïteit op een of andere manier in gevaar zou brengen. Het zou in ieder geval niet bijdragen aan het doorzetten van die verbeteringen."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Boutkan."

De heer Boutkan: "Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Witte man u haalt net aan dat u ook gedeputeerde bent geweest van financiën. Mijn vraag aan u is dan: waarom heeft u als gedeputeerde met de portefeuille financiën de Staten niet geïnformeerd, conform de informatieplicht die u hebt, over de risico's die de Staten liepen met betrekking tot het Oostvaarderswold?"

De heer Witteman: "Die vraag is ook door een van de fracties gesteld en die heb ik wat verderop in mijn verhaal zitten. Voorzitter zegt u maar of ik hem eerst moet beantwoorden maar dat haalt mijn verhaal een beetje uit zijn verband."

De voorzitter: "Het is prima als u erop terugkomt. Het hoeft niet perse nu. Als u erop terugkomt dan houden wij dat samen in de gaten."

De heer Witteman: "Die dubbelrol als portefeuillehouder van financiën is absoluut van belang."

De heer Boshuijzen: "Mag ik van hieraf interrumperen?"

De voorzitter: "Ja, ga uw gang."

De heer Boshuijzen: "Mijnheer Witteman, gezien uw benadering van de portefeuille bij uw aantreden zegt u in feite: ik trof een situatie aan die buitengewoon moeilijk was en die extra gecompliceerd werd door het beleid van het op dat moment net aangetreden kabinet waardoor ik in een situatie kwam dat ik mij voortdurend verdedigend moest gaan opstellen in een proces dat nog gecompliceerd werd door de (recht)zaken die toen speelden. Onder andere bij de Raad van State."

De heer Witteman: "Nee. Het is goed om dat even in goed perspectief te zetten. Op het moment dat ik aantrad, waren er een aantal dingen wel gebeurd. Er was een kabinet met een regeerakkoord waarin stond dat het kabinet wenste te stoppen met de ontwikkeling van het project. Er was een provinciaal Inpassingsplan dat in december was vastgesteld en waarbij uw Staten op basis van juridische overwegingen het provinciaal Inpassingsplan hadden vastgesteld. Maar op dat moment was al duidelijk dat er een probleem was. Het kabinet wil stoppen en dat betekent dus iets voor de financiering maar er ligt een juridisch plan een Inpassingsplan op basis waarvan het door zou moeten gaan. In de onderhandelingen die destijds, het was toen nog verkiezingstijd, hebben plaatsgevonden is er eigenlijk door partijen gepraat over wat nu eigenlijk de beste manier is om de risico's te gaan beheersen. In die onderhandeling is toen naar voren gekomen dat die beheersing wellicht mogelijk was door samenwerking met maatschappelijke partijen. U herinnert zich het Wereldnatuurfonds, het Flevolandschap en Staatsbosbeheer. Als je het coalitieakkoord van die tijd leest, dan zie je dat partijen daarin beschreven hebben: wij willen doorgaan met de ontwikkeling van het plan maar we willen de risico's vooral beheersen door samenwerking met andere partijen te zoeken. Vervolgens staan er ook dingen in over: hoe gaan we dat nu samen doen met de partners? Hoe gaan we het doen met het ministerie en hoe gaan we het samen doen met de betrokken boeren in het gebied. Wat ik net zei: ik gaf op al die terreinen, als het gaat om het ministerie heb ik meteen dezelfde dag al de eerste contacten gelegd en gezegd ik wil graag met de staatssecretaris in gesprek komen om te kijken of wij een oplossing kunnen bedenken. Sterker nog, dat was ook vanuit het ministerie de wens. Ik werd toen al gebeld met: we hebben een probleem. De staatssecretaris heeft een brief gestuurd dat hij stopt met het project maar wij snappen ook dat het niet zomaar kan en dat Flevoland een probleem heeft. Kunnen we om de tafel gaan zitten en kijken of we het op kunnen lossen. Ik ben met de boeren in gesprek gegaan. Ik heb een groot aantal keukentafelgesprekken gehad met die boeren met wie wij nog geen overeenstemming hebben om het gevoel te krijgen hoe leeft dat nou? Hoe kunnen wij in die richting met elkaar naar oplossingen zoeken? We zijn in gesprek gegaan met de maatschappelijke partners om te kijken of het financieel tekort kon worden opgelost. Je zou kunnen zeggen: vanaf dat moment was die portefeuille ook vooral een beheersmaatregel om de schade die inmiddels was ontstaan op te gaan lossen. Die rechtszaken zijn natuurlijk pas lang daarna gaan lopen. Op het moment dat de Raad van Staten het Inpassingsplan verwierp. Maar toen waren wij alweer veel verder in de tijd."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Boutkan."

De heer Boutkan: "Ja voorzitter, dan kom ik toch nog even terug op dat punt van financiën. Want de heer Witteman haalt in zijn antwoord aan de heer Boshuijzen heel veel voorbeelden aan. Maar feit blijft gewoon dat hij in die periode kansen genoeg heeft gehad om de Staten daarover te informeren. En dat heeft hij gewoon niet gedaan. Niet als verantwoordelijk gedeputeerde van Oostvaarderswold en ook niet als verantwoordelijk gedeputeerde van financiën."

De heer Witteman: "Ik raad u aan, mijnheer Boutkan om de begroting en de jaarrekeningen van de afgelopen anderhalf jaar er nog eens bij te pakken en te kijken naar de manier waarop het risico van het project Oostvaarderswold in die documenten beschreven staat. Het is goed om daarbij te zien dat de commissie, als het gaat om die risico's en de mate waarin de Staten daarover geïnformeerd zijn, het vooral heeft over de periode voorafgaand aan het regeerakkoord waarin het project stopgezet werd. In een tijd dat er in hoog tempo aan

grondverwerving werd gedaan. Dat is met name de periode geweest waarin de commissie die conclusies trekt van: zijn de Staten daar goed op de hoogte geweest van de risico's? Bij mijn aantreden en ook al toen ik in september 2010 hier de eerste dag begon, dat was dezelfde maand dat het regeerakkoord werd vastgesteld. Vanaf dat moment kwam er natuurlijk een andere situatie. De onderzoekscommissie zegt ook niet over die periode dat diezelfde kritiek blijft staan. Zij richt zich op de periode daarvoor. Als u nogmaals, zoals ik aangaf, de jaarrekeningen en de begrotingen erbij pakt dan ziet u dat het onderwerp Oostvaarderswold in al die tijd hoog in de risicoparagraaf heeft gestaan. U kunt ook zien dat wij een worsteling hebben gehad om dat goed te kunnen beoordelen. Die risico's. Er zitten nogal wat variabelen in. Als je grond hebt wat is die dan precies waard en kun je die verkopen en dat soort vragen zitten er in. We hebben ook gronden met vastgoed erop. Wat is de waarde daarvan? De beschrijvingen in die risicoparagrafen zijn volgens mij redelijk adequaat. Het is naar beste kunnen op dat moment gedaan. Maar dat was een andere periode, nogmaals, dan de periode waarop de onderzoekscommissie aangeeft: daar heeft het tekort gezeten in de informatievoorziening naar de Staten toe."

De voorzitter: "Ik zou graag een poging willen doen om de discussie weer terug te brengen naar de beantwoording van de gestelde vragen. Ik zie dat door de interrupties er langzamerhand allerlei andere onderwerpen aan de orde komen die zo dominant worden op dit moment, dat de gestelde vragen die nog steeds correct beantwoord moeten worden, wat op de achtergrond dreigen te raken. Wat ik zou willen voorstellen, niet om u interruptiemogelijkheden te ontnemen, de gedeputeerde te vragen eerst op de gestelde vragen in te gaan en dan even met elkaar te kijken op welk onderdeel u nog met hem in debat wenst te gaan. Ik ben bang dat we anders erg uitwaaieren in allerlei deel onderwerpen. Dan raken wij de samenhang een beetje kwijt. Ik geef de heer Boutkan nog de gelegenheid om te reageren op wat er net gezegd is, daarna verzoek ik de gedeputeerde om eerst in te gaan op de gestelde vragen en dan met elkaar te kijken waar we nog het debat over willen aangaan. Ik moet ook een beetje op de tijd letten. De heer Boutkan."

De heer Boutkan: "Voorzitter, ik dank u hartelijk dat u mij de gelegenheid geeft om toch nog een vraag te stellen aan de beoogd gedeputeerde. Ik krijg een klein beetje het gevoel dat de heer Witteman een beetje wegloopt voor het feit dat hij hier een lijk in de kast aantroef, zoals dat zo mooi heet in de politiek. Want hij benoemd richting de commissie dat wij het vooral niet hadden over de periode waarin hij verantwoordelijk was voor dat deel van het Oostvaarderswold. Nogmaals u heeft kansen zat gehad. U hebt samen met uw collega's gewerkt naar een 'point of no return' zoals in het rapport staat. U hebt willens en wetens naar die situatie toegewerkt. Zodanig dat wij met de rug tegen de muur stonden. Dat heeft u gewoon willens en wetens gedaan. En dan nog iets. U noemde het zelf al: de verkiezingen. U hebt samen met uw collega's de communicatiestrategie veranderd in het licht der verkiezingen die eraan zaten te komen. Dat staat ook in het rapport dus ik zou u willen adviseren: leest u het rapport nog maar eens een keer."

De voorzitter: "Dat is meer een statement dan een vraag. Dus ik verzoek de gedeputeerde nu toch op de gestelde vragen in te gaan."

De heer Witteman: "Overigens dat eerste, dat 'point of no return' voorzitter, wij hebben denk ik allebei het rapport heel goed gelezen. Als het gaat over het 'point of no return' dan raad ik de heer Boutkan echt aan goed te kijken wat in het rapport staat als het gaat over de periode waarin dat, in de ogen van de commissie, is ontstaan. Voorzitter ik was bezig om aan te geven wat nu mijn overwegingen waren om toch vandaag kandidaat te zijn voor deze functie. Daarbij kom ik aan de laatste overweging en misschien is dat wel de allerbelangrijkste die ik daarbij bedacht. Dat is de overweging dat ik uiteindelijk zelf helemaal niet bepaal of ik terugkom als gedeputeerde. Het enige wat ik kan doen is mij kandidaat stellen voor die functie. Dan is het vervolgens afhankelijk van de vraag of mijn eigen partij bereid is mij voor te dragen voor deze functie. Dat hebben zij gedaan heeft u zojuist kunnen horen. Ik ben hen er buitengewoon erkentelijk voor dat zij dat hebben gedaan. Maar uiteindelijk is het aan uw Staten om te beoordelen of ik wel of niet, gezien alles wat er gebeurd is, geschikt ben om het werk weer op te pakken. Dat is zoals het ook hoort, wat mij betreft in een democratie. Je zou kunnen zeggen

dat met het nemen van het ontslag wij dat mandaat hebben teruggelegd bij uw Staten en dat het aan uw Staten is om daar een verstandig besluit over te nemen. Ik heb daarover in de afgelopen tijd gezegd: voor mij is daarbij van wezenlijk belang dat ik daarbij kan beschikken over voldoende steun. Omdat ik dat op voorhand niet wist maar het voor mij wel van belang was om na te gaan of ik mij opnieuw kandidaat zou gaan stellen, heb ik met een aantal van u gesprekken gevoerd. Dan bedoel ik niet met de coalitiepartijen maar ook met een aantal leden uit de oppositie. Om het gevoel te krijgen: is er voldoende steun om terug te keren? Die gesprekken waren voor mij belangrijk. U herinnert zich misschien nog dat ik bij mijn aantreden bij alle fracties langs mijn gegaan om te zeggen: ik wil gedeputeerde voor de hele Staten zijn. Niet alleen voor de coalitie. In de gesprekken die ik heb gevoerd, heb ik in ieder geval bevestigd gekregen dat er breed in deze Staten waardering is voor de manier waarop ik de portefeuille ingevuld heb de afgelopen jaren. Ik heb voor mezelf een bevestiging gekregen dat het in beginsel zo zou kunnen zijn dat ik bij een stemming straks beschik over voldoende draagvlak om mijn functie door te kunnen zetten. Na afloop van die gesprekken heb ik voor mezelf de conclusie getrokken dat het verantwoord was om mijzelf opnieuw kandidaat te stellen voor deze functie. Maar nogmaals het is aan u en aan uw Staten om daar uiteindelijk het oordeel over te vellen. Voorzitter, tot zover een inkijkje in de persoonlijke afwegingen die ik heb gemaakt en die hebben geleid tot mijn kandidatuur."

De voorzitter: "Ik zit een beetje te aarzelen. Natuurlijk moet u kunnen interrumperen maar ik had net gevraagd of u vooral op de gestelde vragen in wilde gaan en ik zie dat we daar niet aan toekomen. Wij moeten ook de tijd van de vergadering een beetje bewaken. Ik ga u niet de mogelijkheid ontnemen om te interrumperen maar we gaan er geen lang debat van maken, wat mij betreft. Dus ik laat u kort een vraag stellen met een kort antwoord zodat we daadwerkelijk over kunnen gaan tot de beantwoording van de gestelde vragen. De heer Simonse was als eerste."

De heer Simonse: "Voorzitter, ik had nog geen vraag gesteld. Wat ik nu vraag vind ik erg wezenlijk. Het raakt de kern. Ik heb het even overdacht. Voordat je een reactie geeft duurt bij de SGP soms even. De heer Witteman zegt: het zijn de conclusies van de Staten geweest en op grond van de conclusies van de Staten treden wij af. Mijn vraag is: bent u het eens met die conclusies? Omarmt u die conclusies. Vindt u dat deze conclusies bij de feiten horen?"

De voorzitter: "Kan de heer Van Klaveren ook meteen zijn vraag verwoorden dan kan dat in één keer beantwoord worden."

De heer Simonse: "Voorzitter, ik heb nog een aantal vragen, dat daarop volgt. Staat u mij dat toe?"

De voorzitter: "Ik gaf net aan dat dat eigenlijk niet mijn bedoeling is. Ik wil niet weer uitwaaien in een te lang debat. Het is al bijna 23.30 uur. Wij moeten echt voortgang boeken. Mijnheer Van Klaveren wat is uw vraag?"

De heer Van Klaveren: "Het ligt in dit geval in het verlengde van hetgeen mijn SGP collega aangaf. Net stelde de heer Witteman dat er ook andere conclusies hadden kunnen zijn op basis van het feitenrelaas. Ik vroeg net: deelt u de mening van de PVV dat er geen andere conclusie getrokken had kunnen worden op basis van het feitenrelaas? Toen zei hij: nee, die mening deel ik niet. Dus mijn vraag is dan: welke conclusie had dan wel getrokken moeten worden? Mijn tweede vraag is: bent u gevraagd door de Statenfractie van de PvdA om terug te keren of heeft u zelf aangeboden om terug te komen?"

De heer Witteman: "Die laatste vraag: het is niet een digitaal proces. We hebben met elkaar overleg gevoerd over de wenselijkheid om wel of niet terug te komen. Daarbij zijn argumenten uitgewisseld. Argumenten voor maar ook argumenten tegen. Die zijn er. Dat ben ik met u eens. Maar uiteindelijk hebben wij gezamenlijk een conclusie getrokken. Natuurlijk zijn er daarvoor twee nodig. Op het moment, laat ik daar ook duidelijk in zijn, dat mijn eigen fractie geen vertrouwen heeft in mijn functioneren, dan zijn die zes stemmen voor mij voldoende om conclusies te trekken. Daar heb ik geen meerderheid in deze Staten voor nodig. Op het moment

dat ik niet beschikbaar ben, kan de fractie mij ook niet voordragen. Dat is iets waar je uiteindelijk in gezamenlijkheid op uitkomt. Met betrekking tot de conclusies. Laat ik gewoon helder zijn. Wij hebben kennis genomen van de conclusies. Wij delen ze en zijn op grond daarvan tot een afweging gekomen. Ik raad de heer Simonse aan, maar ik zal het niet weer helemaal voorlezen, maar er staat in onze verklaring een passage waarin wij eerst een aantal overwegingen zijn langsgelopen maar uiteindelijk staat er een passage waarin staat dat door het vaststellen van die conclusies er ook een situatie is ontstaan waarin wij als college niet kunnen functioneren. Daarmee zeggen wij niet dat wij die conclusies niet onderschrijven. Dat doen wij. Maar uiteindelijk zijn wij afgetreden vanwege de gevolgen die dat heeft. Misschien moeten wij samen een keer de tekst exegese doen. Die verklaring was weldoordacht en niet voor niets op die manier opgeschreven. Ik gaf het al eerder aan; op basis van die conclusies was het onvermijdelijk dat wij tot die stap gekomen zijn. Wij nemen het dus buitengewoon serieus wat er staat en dat delen wij ook."

De voorzitter: "Dan gaan wij nu echt over naar de beantwoording van de vragen."

De heer Van Klaveren: "Nog één vraag."

De voorzitter: "Nee, nu even niet. Bewaar hem even voor straks. Ik geef u straks nog de gelegenheid om op een aantal dingen in te gaan. Ik verzoek de heer Witteman om nu op de vragen in te gaan. We gaan dat even in een blokje niet geïnterrumpeerd doen want anders komt het niet tot een eind. Aan het eind daarvan zal ik u nog de gelegenheid geven om over welk onderwerp u dan ook wil beginnen dat nog even te doen. Maar eerst even het betoog afmaken. De heer Witteman."

De heer Witteman: "Voorzitter, de eerste vraag van de SGP heb ik ook meteen beantwoordt daarmee. Het ging dus niet om de beeldvorming. Natuurlijk speelde die beeldvorming een rol en zou dat het college belemmeren in haar functioneren, maar als u vraagt: erkent het college dat er grote fouten zijn gemaakt? Dan is het antwoord daar ondubbelzinnig ja op. Dat geldt ook in de richting van de heer Stuivenberg want alleen vanwege beeldvorming strategie dan zou u ons verdenken van dingen waar wij niet opkomen. Voor ons is het: kun je als college nog geloofwaardig verder functioneren en op basis van die conclusies was volstrekt helder dat, dat niet kon. Dan voel je de beperking die je hebt en dan weet je ook dat je niet anders kunt dan op dat moment je ontslag nemen. Dan is de tweede vraag die de SP stelt: hoe ik aan tafel zat vanaf het moment dat ik aantrad in september 2010 tot het moment dat ik verantwoordelijk werd voor de portefeuille. Daar heb ik wel heel veel over nagedacht want je komt nieuw op 10 september 2010 op het moment dat het regeerakkoord er al ligt, en ik herinner mij nog de eerste collegevergadering dat ik aan tafel zat. Volgens mij hadden wij de brief van Bleker nog niet binnen maar was het regeerakkoord er wel en ik viel middenin een discussie over hoe wij als college zo snel mogelijk de gevolgen van dat regeerakkoord in kaart konden brengen en wat juridisch gezien verstandig was om te gaan doen. Dat was op dat moment een discussie waar ook AKD al bij betrokken was. En AKD had op dat moment al de opdracht om die juridische positie van dat moment uit te kijken. Op dat moment was natuurlijk ook zonneklaar dat als het kabinet in die beslissing zou volharden, een groot financieel probleem zou kunnen ontstaan. De risico's die waren ontstaan in de periode daarvoor, waar de onderzoekscommissie over geschreven heeft, werden op dat moment duidelijk. Je zou kunnen zeggen dat in de periode voor het regeerakkoord er een gevoel was: wij hebben een bestuursovereenkomst dus wij hebben geen risico's op dat punt. In de periode daarna, toen het regeerakkoord er wel lag, was het meteen: alle hens aan dek. We zien een groot risico, hoe kunnen wij dat voorkomen? Er is veel discussie geweest in die tijd. Ook met de toenmalige portefeuillehouder financiën. Over hoe je snel en adequaat de risico's in beeld kon brengen want dat was ook niet zo simpel allemaal. Ik moet u zeggen als je als nieuw gedeputeerde binnenkomt dan duizelt die discussie je op dat moment wel even. Dan gaat het ook te ver om te zeggen: mag ik even het dossier doorkijken want daar ben je een paar dagen mee bezig. Dat even los van het feit dat je ook andere besognes hebt. Je moet je ook inwerken op je andere portefeuilles. Ik heb meegemaakt in de maanden erna, in november, de twee commissiebijeenkomsten waarin vertrouwelijkheid gesproken is over het juridisch advies en alles. We hebben de onderzoekscommissie ook horen zeggen: die adviezen waren van hoge kwaliteit. Ik heb dat maar zo vertaald dat als de

commissie zegt: de adviezen waren van hoge kwaliteit, dat het terecht was dat het college op basis van die adviezen de Staten vervolgens op die manier geadviseerd heeft. De rest van het verhaal kent u. Dat was voor mij wel een lastige periode. Je bent vanaf het eerste moment verantwoordelijk als je in het college zit, in die collegialiteit. Maar het kost je nu eenmaal wat tijd om goed in de gaten te krijgen wat er gebeurt. Op dat moment heb ik geen moment het idee gekregen: er gaat hier iets niet goed. Of er wordt iets verborgen of wat dan ook. Naarmate je verder komt wordt het natuurlijk duidelijker en toen kwamen wij al heel snel in de richting van de verkiezingen want in januari waren de campagnes al bezig. Toen gingen ook de gesprekken met het Wereldnatuurfonds ontstaan. Ik gaf net al aan, dat heb ik gezien als een periode waarin wij alle hens aan dek hadden om beheersmaatregelen te vinden om het probleem dat was ontstaan op te lossen. Dat was de periode van september tot het moment dat ik de portefeuille overnam. U vroeg: Was u op de hoogte van de risico's? Ik heb dat in mijn antwoord proberen aan te geven. Natuurlijk zagen wij grote risico's maar het was ook een andere situatie dan de situatie waarin de onderzoekscommissie beschrijft dat de risico's niet goed werden gecommuniceerd. Heb ik mij in de problemen verdiept bij de overdracht van het dossier? Ja, vanzelf. Overigens is in onze onderhandeling ook snel de portefeuille verdeeld zoals dat vanavond ook ging. Vervolgens krijg je dan de vraag als je dat overneemt en je onmiddellijk ook verantwoordelijk bent voor het hele dossier, is het fysiek mogelijk om alles te gaan lezen wat er gebeurd is? Of zeg je: nee, ik neem het over op deze manier en ik ga vooral naar de toekomst kijken en hoe ik daarmee verderga. Ik heb me wel verdiept doordat ik gesprekken ben aangegaan en geluisterd heb naar mensen maar ik heb niet tot in detail gelezen: hoe ging dat nu een jaar eerder? Wat is er nou precies in de Staten gebeurd? Je hebt immers ook een ambtelijke organisatie die jou daarover moet informeren. Ik heb overigens ook nog op papier een overdracht gekregen. Ik geloof 2 a4tjes of zo. Als u dat nog niet gezien heeft wil ik dat met alle plezier aan u voorleggen. Er staat in ieder geval een regel in die ik mij nog goed herinner namelijk: het project heeft een buitengewoon politiek risico in zich. Het is van belang dat de Staten buitengewoon nauwkeurig op de hoogte worden gehouden van de vorderingen en dat wij goede communicatie houden met de externe partijen. Dat heb ik mij wel aangetrokken en dat ben ik ook gaan doen. Op die manier stond het beschreven. Vervolgens stelt de SP de vraag waarom er in het document analyses en scenario's zo weinig is terug te vinden over de risico's van toen. Dat document, dat herinnert u zich misschien nog, is onder grote tijdsdruk gemaakt. Wij kregen, volgens mij, een maand de tijd om na de uitspraak van de Raad van State te komen met een procesvoorstel: hoe verder. Dat is dat document geworden. Onze ambitie was om in dat document aan te geven: wat zijn nu globaal de richtingen die je zou kunnen gaan bewandelen om uit de impasse te komen. Daar hebben wij dus niet teruggekeken maar vooral vooruit gekeken. Maar en dat wil ik hier toch wel onderstrepen, het document bevat wel alle adequate informatie van dat moment over onze positie. Er staan ook scenario's in doorgerekend met financiële gegevens erbij. Wij zouden het document er nog eens bij moeten pakken om te kijken: wijkt het nu af van wat wij nu weten. Maar op dat moment hebben wij de consequenties van die drie scenario's doorgerekend erbij gezeten. Met de beperking dat het onder hele hoge tijdsdruk is gemaakt, waren wij er toen van overtuigd dat toch alle drie de scenario's volledig waren en een goed beeld gaven van de situatie op dat moment. Dat vind ik nu nog steeds. Dan de combinatie met de portefeuille financiën. Dan meteen maar even de vraag van de toekomst erbij betrokken. Ik ben na de verkiezingen in mei begonnen als portefeuillehouder financiën. Ik heb meegemaakt, en een aantal van u hebben dat ook, de behandeling van de jaarrekening 2010 in maart na de verkiezingen maar voordat het nieuwe college aantrad. Daar heeft de commissie toen, dat heette toen volgens mij nog commissie, in buitengewone harde bewoordingen aan mijn voorganger te verstaan gegeven dat er iets moest veranderen op het gebied van financiën. Dan ging het over de financiële beheersing maar het ging ook over de manier waarop wij met risico's omgingen. Ik zat daar op de tribune bij omdat ik wel collegelid was maar ik had niet de verantwoordelijkheid voor het onderwerp. In de weken daarna hebben wij in onderhandelingen de portefeuilles verdeeld. De collega's van de VVD, ChristenUnie en CDA die bij die onderhandelingen aanwezig waren, zullen zich dat ongetwijfeld herinneren. Ik zei toen: Ja, als jullie mij vragen om de portefeuille financiën te gaan doen dan moet er wel wat gaan veranderen. Want ik ben bij die bijeenkomst geweest en ik heb gehoord hoe serieus de Staten vinden dat het anders moet in deze provincie. En dus hebben wij toen met elkaar afgesproken dat we extra geld kwam om de financiële beheersing op orde te krijgen. En wij hebben afspraken gemaakt hoe we omgaan met het risicomanagement binnen deze organisatie.

Dat eerste; de financiële beheersing op orde krijgen, daar is geld voor beschikbaar. U hebt een plan van aanpak inmiddels goedgekeurd en u heeft de voortgang daarvan al gezien. Het ligt volledig op schema. Daarin ziet u dat wij de afgelopen twee jaar enorme voortgang hebben gemaakt als het gaat om de financiële beheersing. Met betrekking tot de risico-inventarisatie raad ik u hetzelfde aan als ik tegen de heer Boutkan zei: kijk eens in de begroting en de jaarrekening hoe dat onderwerp zich ontwikkelt. Dan ziet u dat wij nu al veel verder zijn met de manier waarop wij omgaan met risico's en hoe wij ze beschrijven en hoe wij ze berekenen en straks bij de begroting ook hoe wij reserveringen opnemen voor het geval het fout gaat, dat wij daar al een enorme stap hebben gemaakt. Het is mijn ambitie om ook in de komende periode dat ingezette traject met elkaar door te zetten. Mede om te voorkomen dat wat in dit dossier is gebeurd, zoals de onderzoekscommissie het heeft beschreven, in de toekomst opnieuw zou kunnen gebeuren. Risico's nemen zullen wij altijd moeten bij onze beslissingen. Maar de essentie is dat de Staten continu op de hoogte zijn van de risico's die wij nemen en met ons mee de beslissing kunnen nemen of je ondanks de risico's doorgaat met projecten die je belangrijk vindt. Voorzitter, hoe kan ik nog functioneren was de laatste vraag eigenlijk. Een gedeputeerde functioneert bij de gratie van de steun die hij daarvoor krijgt vanuit de volksvertegenwoordiging. Op het moment dat u vanavond voldoende steun geeft om dat mogelijk te maken, dan denk ik dat ik kan functioneren want dan is de legitimiteit daarin gevonden. Op het moment dat ik die steun niet of onvoldoende krijg dan ben ik met u eens dat het voor mij onmogelijk is om verder te functioneren en dan is ook helder wat daar de consequenties van zijn. Voorzitter, D66 heeft een tweetal vragen. Eigenlijk drie."

De voorzitter: "Mag ik u vragen om wat korter te formuleren."

De heer Witteman: "Ja, maar het is wel belangrijk dat ik kan zeggen wat ik echt vindt op dit onderwerp, voorzitter."

De voorzitter: "Dat begrijp ik wel maar het gaat wel erg lang duren. Dus u moet zich toch een beetje beperken."

De heer Witteman: "Voorzitter, D66 vraagt op de eerste plaats welke consequenties ik aan het onderzoeksrapport verbindt voor het functioneren van GS in het algemeen en mijn eigen functioneren in het bijzonder. Ik heb eigenlijk in de richting van de heer Stuivenberg al een groot aantal dingen gezegd als het gaat om; hoe ga je om met risico's en financiële beheersing en dat soort dingen allemaal. Laat ik even kijken wat ik daar nog aan toe wil voegen. Ik moet even wat gaan schrappen. Wat mij betreft ga ik door met de ambities die ik net genoemd heb maar wil ik daar ook nog wel aan toevoegen dat als het aan mij ligt, dat zou moeten kunnen met de portefeuille bestuurlijke zaken communicatie en automatisering, dat ik de Commissaris die portefeuillehouder is geworden als het gaat om de actieve informatieplicht, goed zou moeten kunnen bijstaan. Dus ik wil vanuit die portefeuilles met behulp van moderne communicatiemiddelen, want zo kent u mij ook, gaan kijken in hoeverre wij daar binnen het college echt een stap kunnen gaan maken. Ik ben ook wel van mening dat wij op dat punt een aantal verbeteringen kunnen doorvoeren. Dat mag u dus van mij verwachten. Daar gaan wij mee aan de gang. Voorzitter, wat mij betreft, als het gaat om de actieve informatieplicht, juich ik buitengewoon toe dat het initiatief voor het handvest genomen is. Ik moet zeggen dat ik de afgelopen tijd ook gemerkt heb dat het soms moeilijk is om die actieve informatieplicht uit te voeren. Om binnen het huidige commissiebestel ruimte te vinden om af en toe elkaar te kunnen informeren. We hebben wat voorbeelden gezien de laatste tijd dat van uw kant gauw wordt gezegd: wij willen een besluit hebben om over te kunnen praten. Soms moet je ook voor die tijd met elkaar om de tafel. Voorzitter, als het gaat om de actieve informatieplicht kunt u van mij verwachten de komende tijd dat ik geen genoegen neem met welke belemmering dan ook om die uit te kunnen oefenen. Bij alles wat ik doe zal ik de vraag stellen: is dit relevante informatie? Moeten we die verstrekken aan de Staten? Op het moment dat het antwoord ja is gebeurt het dan ook. De tweede vraag van D66 was, wat ik ga doen om de gewenste omslag in de bestuurscultuur mee te helpen veranderen. Daar moet mij wel iets bij van het hart. De afgelopen weken is er in de pers, als het gaat om de bestuurscultuur, een beeld ontstaan dat die de afgelopen 26 jaar bijna onveranderd is in deze provincie. Toegegeven, het is niet lang geweest dat ik gewerkt heb in de vorige periode maar als ik kijk naar het staartje wat ik van die

periode nog heb meegemaakt, en ik kijk hoe wij het nu doen, dan is het niet zo dat die dominante bestuurscultuur uit de afgelopen 25 jaar op dit moment nog steeds aanwezig is. Ik denk, en dat hoor ik ook van mensen die de vorige periode mee hebben gemaakt, dat wij een behoorlijke stap met elkaar hebben gemaakt. Maar dat wil, wat mij betreft, niet zeggen dat wij er zijn. Ik denk dat het veel beter kan en daar wil ik mij dus ook voor inzetten als het erom gaat dat we in besluitvormingsprocessen nog meer openheid en transparantie aan de dag kunnen leggen en als het gaat om de communicatie tussen kiezer en gekozen bestuurder op dat punt mag u van mij verwachten dat er ook meer inzet komt in de komende tijd. Laten wij wel zijn, de gebeurtenissen van vandaag maken, wat dat betreft, ook diepe indruk op mij. Dat is iets wat mij in de komende tijd absoluut bij zal blijven. De derde vraag van D66 was of ik me kan voorstellen dat de buitenwereld vreemd aankijkt tegen wat hier gebeurt. Daar kan ik mij alles bij voorstellen. Sterker nog, ik heb ook van die buitenwereld voldoende reacties gehad in de afgelopen periode. Daar zijn ook veel reacties bij geweest van mensen die mij weinig goeds toewensen, zal ik maar zeggen. Dat is ook niet helemaal het beeld dat je moet zien. Uit de reacties zie je dat mensen het lastig vinden om het goed te beoordelen. Daar staat tegenover dat er ook andere reacties komen. Dat er ook mensen zijn die op een andere manier reageren. Die kijken; betekent je aftreden en wegblijven nu echt dat je daar de provincie een grote dienst mee bewijst. U moet het straks beoordelen. Maar ik kan mij heel goed voorstellen dat het lastig is om dat te begrijpen. Op het moment dat je terugkomt, stelt dat ook eisen aan de manier waarop je dat probeert uit te leggen. Daar zal ik mij zeker voor inzetten. De heer Miske vraagt wat er nu uiteindelijk veranderd is en waarom ik voldoende basis zie. Ik denk dat ik die vraag inmiddels heb beantwoord. Van 50+ komt de vraag waarom het nu gegaan is zoals het gegaan is. Dat vind ik wel een moeilijke vraag. Het woord laf zal ik niet snel in de mond nemen op dat punt. Twee van u doen dat wel. Laat mij nu gewoon zeggen wat de intentie van het college is geweest. Wij hebben de conclusies gelezen, we hebben gezien dat uw Staten die vast hebben gesteld. Wat ik al zei: voor ons was duidelijk dat er maar één uitkomst kon komen met zulke conclusies. We hebben een verklaring afgelegd en wij zijn tot het uiterste gegaan als het gaat om het nemen van verantwoordelijkheid en we hebben ons ontslag ingediend. Het is aan u om te bepalen of wij hier terug kunnen komen. Dat zou ik niet als laf willen betitelen op dat moment. Laat ik het daar even bij laten. Dan tenslotte voorzitter, de vragen die door de PVV zijn gesteld. Ben ik op de hoogte van de Carrington doctrine? Ja, dat ben ik. Ik breng heel veel nuances aan. Als u zegt: vindt u dat de Carrington doctrine de waarheid is dan zeg ik: hij staat niet in de provinciewet. Het is dus aan de bestuurder zelf om daarmee om te gaan en uiteindelijk tot een afweging te komen. Ik heb vanavond geschetst wat mijn afweging is. Wat was dat aftreden waard? Het is, wat mij betreft, waard om een moment te creëren waarbij je, je met zijn allen heel diep bewust bent van het feit dat er dingen niet goed zijn gegaan en dat het in de toekomst anders moet. Net zo belangrijk is het feit dat ik daarmee de vraag of ik wel of niet door kan functioneren opnieuw terug heb gelegd in uw handen en dat u de beslissing moet nemen of ik wel of niet degene ben die door moet gaan in deze functie. Dat het niet aan mijzelf is om te beslissen. U grijpt terug op een situatie in Leiden. Als je 15 jaar bestuurd hebt maak je overal ingewikkelde dossiers mee. Dat was ook daar het geval. Het ging om een grootschalige renovatie van de stadsgehoorzaal. Daar ontstonden om allerlei redenen kostenoverschrijdingen. Daar is door de Leidse fractie van de SP op een gegeven moment betoogd dat ik onvoldoende de raad had geïnformeerd over de gevolgen van die overschrijdingen. Daar is een motie van wantrouwen op ingediend. Die motie van wantrouwen is met een grote meerderheid verworpen. Dat is iets anders dan u het zegt. De discussie is er wel geweest. Er waren ook mensen die vonden dat er onvoldoende informatie was verstrekt maar de uitkomst van het debat was een niet aangenomen motie van wantrouwen waarmee op dat moment de meerderheid van de gemeenteraad vertrouwen in mij uitsprak en daarna ben ik als wethouder aangebleven tot het eind van de bestuursperiode en ik ben na de verkiezingen weggegaan."

De voorzitter: "Interruptie van de heer Van Klaveren."

De heer Van Klaveren: "Ja, met betrekking tot dat punt. Ik heb ook niet gesteld dat er een meerderheid was. Het is wel een feit dat ook uw eigen fractie, de PvdA, aangaf dat er inderdaad onvoldoende was gedaan als het gaat om informatieverstrekking. Omdat wij hier zien dat er wederom gebrek is geweest aan het verstrekken van informatie, lijkt het mij een hele

relevante vraag. U bagatelliseert het een beetje. Uw eigen fractie in de raad gaf toen aan: u hebt niet adequaat gehandeld. Dat is nogal wat."

De heer Witteman: "Wat ik zei is: er was geen reden voor de Raad om het vertrouwen in mij op te zeggen. Dat vond ik wel belangrijk om te zeggen. Dat is niet het bagatelliseren. Dat is een vaststelling. Het tweede punt, daar kunnen wij over discussiëren, de verplichting die op ons rust volgens de wet, de actieve informatieplicht, is een buitengewoon ingewikkelde verplichting. Want op het moment dat wij niet zouden kunnen kiezen en vinden dat wij in het kader van de actieve informatieplicht, alles moeten vertellen wat wij doen, dan heeft u net als wij 60 uur in de week nodig om dat allemaal te kunnen lezen. Dat is niet de bedoeling. Dus van een bestuurder wordt verwacht dat hij op grond van de actieve informatieplicht een selectie maakt uit de informatie die er is en waarvan wij zeggen: die vinden wij zo relevant dat daar de Staten van op de hoogte moeten zijn. U krijgt altijd een selectie te horen van wat wij weten. Dat kan niet anders. Dat heeft nu eenmaal met de manier van werken te maken. Dat is voor ons continu een afweging. Is dit iets wat de Staten moeten weten of is dit iets wat niet belangrijk genoeg is en dat wij voor onszelf kunnen houden. In dat proces is, als het gaat om de stadsgehoorzaal, wat mij betreft wel een fout gemaakt. Dat heb ik daar ook aangegeven. Maar nadat ik dat had uitgelegd was dat voor de gemeenteraad geen aanleiding om het vertrouwen in mij op te zeggen. Dit is ook precies de reden waarom zo'n handvest wel van belang is. Dan kun je er ook afspraken over maken. Hoe ga je er precies mee om? U wilt niet dat wij alles wat wij weten vervolgens aan u gaan vertellen. Daar schieten wij met ze allen niets mee op. U vraagt ook aan ons om een selectie te maken van relevante informatie. Dat selectieproces kunnen wij, volgens mij, in een handvest goed beschrijven."

De heer Van Klaveren: "Ja maar als het gaat om die actieve informatieplicht dan zal ik de laatste zijn om tegen u te zeggen: ik wil niet alles weten. Als u mij alles wilt sturen, stuurt u mij alles. Dat zou denk ik in dit geval niet verkeerd zijn omdat het hier nogal eens misgaat. Maar met betrekking tot Leiden. U gaf aan dat er inderdaad het een en ander fout is gegaan. Er is hier wederom het een en ander fout gegaan en mijn vraag was net vanuit de ring: snapt u de PVV fractie en ons gebrek aan vertrouwen als het gaat om uw waarschijnlijke antwoord dat het niet meer gaat gebeuren."

De heer Witteman: "Dan moet je de vraag stellen hoe groot de kans is dat de PVV fractie in mij alle vertrouwen gaat uitspreken. Die kans is ook niet zo groot."

De heer Van Klaveren: "Wederom wij vragen natuurlijk naar uw visie. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat het bestuur vragen stelt dan de volksvertegenwoordiging. Wederom de vraag. Ik zal hem wat anders stellen want blijkbaar is hij niet helemaal helder. Kunt u garanderen dat u niet nog een keer de fout maakt door bepaalde informatie stukken niet aan de Staten te overleggen terwijl zij wel degelijk relevant zijn? Zeer relevant zelfs."

De heer Witteman: "Nee, natuurlijk ga ik ervan uit dat ik mijn actieve informatieplicht uitvoer. Dat ik dus tegen u zeg: u kunt erop rekenen dat, dat gebeurt. Kun je een garantie geven dat het nooit gebeurt? Nou, als u die graag wilt hebben wil ik die best natuurlijk maar ik heb net al uitgelegd hoe ingewikkeld het in elkaar zit. Als het gaat om vertrouwen, laat ik daar helder in zijn. Ik heb net gezegd, dat meen ik, dat ik gedeputeerde wil zijn voor alle Statenleden. Ik ben ook in het begin van de vorige periode bij de PVV fractie langs geweest om dat aan te geven. Om aan te geven: op het moment dat u vragen heeft of dat ik dingen voor u kan doen, kom bij mij langs. U hebt daar geen gebruik van gemaakt. Maar u hebt ook in de afgelopen periode aangegeven hoe u aankijkt tegen het vertrouwen in het PvdA bestuur. Ik heb het wat dat betreft een beetje opgegeven dat, dat nog lukt. Dat neemt niet weg dat ik mijn stinkende best zal blijven doen om dat vertrouwen waar te maken. Het is aan u om dat te beoordelen."

De voorzitter: "Wij gaan naar een afronding toe. Een laatste opmerking."

De heer Van Klaveren: "Het is niet per definitie zo dat wij geen vertrouwen hebben in PvdA bestuurders. Feit is alleen dat veel PvdA bestuurders veel fouten maken en aanleiding geven om ze niet altijd te vertrouwen."

De heer Witteman: "Ja precies. Als je al met die vooraanname binnenkomt dan moet je wel heel erg je best doen om dat beeld te herstellen. Maar neemt u van mij aan dat als ik daar de gelegenheid toe krijg, ik opnieuw zal proberen ook het vertrouwen van de PVV fractie in deze Staten te winnen. Wie weet groeit daar nog wat moois uit, mijnheer Van Klaveren. De laatste twee vragen. Wat is het verschil tussen gedeputeerde Blik en mij. Dat is het verschil dat zij na het maken van die persoonlijke afweging tot een andere conclusie is gekomen dan ik. De redenen die ten grondslag lagen aan haar conclusie kan ik niet oordelen. Die kunnen ook buiten de politiek hebben gelegen. Maar dat is het verschil en ik heb u gezegd waarom ik tot een andere conclusie ben gekomen. En hoe groot moet het draagvlak nu precies zijn? Ja, met u welnemen wil ik eerst gewoon de stemming afwachten en het dan beoordelen. Het gaat niet aan om nu aan te geven dat ik precies bij dat aantal stemmen voor vindt dat er voldoende draagvlak is en als het een stem minder is dat het dan niet zo is. Op het moment dat ik twijfel ga ik daarover in gesprek met mijn eigen fractie en de komen we eruit met elkaar. Maar laten we eerst maar even kijken. Ik wil graag voor u allemaal gedeputeerde blijven in deze provincie. Ik zal mijn best doen om dat wat hier fout is gegaan in de toekomst absoluut beter te doen. Ik heb ook laten zien waarom ik denk dat, dat kan. Het woord is verder aan u. Dank u wel, voorzitter."

De voorzitter: "Dank u wel. Ik wil u oproepen om als u nog een discussie aan wil gaan met de heer Witte man om dit te beperken tot alleen hele urgente zaken. Er is zeer uitvoerig over vele onderwerpen gesproken. Het is bijna 11.50 uur. Wij moeten ook de stemrondes nog doen dus we zijn nog wel even bezig. Ik wil u echt dringend oproepen om u te beperken tot essentiële dingen die nog nodig zijn voor uw oordeelsvorming bij de stemming. De heer Boutkan wil nog een interruptie plegen. Loopt u naar de interruptiemicrofoon, dan kunt u dat doen. Ik inventariseer even. Wie wil nog meer en interruptie plegen? Dat is alleen de heer Boutkan. Ga uw gang."

De heer Boutkan: "Ja voorzitter wat mij betreft mag de heer Witte man gaan zitten want ik wil mij eigenlijk tot u richten. Ik zit mij eigenlijk al die tijd af te vragen waarom u ons zo zit te pushen al naar de klok kijkend. U hebt ons uitgenodigd voor deze avond. Daar maken wij met zijn allen dankbaar gebruik van. Maar u wilt er maar een einde aan maken."

De voorzitter: "Ja, het is de taak van de voorzitter om de vergadering tot een eind te brengen. Dat heeft u juist geconcludeerd. Als deze vergadering vindt dat ik dat niet moet doen dan hoor ik dat graag van u. Maar ik heb er geen andere geluiden over ontvangen. Eerder het tegendeel van: wij mogen wel wat voortgang boeken. Ik probeer dus de verschillende Statenleden recht te doen maar u hebt juist geconcludeerd dat het mijn taak is om de vergadering tot een einde te brengen. Ik heb zelf niet het gevoel dat ik u daar onredelijk in behandel. Ik kijk toch even de verschillende fracties aan maar als u toch van mening bent dat wij nog een paar uur door moeten gaan, ben ik van harte daartoe bereid. Daar zit het hem niet in. Maar ik heb niet de indruk dat, dat het gevoel is van de Staten. Ik krijg daar niet de reactie op dat ik op het verkeerde pad zit. Dus dan bent u daarin toch helaas alleen, mijnheer Boutkan. Er zijn geen interrupties meer. De heer Stuivenberg."

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, de SP fractie heeft behoefte aan een schorsing van 10 minuten."

De voorzitter: "Prima. Misschien is het wel goed om wel even de voorzitter van de stemcommissie aan het woord te laten voor wat betreft de benoembaarheid. Dan kunt u dat meenemen. Dan gaan wij daarna over tot de schorsing. Gaat u daarmee akkoord? Dan geef ik de heer Brouwer graag het woord."

De heer Brouwer: "Waar wilt u mij hebben, voorzitter. Achter het spreekgestoelte of kan ik blijven zitten?"

De voorzitter: "Blijft u maar zitten."

De heer Brouwer: "Ja, ik ben heel flexibel. Voorzitter, de commissie voor de benoeming van de kandidaat gedeputeerden die bestaat uit de collega Statenleden Van Ravenzwaaij, Van Vliet en mijzelf, heeft gekeken naar de overhandigde stukken. Wij hebben ons in deze situatie beperkt tot de aangereikte actuele lijst van nevenfuncties. Aangezien door de kandidaten, uit hoofde van hun vorige gedeputeerdenschap, al is voldaan aan de vereisten van Nederlandschap en ingezetenenchap. De drie kandidaten hebben ons schriftelijk inzicht gegeven in hun actuele nevenfuncties. Op persoonlijke titel. Wij hebben op grond van de verkregen informatie geconcludeerd dat er geen wettelijke beletselen zijn en dus, voorzitter, adviseren wij Provinciale Staten om over te gaan tot de benoeming van de kandidaten Appelman, Ladders en Witteman. Dank u wel."

De voorzitter: "Dank u wel. Dan gaan wij nu de schorsing in. Hoe lang hebt u nodig, mijnheer Stuivenberg?"

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, ik zou naar aanleiding van de verklaring van de voorzitter van de commissie tot benoeming een vraag aan u willen stellen. Wij hebben namelijk als SP fractie bij de vorige benoeming aan u een vraag gesteld. De heer Appelman heeft een zakelijk belang in windenergie. Dat was op dat moment onvoldoende geregeld. Is dat op dit moment wel voldoende geregeld? U zou daar nog een antwoord op geven. Wij zijn nog steeds in afwachting daarvan."

De voorzitter: "Ik ben mij niet van een verzuim bewust maar ik kan u wel melden dat ik daar uitvoerig met de heer Appelman over gesproken heb. Wij hebben hem ook geholpen bij hoe je dat zakelijk op een nette manier doet want het gaat in dit geval om de windmolens die hij bezit. Ik kan u melden dat wij tot overeenstemming zijn gekomen hoe je dat netjes doet en dat is bij mijn weten ook uitgevoerd. Dat kan ik u dus bevestigen. Ik dacht dat ik dat gecommuniceerd had maar blijkbaar heb ik dat niet helder gedaan. Is er behoefte aan schorsing? Hoe lang?"

De heer Stuivenberg: "10 minuten."

De voorzitter: "Goed 10 minuten. Dan gaan wij om 00.00 uur weer verder."

Schorsing

De voorzitter: "Ik heropen de vergadering. De heer Stuivenberg had om een schorsing gevraagd maar kunnen we toch beginnen met de stemprocedure of wilde u nog wat zeggen? Ik begrijp dat wij dat kunnen doen. Ik zal uitleggen hoe de stemmingen gaan verlopen. U gaat stemmen over de benoeming van 3 gedeputeerden. Maar voor elke gedeputeerde zal apart gestemd worden. Er vinden dus 3 stemmingen plaats. Er wordt schriftelijk gestemd. Per stemming wordt een stembriefje uitgedeeld. Op dat stembriefje kan dan worden ingevuld of u voor of tegen de kandidaat bent. Blanco stemmen worden wel geregistreerd maar tellen niet mee voor het bepalen van de uitslag. Na elke stemming zal de commissie stemopneming de stemmen opnemen en het aantal ingeleverde briefjes tellen om te controleren of deze gelijk zijn aan het door mij genoemde aantal stemgerechtigde leden. Ik noem het aantal. Er zijn 38 stemgerechtigde leden aanwezig. Is dat het geval dan zal de commissie stemopneming de briefjes openen en de uitslag bepalen. Tijdens het bepalen van de uitslag wordt de vergadering geschorst. Na de schorsing deelt de voorzitter van de commissie stemopneming de uitslag mee aan Provinciale Staten. Ik wil u allemaal vragen om tijdens de schorsing in de zaal te blijven zodat wij snel naar de tweede en de derde stemming kunnen overgaan. Is een gedeputeerde benoemd dan zal ik hem vragen of hij de benoeming aanneemt. Maar dat zal ik alleen doen nadat alle kandidaat gedeputeerden bij stemming benoemd gaan worden. Bij een bevestigend antwoord op de vraag gaan we over tot het afnemen van de eed of de belofte. Als de commissie stemopneming wil ik graag benoemen: mevrouw Röttscheid, mevrouw Boode en de heer Oost. Waarbij mevrouw Röttscheid voorzitter van de commissie is. Is de procedure voor iedereen helder? Dan beginnen wij nu met de stemming over de benoeming van de heer Appelman als gedeputeerde."

De heer De Reus: "Een punt van orde voorzitter. Wij zijn niet compleet. Collega Bax is op het ogenblik niet op haar plaats. Zij heeft wel getekend. Ik stel dus voor om eerst mevrouw Bax naar binnen te halen en dan tot stemming over te gaan."

De voorzitter: "Wij gaan haar zoeken. Ik stel voor dat wij wel vast de stembriefjes uit gaan delen. Ga uw gang. Zij komt er al aan. Het verzoek is om het briefje even dubbel te vouwen voordat u het inlevert. Anders kan de commissie het niet uitvouwen. Als de commissie stemopneming hier links achter mij bij elkaar wil komen. Wij schorsen nu kort de vergadering en als we een uitslag hebben, gaan we weer verder."

Schorsing

De voorzitter: "Als u allen weer op uw stoel wilt plaatsnemen dan kunnen we de vergadering heropenen en dan geef ik het woord aan de voorzitter van de commissie stemopneming. Mevrouw Röttscheid."

Mevrouw Röttscheid: "Ja, dank u voorzitter. Allereerst de stemming over kandidaat gedeputeerde J.N.J. Appelman. Het aantal uitgebrachte stemmen is 38. Dit aantal komt overeen met de door de voorzitter van PS vastgestelde aantal stemgerechtigde leden. Er zijn 2 blanco stemmen uitgebracht. 29 stemmen voor en tot slot 7 stemmen tegen. Dat was het."

De voorzitter: "Dank u wel. Dat is een heldere uitslag. Dan gaan wij nu over tot stemming voor kandidaat 2, de heer Ladders. Kunnen de stembriefjes uitgereikt worden?"

Schorsing

De voorzitter: "Ik begrijp dat de commissie wederom tot een uitslag gekomen is. Misschien wil de voorzitter, mevrouw Röttscheid ons deelgenoot maken van haar kennis."

Mevrouw Röttscheid: "Ja, dank u voorzitter. Het betreft de stemming voor kandidaat gedeputeerde J. Ladders. Het aantal uitgebrachte stemmen is 38. Dit aantal komt overeen met het door de voorzitter van PS vastgestelde aantal stemgerechtigde leden. Het aantal blanco uitgebrachte stemmen is 1. Het aantal stemmen voor is 30 en het aantal stemmen tegen is 7."

De voorzitter: "Dank u wel. Dat is ook een heldere uitslag. Dan gaan wij over naar de derde kandidaat de heer Witteman. Misschien kunnen de briefjes uitgedeeld worden."

Schorsing

De voorzitter: "Ik heb begrepen dat de commissie ook weer haar werkzaamheden op dit deel beëindigd heeft. Mevrouw Röttscheid misschien kunt u ons de uitslag vertellen."

Mevrouw Röttscheid: "Ja, dank u voorzitter. Tot slot de stemming voor kandidaat gedeputeerde M.J.D. Witteman. Het aantal uitgebrachte stemmen is 38. Dit aantal komt overeen met het door de voorzitter van PS vastgestelde aantal stemgerechtigde leden. Het aantal blanco uitgebrachte stemmen is 3. Het aantal stemmen voor is 26 en het aantal stemmen tegen is 9."

5 **Installatie Gedeputeerden**

De voorzitter: "Dank u wel. Dan constateer ik dat voor gedeputeerde Appelman, zoals verwoord door de voorzitter van de stemcommissie 2 blanco stemmen zijn uitgebracht, 29 voor en 7 tegen. Daarmee is hij door de Staten benoemd. De heer Ladders heeft 1 blanco stem, voor 30 stemmen en tegen 7. Daarmee is hij ook benoemd. De heer Witteman 3 blanco stemmen, 26 voor en 9 tegen. Daarmee is hij ook benoemd. Dan vraag ik aan de heer Appelman of hij deze benoeming aanvaardt?"

De heer Appelman: "Dat is het geval, voorzitter."

De voorzitter: "Dank u wel. Dan vraag ik aan de heer Ladders of hij de benoeming aanvaardt?"

De heer Lodders: "Heel graag voorzitter."

De voorzitter: "Dank u wel. Dan vraag ik ook aan de heer Witteman of hij de benoeming aanvaardt?"

De heer Witteman: "Ja graag, voorzitter."

De voorzitter: "Prima. Dank u wel. Dan stel ik voor dat we op basis van deze uitkomst en de aanvaarding van de benoeming, overgaan tot de installatie van de gedeputeerden. Ik ga achter de kathedraal plaatsnemen en ik verzoek u voor mij te gaan staan. Dames en heren ik lees de eed en de belofte eenmaal voor waarna ik u zal vragen mij te antwoorden met: "zo waarlijk helpe mij God Almachtig" in geval van de eed. Ik heb begrepen dat de heer Appelman de eed aflegt. En "dat verklaar en belof ik" in het geval van de belofte. Ik heb begrepen dat de heren Witteman en Lodders de belofte af willen leggen.

"Ik zweer of verklaar dat ik, om tot gedeputeerde benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik zweer of verklaar en belof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk, enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik zweer of belof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als gedeputeerde naar eer en geweten zal vervullen."
Mijnheer Appelman."

De heer Appelman: "Zo waarlijk helpe mij God Almachtig."

De voorzitter: "De heer Witteman."

De heer Witteman: "Dat verklaar en belof ik."

De voorzitter: "De heer Lodders."

De heer Lodders: "Dat verklaar en belof ik."

De voorzitter: "Dan feliciteer ik u met deze benoeming en beëdiging. U kunt weer gaan zitten. Gezien het tijdstip van de vergadering stel ik voor dat wij doorgaan met vergaderen en dat wij na de vergadering, voor degenen die dat wensen, de gedeputeerden kunnen feliciteren."

b. Motie vreemd aan de orde van de dag van de PVV.

De voorzitter: "Wij hebben nog het toegevoegde agendapunt van de PVV te behandelen. Ik verzoek u dat agendapunt toe te lichten. De heer Van Klaveren doet dat zelf, neem ik aan. U kunt eventueel achter de kathedraal plaatsnemen als u dat wilt. Dat wou ik u toch niet ontnemen want ik weet dat u daar graag staat. Ga uw gang."

De heer Van Klaveren: "Voorzitter, dank u wel. Ik zal proberen niet al te langdradig te zijn gezien het tijdstip en de wens van sommigen om snel naar huis te gaan. Over waarom we per definitie vandaag moesten vergaderen en niet, zoals eerder afgesproken op een daarvoor gereserveerde woensdag, komen wij op een andere keer wel terug. Evenals de, wat mij betreft, ietwat hautaine en niet onderbouwde beslissing van de voorzitter om zoiets belangrijks als de bespreking van een coalitieakkoord vanuit de ring te doen en niet vanaf hier. Ik vind het onbegrijpelijk en ook onnodig beperkend. Vannacht ga ik het hebben over vertrouwen en democratie. Onze Commissaris van de Koningin was deze week in de Albanese hoofdstad Tirana. Om namens een EU clubje te spreken over democratie en hoe dat er in Nederland aan toegaat. Een lastige opgave lijkt mij. Allereerst blijft het natuurlijk altijd een beetje gek om namens de EU, dat het democratisch gehalte heeft van een voormalige Sovjet deelrepubliek, anderen te vertellen hoe democratie werkt. Maar ook de Nederlandse situatie is niet fraai. Zou onze Commissaris van de Koningin in Albanië bijvoorbeeld hebben verteld dat wij in Nederland onze eigen burgemeesters niet mogen kiezen? Dat wij in Nederland onze eigen minister-president niet mogen kiezen? En uiteraard dat hij zelf ook slechts een ongekozen bestuurder is. Zou men

in Albanië onder de indruk zijn geweest van het gegeven dat er geen bindende referenda zijn in Nederland? Dat een derde van onze Staten Generaal niet rechtstreeks gekozen wordt door het volk? Kortom zou de Commissaris van de Koningin aangegeven hebben dat Nederland misschien helemaal niet zo'n goed voorbeeld is als het gaat om democratie. Ik durf het te betwijfelen. Slechte voorbeelden van democratie is uiteraard het bruggetje naar het inmiddels clowneske Flevolandse politieke bestuur. Voorzitter, voor het eerst in 25 jaar hebben wij in Flevoland meegemaakt dat een college haar conclusies trok naar aanleiding van een vernietigend rapport en haar ontslag indiende. Er werd geen verantwoording afgelegd in de Staten over het dossier Oostvaarderswold maar men nam de vlucht naar voren en trad af. Niet netjes en misschien zelfs ietwat lafjes. Duidelijk was het wel. Men hield ermee op en terecht. Inmiddels weten wij dat de oude coalitie verdergaat. Dat er praktisch eenzelfde akkoord ligt en dat driekwart van de opgestapte gedeputeerden weer lekker op het pluche zit. Inclusief het voor het dossier Oostvaarderswold verantwoordelijke gedeputeerde. Wat ons betreft een ware schijnvertoning waar ik ook in de Tweede Kamer, waar ik ook weleens vertoef, van GroenLinks tot de VVD en alles wat daar tussenin zit een heleboel vragen heb gekregen. Terechte vragen. Vragen als: wordt er in Flevoland wel recht gedaan aan het idee dat het bestuur verantwoording dient af te leggen aan de volksvertegenwoordiging? En is het niet vrij onbehoorlijk om als college op te stappen voordat er verantwoording is afgelegd en vervolgens weer gewoon aan te treden? Zo het hoofd van de provincie, want dat is Provinciale Staten, buitenspel te zetten. Tenslotte: hebben jullie eigenlijk nog wel vertrouwen in een club bestuurders die bereid is om op deze basis een nieuw college te vormen? Het antwoord van de PVV op die laatste vraag is helder. Het is nee. Dat hebben wij niet. Voorzitter, daarom dien ik de volgende motie in. Provinciale Staten van Flevoland in vergadering bijeen op inmiddels 2/11/2012. Overwegende dat: de leden van Provinciale Staten volgens het rapport van de onderzoekscommissie Oostvaarderswold onjuiste en onvolledige informatie hebben ontvangen; het college van Gedeputeerde Staten daar conclusies aan heeft verbonden en is afgetreden; Constaterende dat: de afgetreden gedeputeerde, die verantwoordelijk was voor het Oostvaarderswold fiasco, opnieuw zitting heeft genomen in het college van Gedeputeerde Staten; Van mening dat: dit alle geloofwaardigheid van het college van Gedeputeerde Staten heeft weggenomen. Spreekt uit: het vertrouwen in het college van Gedeputeerde Staten op te zeggen en gaat over tot de orde van de dag."

De voorzitter: "Dank u wel. Is hij al vermenigvuldigd? Hij wordt dus nu uitgedeeld. De datum moet zijn 2. Daar zullen wij geen probleem van maken. Dat beslis ik als voorzitter in mijn eentje maar even. De vergadering is op 1 uitgeschreven en begonnen. Wij staan dus nog steeds op titel van 1 november te vergaderen. Is er behoefte aan debat over de motie?"

De heer Oost: "Op de stembriefjes was dat hetzelfde voorzitter."

De voorzitter: "Daar gebeurde hetzelfde dus het lijkt me niet echt bezwaarlijk. Is er behoefte aan debat over deze motie? Dat is niet het geval. Kan ik de motie in stemming brengen? Gaat u daarmee akkoord? De heer Stuivenberg. Ga uw gang."

De heer Stuivenberg: "Voorzitter, ik wil graag een stemverklaring afleggen."

De voorzitter: "Ga uw gang."

De heer Stuivenberg: "De SP fractie zal verdeeld stemmen. Zelf ben ik van mening dat daar waar er democratisch genomen besluiten zijn, wij dit dienen te respecteren. Voor een groot deel onderschrijf ik het dictum zoals dat in de motie van de PVV is verwoord maar ik meen dat op die gronden het toch niet zo kan zijn dat wij daarvoor het hele college een motie van wantrouwen aan de broek hangen. Ik zal dus zelf tegenstemmen."

De voorzitter: "Dank u wel. Nog andere fracties die een stemverklaring willen afleggen? De heer Rijsberman van D66."

De heer Rijsberman: "Dank u wel voorzitter. Wij hebben naar de mening van mijn fractie zojuist ons vertrouwen uitgesproken in de verschillende gedeputeerden. Wij hebben geen enkele

behoefte aan deze motie. Het is naar ons idee een volstrekt overbodige motie als we kijken naar de stemming die wij zojuist uitgebreid met briefjes hebben gedaan. Wij zullen dus tegen deze motie stemmen."

De voorzitter: "Dank u wel nog andere fracties die een stemverklaring af willen leggen? Dat is niet het geval. Dan ga ik nu over tot stemming. Wie steunt deze motie? Wie is dus voor?"

Stemming

Voor stemmen: PVV, twee leden van de SP. Dat zijn zeven stemmen. Klopt dat griffier? Het zijn er acht. Ik miste er een. Ja, het klopt het zijn er acht. Natuurlijk, de heer Jansen is binnengekomen. Acht stemmen. Wie is tegen deze motie?

Tegen stemmen: PvdD, 50Plus, GroenLinks, ChristenUnie, D66, 1 lid van de SP, SGP, CDA, PvdA en VVD.

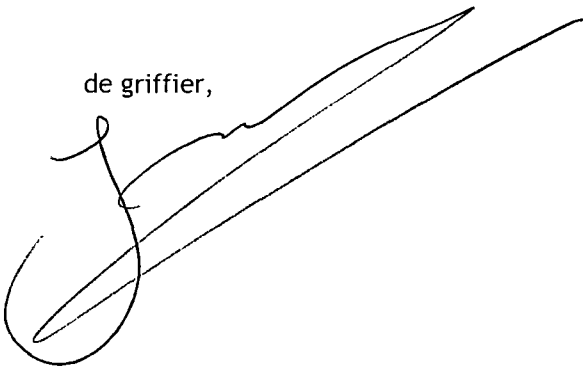
Daarmee is de motie met ruime stemmen verworpen."

6. Sluiting

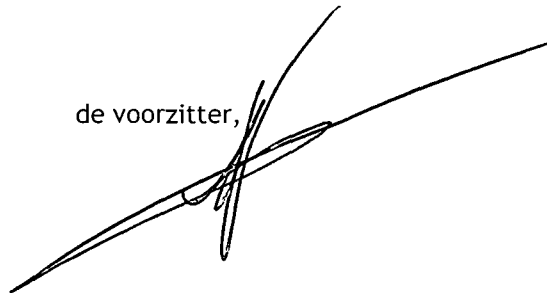
De voorzitter: "Dan dank ik u allen voor uw inbreng vanavond. Wij hebben stevig vergaderd maar het ging waarachtig ook wel ergens over. Ik wens u wel thuis en tot de volgende keer." (00.36 uur)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten gehouden op 12 december 2012.

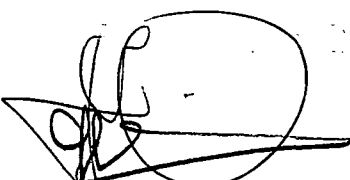
de griffier,

de voorzitter,

Motiemet betrekking tot een agendapunt
art. 80 RvO Provinciale Staten van Flevoland

Motie nr.:1	1419195
Aan de voorzitter van Provinciale Staten	
Provinciale Staten van Flevoland in vergadering bijeen op: 1 november 2012	
Bij de behandeling van agendapunt: 4a	
Betreffende: Brief van de fractievoorzitters van VVD, PvdA, CDA en Christen Unie d.d. 30 oktober 2012	
Overwegende dat: <ul style="list-style-type: none">- voorgesteld wordt om de cdK een portefeuille te geven inzake statencommunicatie en actieve informatievoorziening;- de Provinciewet en het nog te ontwikkelen handvest deze informatievoorziening regelt;- het een plicht is van ieder lid van GS om de staten pro-actief te informeren; Sprekend uit dat de toegedachte portefeuille voor de cdK overbodig is; En gaan over tot de orde van de dag,	
Ondertekening en naam: J.J. van Klaveren A. Skuijvenberg 	

Stemverhouding	Voor	Tegen
	10	27
De motie is:	Verworpen	

Aldus besloten in de openbare vergadering van Provinciale Staten van 1 november 2012

griffier,

voorzitter,

voor: 8
tegen: 30

verworpen

Motie vreemd aan de orde van de dag

art. 80 RvO Provinciale Staten van Flevoland

Motie nr.: 2 1419200

Aan de voorzitter van Provinciale Staten

Provinciale Staten van Flevoland in vergadering bijeen op: 01-11-2012

Agendapunt: motie

Onderwerp: installatie college van Gedeputeerde Staten

Overwegende dat:

de leden van Provinciale Staten volgens het rapport van de 'Onderzoekscommissie Oostvaarderswold' onjuiste en onvolledige informatie hebben ontvangen;

het college van Gedeputeerde Staten daar conclusies aan heeft verbonden en is afgetreden;

Constaterende dat:

de afgetreden gedeputeerde, die verantwoordelijk was voor het Oostvaarderswoldfiasco, opnieuw zitting heeft genomen in het college van Gedeputeerde Staten;

Van mening dat:

dit alle geloofwaardigheid van het college van Gedeputeerde Staten heeft weggenomen.

Spreekt uit:

het vertrouwen in het college van Gedeputeerde Staten op te zeggen

en gaat over tot de orde van de dag,

Ondertekening en naam:

J.J. van Klaveren, Statenlid (PVV)

Rapportage commissie stemopneming benoeming gedeputeerden

Stemming kandidaat-gedeputeerde J. N. J. Appelman
Aantal uitgebrachte stemmen 38

Dit aantal komt wel/~~niet~~ overeen met het door de voorzitter van PS vastgestelde aantal stemgerechtigde leden

Aantal blanco stemmen 2

Aantal ongeldige stemmen

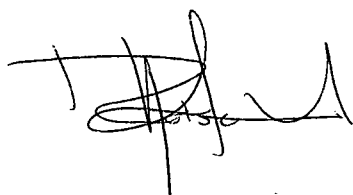
Aantal stemmen voor 29

Aantal stemmen tegen 7

Aantal stemmen op andere kandidaat
(Naam kandidaat plus aantal stemmen)

.....

.....

Rapportage commissie stemopneming benoeming gedeputeerden

Stemming kandidaat-gedeputeerde M. J. D. Witterman

Aantal uitgebrachte stemmen 38

Dit aantal komt wel/~~niet~~ overeen met het door de voorzitter van PS vastgestelde aantal stemgerechtigde leden

Aantal blanco stemmen 3

Aantal ongeldige stemmen

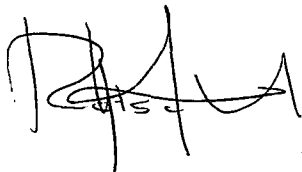
Aantal stemmen voor 26

Aantal stemmen tegen 9

Aantal stemmen op andere kandidaat
(Naam kandidaat plus aantal stemmen)

.....

.....

Rapportage commissie stemopneming benoeming gedeputeerden

Stemming kandidaat-gedeputeerde J. Ladders

Aantal uitgebrachte stemmen 30

Dit aantal komt wel/~~niet~~ overeen met het door de voorzitter van PS vastgestelde aantal stemgerechtigde leden

Aantal blanco stemmen1.....

Aantal ongeldige stemmen

Aantal stemmen voor 30

Aantal stemmen tegen 7

Aantal stemmen op andere kandidaat
(Naam kandidaat plus aantal stemmen)

.....
.....
.....

